

ΚΛΑΣΣΙΚΑ

Εικονογραφημένα

ΑΠΟ ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΩΝ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Η ΑΛΙΚΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ

ΛΟΥΪΣ ΚΑΡΡΟΛ

№ 1144

Η ΑΛΙΚΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ ^{SinAngel}

ΣΥΝΤΟΜΗ ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

Το ωραίο αυτό έργο του Άγγλου Λουίς Κάρολ γράφτηκε με σκοπό να διασκεδάσει ένα μικρό κοριτσάκι, την Αλίκη. Είναι ένα παιγνίδισμα της φαντασίας, ένα κάτι σαν παραμύθι και σαν όνειρο.

Η υπόθεση του έργου είναι η εξής: Μια ζεστή καλοκαιριάτικη μέρα, στην όχθη ενός ποταμού, ήταν ξαπλωμένο και ρέμβαζε ένα κοριτσάκι, η Αλίκη, ενώ δίπλα της η μεγαλύτερη αδελφή της διάβαζε κάποιο βιβλίο.

Σε μια στιγμή... σηκώθηκε να ξεμουδιάσει. Ήθελε να μαζέψει μαργαρίτες. Εκεί που μαζευε τα λουλούδια βλέπει έκπληκτη ένα κουνέλι, ντυμένο σαν αριστοκράτης κύριος, να περπατάει βιαστικά όρθιο, στα δυο πόδια!

Η Αλίκη αποφάσισε να το παρακολουθήσει... Ώσπου το είδε να χάνεται μέσα σε μια τρύπα. Αλλά και εκεί θέλησε να το ακολουθήσει. Μόλις όμως πέρασε στην τρύπα, αισθάνθηκε να πέφτει στο κενό, ώσπου κάποτε προσγειώθηκε! Χάρης στα πολλά ξεραμένα φύλλα που σκέπαζαν εκεί το μέρος, η Αλίκη δεν έπαθε τίποτα από το πέσιμο. Παρακολουθώντας πάντα το κουνέλι, το είδε να μπαίνει στο διάδρομο ενός σπιτιού. Το ακολουθεί από κοντά. Όλες οι πόρτες όμως που οδηγούσαν από το διάδρομο στα διάφορα δωμάτια, ήταν καλά κλειδωμένες...

Τη στιγμή που η Αλίκη άρχισε ν' απελπίζεται βλέπει πάνω σ' ένα τραπεζάκι κάποιο χρυσό κλειδί. Δοκίμασε μ' αυτό ν' ανοίξει, αλλά δεν ταίριαζε παρά σε μια πόρτα τόσο μικρή, όμως, που ήταν αδύνατο να χωρέσει για να περάσει. Κείνη την ώρα σκεφτόταν πως θα ήταν ευτυχισμένη αν μπορούσε να μικραίνει και να μεγαλώνει κατά βούληση.

Και, ω του θαύματος! Εκεί δίπλα της, ένα μπουκαλάκι, με την επιγραφή «ΠΙΕ ΜΕ» περιείχε κάποιο μαγικό ποτό. Όταν η Αλίκη δοκίμασε το ποτό, αισθάνθηκε τον εαυτό της να... κλείνει σαν τηλεσκόπιο. Έγινε μικροσκοπική 25 πόντους και χώρεσε στην πορτούλα!...

Τότε όμως θυμήθηκε ότι είχε αφήσει πάνω στο τραπέζι το χρυσό κλειδάκι και γύρισε να το πάρει. Αλλά είχε γίνει τόσο μικρή που δεν έφθανε να το πιάσει. Πάλι σκέφτηκε ότι θα ήταν ευτυχισμένη αν θα της ήταν δυνατό να μεγαλώσει, να γίνει όπως ήταν. Απελπισμένη έχυne άφθονα δάκρυα, όταν δίπλα της παρατήρησε ένα πραγματάκι που έγραφε πάνω «ΦΑΓΕ ΜΕ». Και, ω του θαύματος! Όταν το έφαγε άρχισε να μεγαλώνει. Έγινε ένα μέτρο και ογδόντα πόντους...

Οι περιπέτειες συνεχίζονται και η Αλίκη άλλοτε μικραίνει και άλλοτε μεγαλώνει.

Στο τέλος, από μια σειρά σπαρταριστά επεισόδια που συμβαίνουν στην περιεργή αυτή χώρα, στη «Χώρα των Θαυμάτων», η Αλίκη καταλήγει κατηγορούμενη μπροστά σε ένα δικαστήριο, όπου δικαστές και ένορκοι είναι... τραπουλόχαρτα! Σε μια στιγμή ακούει την απόφαση του δικαστηρίου! «Κόψτε της το κεφάλι!»

Αλλά η αδελφή της, που διάβαζε καθισμένη δίπλα της, όπως είπαμε, την ακούει να παραμιλάει από τον εφιάλτη και της φωνάζει!

— Αλίκη, ξύπνα Αλίκη!...

Όλη αυτή η ιστορία, όλο το ταξίδι στη χώρα των θαυμάτων, δεν ήταν παρά ένα περιεργό όνειρο!...

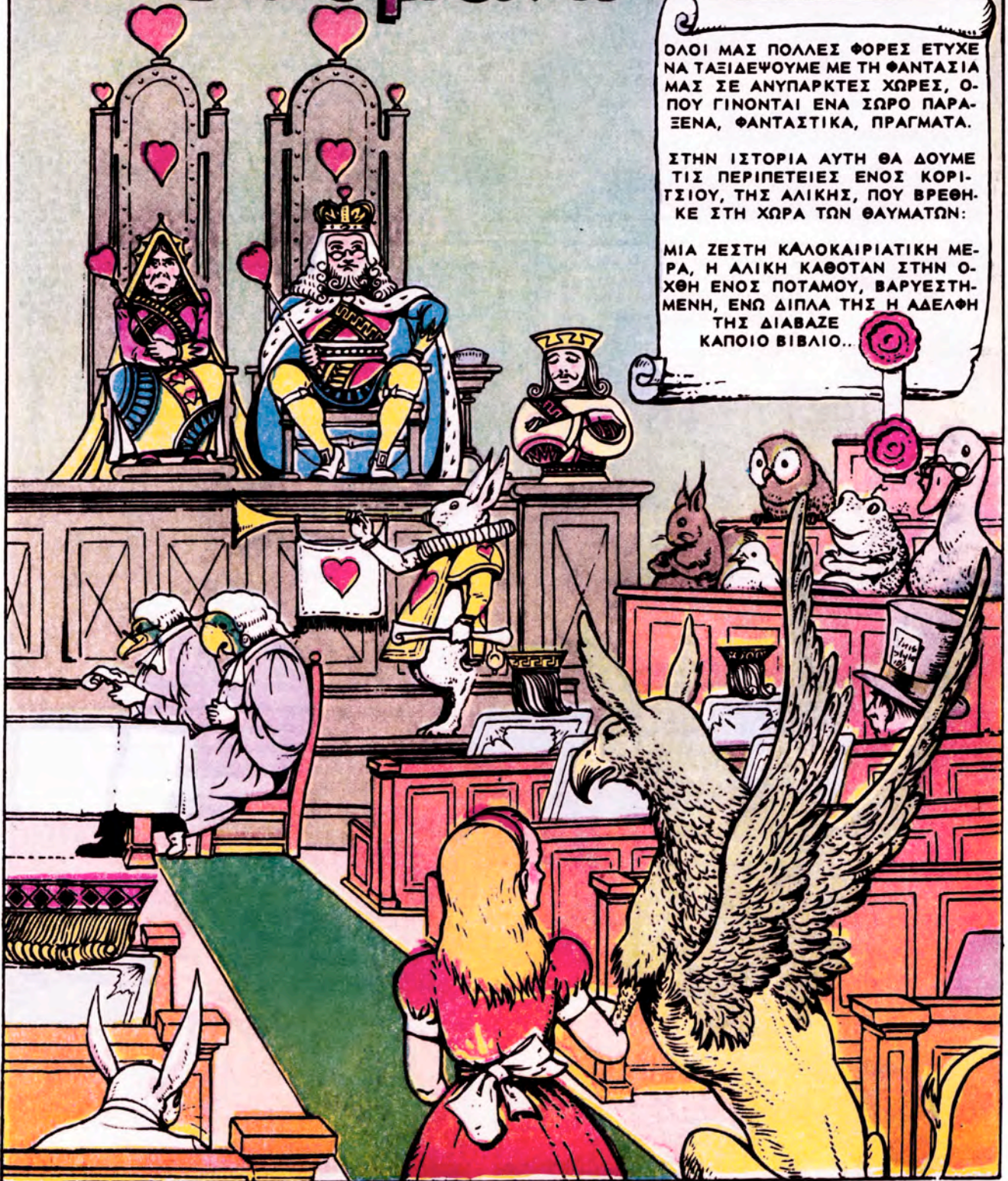
ΚΛΑΣΣΙΚΑ
Επινοηγραφήματα

Εκδότης: ΑΤΛΑΝΤΙΣ - Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ & ΣΙΑ ΑΒΕΕ
© Copyright: ΑΤΛΑΝΤΙΣ - Μ. ΠΕΧΛΙΒΑΝΙΔΗΣ & ΣΙΑ ΑΒΕΕ
Λεοντίου 23, 117 45 ΑΘΗΝΑ. Τηλ.: 210 9220071 - Fax: 210 9247341
All Rights Reserved
Κεντρική πώληση: Βιβλιοπωλείο ΑΤΛΑΝΤΙΣ
Πεσμαζόγλου 5 (ΣΤΟΑ ΒΙΒΛΙΟΥ) ΑΘΗΝΑ. Τηλ.: 210 3222846

Ειδική έκδοση. Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ με την εφημερίδα ΤΟ ΒΗΜΑ

η Γλυκή στη Χώρα των Θαυμάτων

ΛΕΒΙΣ ΚΑΡΡΟΛ

ΟΛΟΙ ΜΑΣ ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΕΤΥΧΕ
ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΨΟΥΜΕ ΜΕ ΤΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ
ΜΑΣ ΣΕ ΑΝΥΠΑΡΚΤΕΣ ΧΩΡΕΣ, Ο-
ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΕΝΑ ΣΩΡΟ ΠΑΡΑ-
ΞΕΝΑ, ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ, ΠΡΑΓΜΑΤΑ.

ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΑΥΤΗ ΘΑ ΔΟΥΜΕ
ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙ-
ΤΣΙΟΥ, ΤΗΣ ΑΛΙΚΗΣ, ΠΟΥ ΒΡΕΘΗ-
ΚΕ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ:

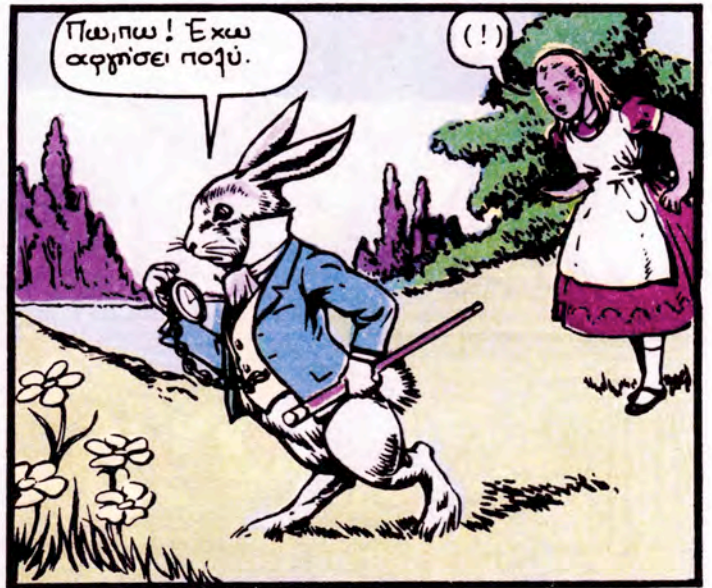
ΜΙΑ ΖΕΣΤΗ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΑΤΙΚΗ ΜΕ-
ΡΑ, Η ΑΛΙΚΗ ΚΑΘΟΤΑΝ ΣΤΗΝ Ο-
ΧΘΗ ΕΝΟΣ ΠΟΤΑΜΟΥ, ΒΑΡΥΕΣΤΗ-
ΜΕΝΗ, ΕΩΣ ΔΙΠΛΑ ΤΗΣ Η ΑΔΕΛΦΗ
ΤΗΣ ΔΙΑΒΑΞΕ
ΚΑΠΟΙΟ ΒΙΒΛΙΟ..

Είναι παράξενο πως μπο-
 ρούν να είναι τόσο διαφορε-
 τικές δύο αδερφές! Δεν μπο-
 ρώ να καταλάβω τι γούστο βρι-
 σκει σ' ένα βιβλίο χωρίς ει-
 κόνες ή χωρίς διαλόγους.

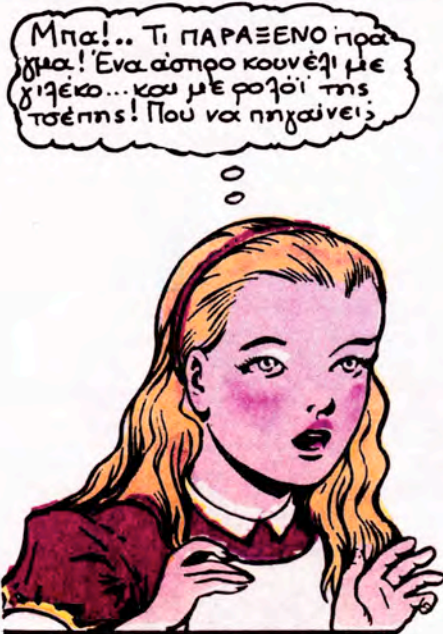

Δεν μπορώ πια να κά-
 θομαι ακίνητη. Θα ση-
 λωθώ να φάω ένα
 στεφάνι με μαργαρι-
 τές...

Πω, πω! Έχω
 αργήσει πολύ.

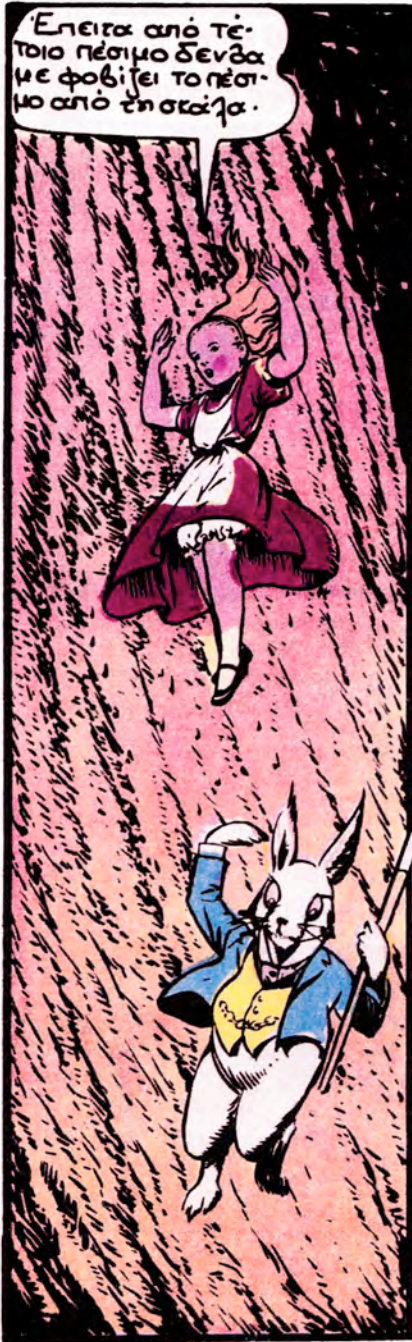
(!!)

Μπα!.. Τι ΠΑΡΑΞΕΝΟ πρά-
 γμα! Ένα άσπρο κουνέλι με
 ρολόκι... και με ρολόι της
 τσέπης! Που να ηγαίνεις!

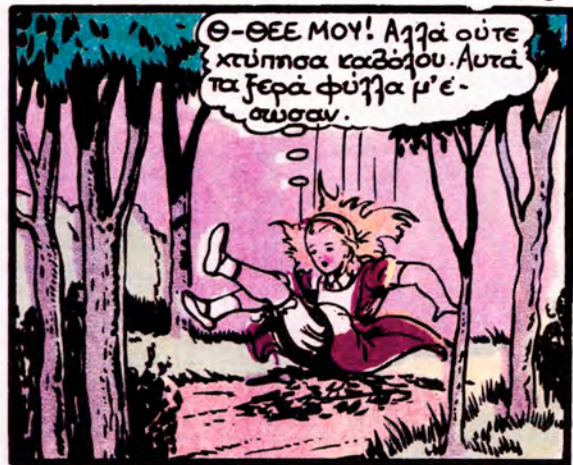
Θα το ακολουθήσω
 κάτω απ' τον φράχτη,
 να δω που θα πάει.

Έλειπα από τέ-
τοιο πέσιμο δεν θα
με φοβίσει το πέσι-
μο από τη σκιά.

Θα περάσω αέρα-
ξε, πέφτοντας έτσι,
ΟΛΟΚΛΗΡΗ τη γη;
Θάχει γούστο να
βρω στην άλλη άκρη
όπου οι άνθρωποι
περπατούν με το
κεφάλι προς τα
κάτω.

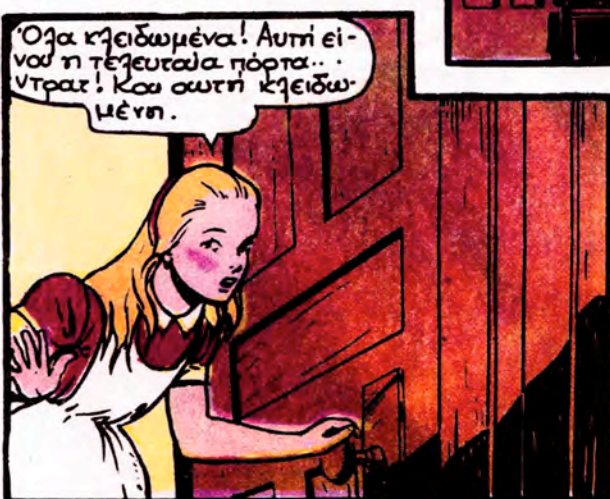
Θ-ΘΕΕ ΜΟΥ! Αλλά ούτε
χτύπησα κανόνα. Αυτά
τα φερά φύλλα μ'έ-
σωσαν.

Ω, αυτιά μου και
μουστάκια μου.
Πως περνά η ώρα!
Α! Όστε εκεί πήγα-
ναι... σ'εκείνο το μέ-
ρος.

Τι παράξενος διαδρόμος! Αλ-
λά σε ποια πόρτα μπήκε το
κουνέλι; Ω, θεέ μου, θα
το χαιώ...

Όλα κλειδωμένα! Αυτή εί-
ναι η τελευταία πόρτα...
ντρα! Και αυτή κλειδω-
μένη.

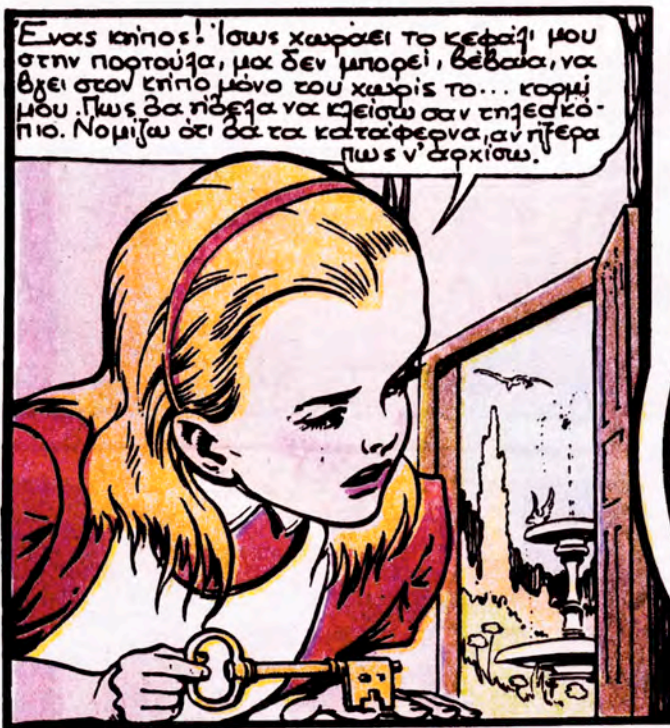
Μπα, τι είναι αυτό;
Ένα χρυσό κλειδί.
Περίφημα, μ'αυτό
ασφαλώς θ'ανοί-
ξουν οι πόρτες.

Κρίμα! Δοκίμασα όλες τις πόρτες, αλλά το κλειδί τότε έρχεται μεγαλό και τότε μικρό... Θα φανταστώ μίσω όλες τις πόρτες, ίσως φανώ τυχερή!..

Α! Μου είχε ξεφύγει αυτή η μικρή πορτούζα. Για κοιτάξε! Δεν δίνουν μεγαλύτερη από σοφάνα πάντους.

Ένας κτήνος! Ίσως χωράει το κεφαί μου στην πορτούζα, μα δεν μπορεί, βεβαία, να βγει στον κήπο μόνο του χωρίς το... κορμί μου. Πως θα πιάσει να κλείσω σαν τηλεκόπιο. Νομίζω ότι θα τα καταφέρω, αν ήξερα πως ν' αρχίσω.

Δεν δαίταν ωραία να έβρισκα ένα βιβλίο που να ξεί πως να κλείσω σαν τηλεκόπιο, και να γίνω πιο μικρή!..

Τι παράξενο! Αυτό, ασφαλώς δεν ήταν εδώ πριν. "ΠΙΕ ΜΕ". Σύμφωνα, αφού δεν γράφει σο είναι δηλητηρίο.

Χμμ... Νόστιμο! Έχει μια ανάμεικτη γεύση από κεράσι, κρέμα, ανανά, ψητή γαλοπούλα και τρεστή φρυγανιά με βούτυρο.

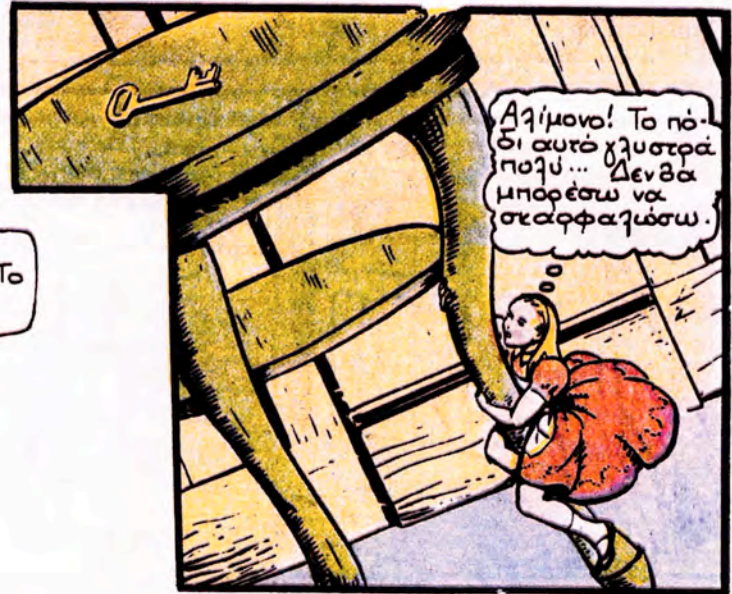
ΑΦΟΥ ΗΠΙΕ ΤΟ ΠΟΤΟ, Η ΑΛΙΚΗ ΑΙΣΘΑΝΘΗΚΕ ΤΟΝ ΕΛΥΤΟ ΤΗΣ ΝΑ ΚΛΕΙΝΗ ΣΑΝ ΤΗΛΕΣΚΟΠΙΟ.

Ασφαλώς τώρα μπορώ να περάσω από τη μικρή πόρτα. Δεν πιστεύω να είμαι πιο ψηλή από είκοσι πέντε πόντους... Καλύτερα να περιμένω να δω αν θα μικρύνω περισσότερο... Μπορεί στο τέλος να ζωώσω σαν το κέρι.

Φαίνεται ότι δεν θα μικρύνω αλλο... Εμπρός, λοιπόν, για την πόρτα του κήπου.

Αχίμονο! Το πόδι αυτό χτυσάρα ποζύ... Δεν θα μπορέσω να σκαρφαλώσω.

Θεέ μου! Ξέχασα το χρυσό κλειδάκι... Το αφήσα επάνω στο τραπέζι.

Αν μπορούσα να ξαναγίνω όπως ήμουν!... Αλλά δεν ωφείλει να σκεφτόμαι ότι είμαι... Δυο ανδρώπια αφού έτσι που καταντήσα δεν είμαι καζα - καζα ούτε ένας ανδρώπιας. Καλύτερα να σταματήσω τα δάκρυα τώρα. Ω!... Τι είναι αυτό το πράγμα στο πάτωμα;

ΦΑΓΕ ΜΕ

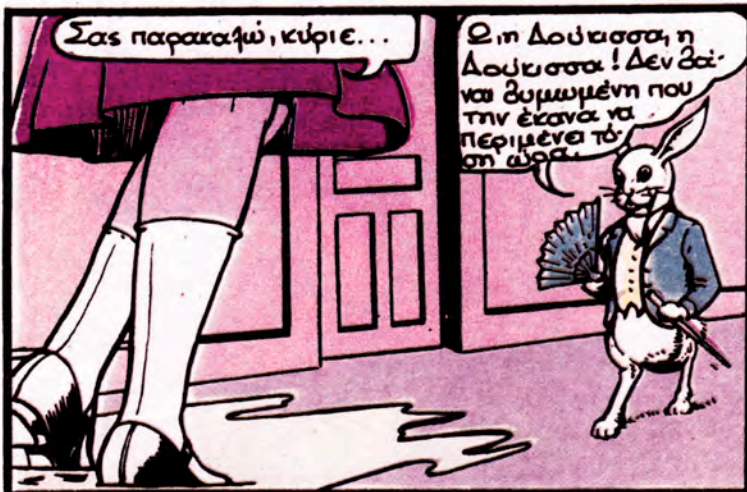
Γράφει «φαγε με»! Λοιπόν έτσι θα κάνω και αν με κάνει μεγαλύτερη θα μπορέσω να φτάσω το κλειδί... ή αν με κάνει πιο μικρή θα μπορέσω να χτυστήσω κάτω από την χαραμάδα της πόρτας. Οπωδήποτε θα καταφέρω να μπω στον κήπο και δεν με μέλλει τι θα συμβεί.

Ω! Τώρα ανοίγω σαν το μεγαλύτερο τηλεσκόπιο του κόσμου. Αντίο, κακόμοιρα ποδαράκια μου... Ποιος θα σου φορέι τώρα τις κάλτσες και τα παπούτσια σου; Ασφύλις εγώ δεν θα μπορώ... Θα πρέπει να τα καταφέρετε μόνοι σας...

Τώρα είμαι περισσότερο από ένα μέτρο και σχεδόντα πόντους.. Και έχω χυθεί δάκρυα που έφτασαν τους δέκα πόντους. Πρέπει να σταματήσω τη βλακεία αυτή!

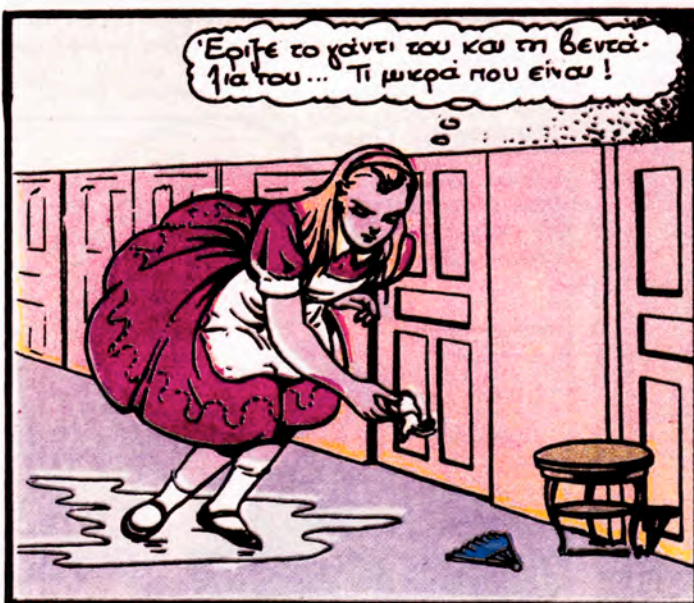
Σας παρακαλώ, κύριε...

Ω η Λουΐσσα, η Λουΐσσα! Δεν θα να θυμωμένη που την έκανα να περιμένα τόση ώρα.

Μη φαίστε έσσι βιαστικά!.. Ω, τον τρόμαξα!

Μη!

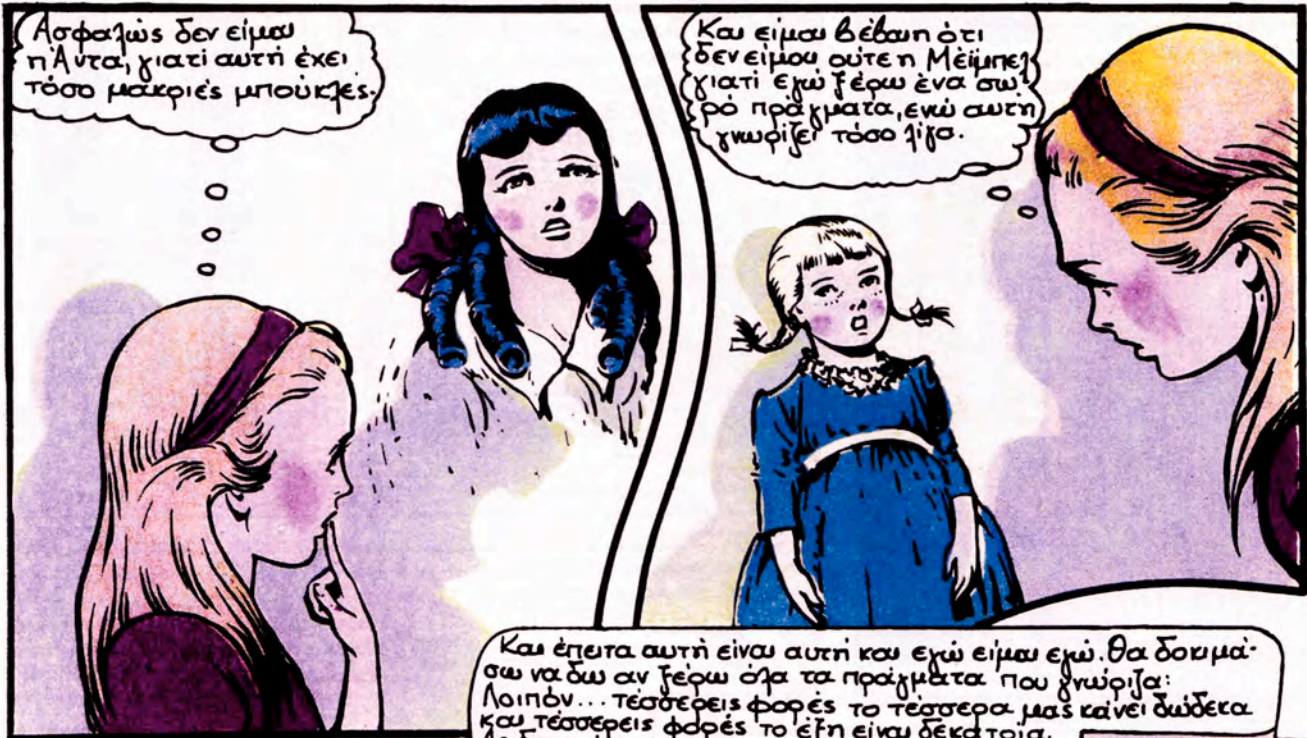

Έριξε το γάντι του και τη βεντάλια του... Τι μικρά που είναι!

Τι παράξενα που είναι όλα σήμερα! Μου φαίνεται σαν να έχω αγγίξει, σαν να μην είμαι πια η ίδια. Ποια είμαι;

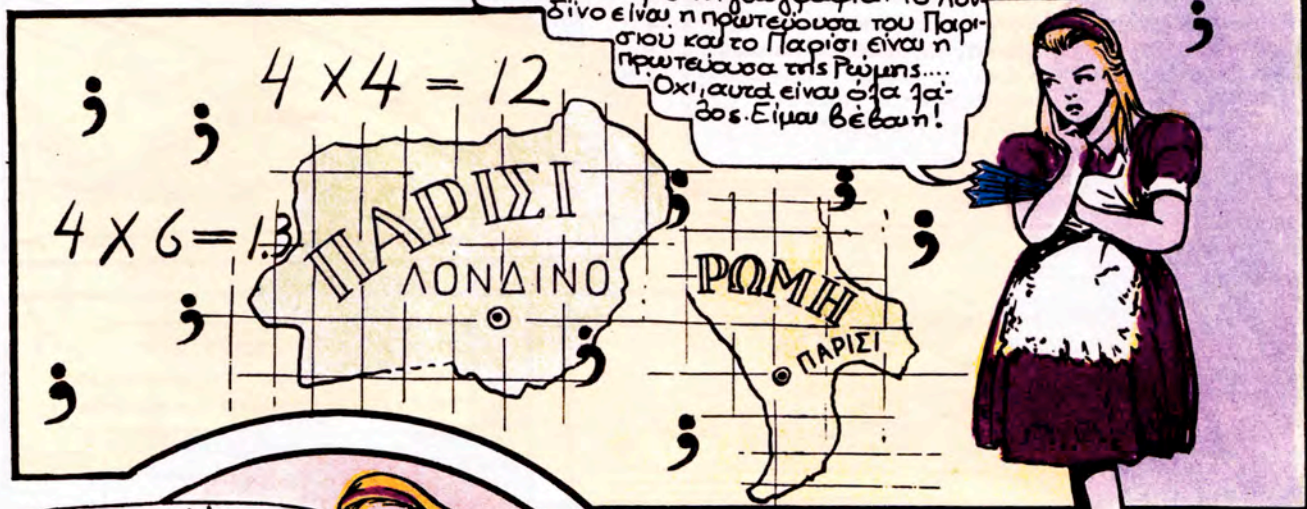

Ασφαλώς δεν είμαι η Άντα, γιατί αυτή έχει τόσο μακριές μπούκλες.

Και είμαι βέβαιη ότι δεν είμαι ούτε η Μέιμπελ γιατί εγώ φέρω ένα σωρό πράγματα, ενώ αυτή γνωρίζει τόσο λίγα.

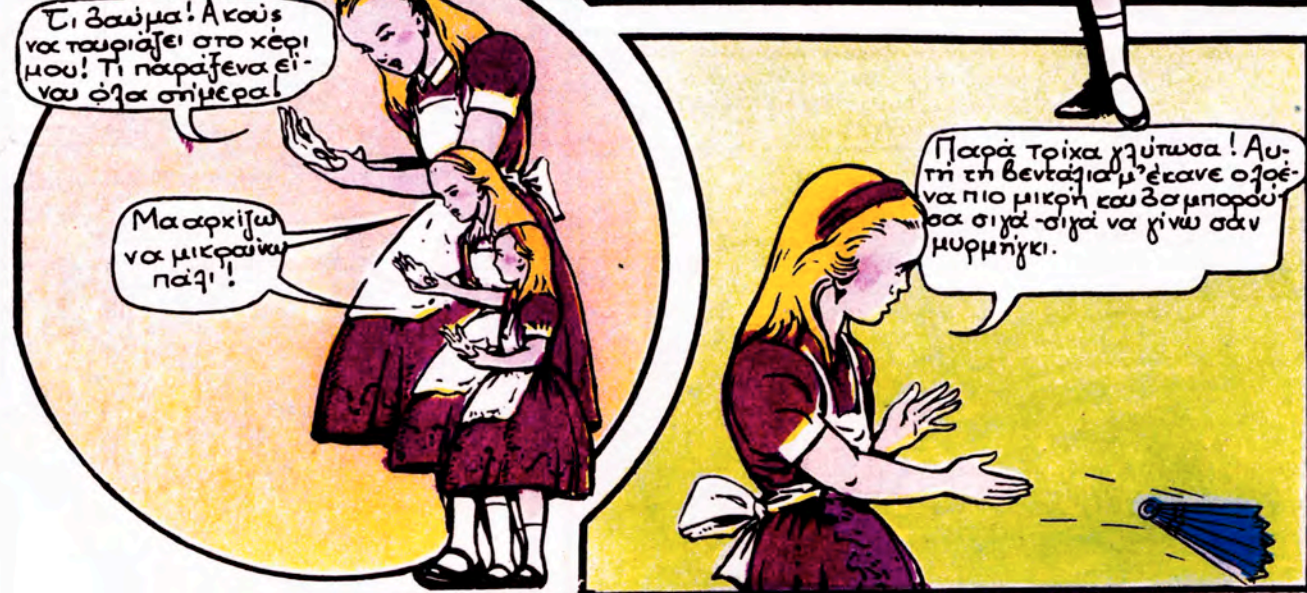
Και έπειτα αυτή είναι αυτή και εγώ είμαι εγώ. Θα δοκιμάσω να δω αν φέρω όλα τα πράγματα που γνωρίζω: Λοιπόν... τέσσερις φορές το τέσσερα, μας κάνει δώδεκα και τέσσερις φορές το έφτι είναι δεκατρία. Ας δοκιμάσουμε τη γεωγραφία. Το Λονδίνο είναι η πρωτεύουσα του Παρισιού και το Παρίσι είναι η πρωτεύουσα της Ρώμης... Όχι, αυτά είναι όλα γαϊδός. Είμαι βέβαιη!

Τι ζαΰμα! Ακούς να ταυριάζει στο χέρι μου! Τι παράξενα είσαι όλα σήμερα!

Μαρκίτσα να μικραίνω παιδί!

Παρά τρία χιτώσα! Αυτή τη βεντάγια μ'έκανε οφέλιμα πιο μικρή και θα μπορούσα σιγά-σιγά να γίνω σαν μυρμηγκί.

Ποτέ δεν ήμουν τόσο μικρή. Λοιπόν ΤΩΡΑ για τον κτίπο...

Οουουου!... Αυτό είναι η τιμωρία μου που έχασα τόσο ποζύ... Τώρα θα πνιγώ στα ίδια μου τα δακρυα.

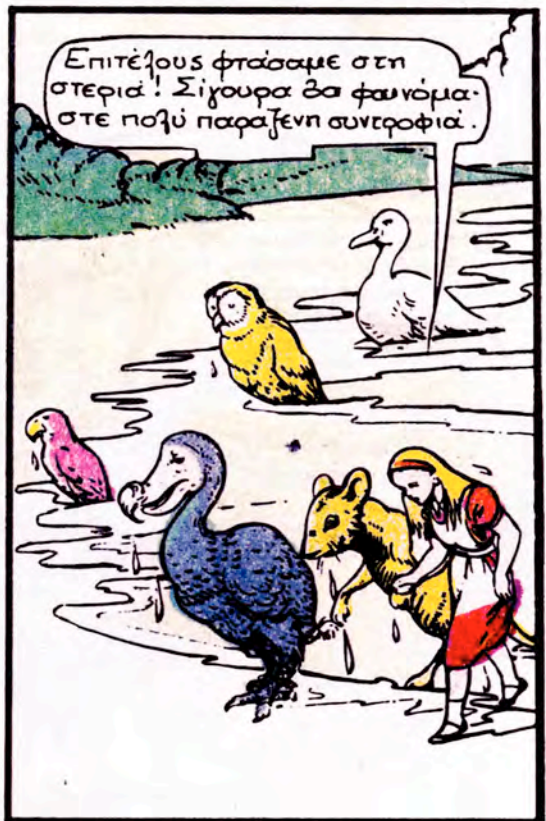
Oh est ma chatte * Ω, με συγχωρείς! Ξέχασα εντελώς ότι δεν αγαπώ τις γάτες.

Δεν βέλω να θανατώσω για αυτό το όνομα. Η οικογένειά μου πάντα μισούσε τις γάτες. Συκαμερά, πρόστυχα, βαρβαρά ηλίθια! Κοίταξε, έχουμε παρέα!

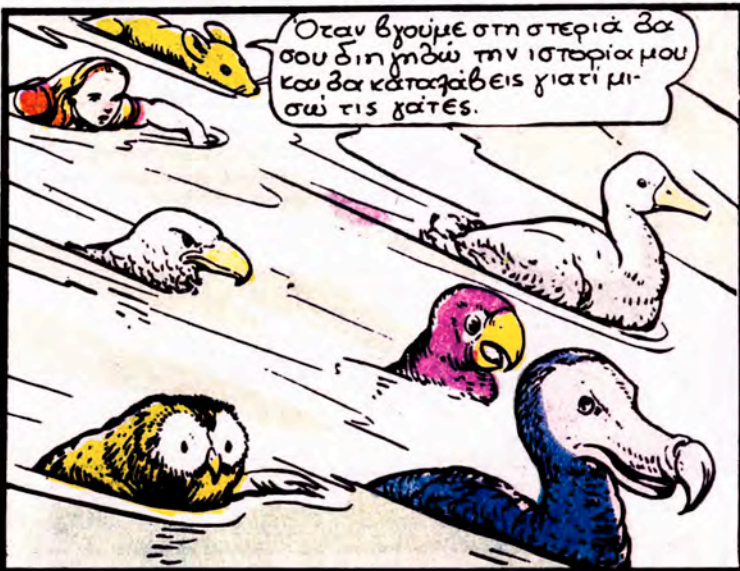
*Πού είναι η γάτα μου;

Ένα ποντίκι! Τώρα, πώς μβάνε στα ποντίκια. Εί, ποντίκι, μήπως φέρεις πως μπορεί να βγει κανείς απ' αυτή τη γίμνη, Κουράστικα ποζύ να κοζυμπώ εδώ... Δεν απαντά... ίσως δεν φέρει ελληνικά... Μου φαίνεται πως είναι γαλλικό ποντίκι... Ας δοκιμάσω...

Επιτέλους φτάσαμε στη στεριά! Σίγουρα θα φανόμαστε ποζύ παραξενή συντροφιά.

Όταν βγούμε στη στεριά θα σου διηγηθώ την ιστορία μου και θα καταλάβεις γιατί μισώ τις γάτες.

Λοιπόν, για να στεχνώσουμε... α, το βρήκα! Καθίστε όλοι κάμω και ακούστε με... Σε λίγη ώρα θα έχετε στεχνώσει...

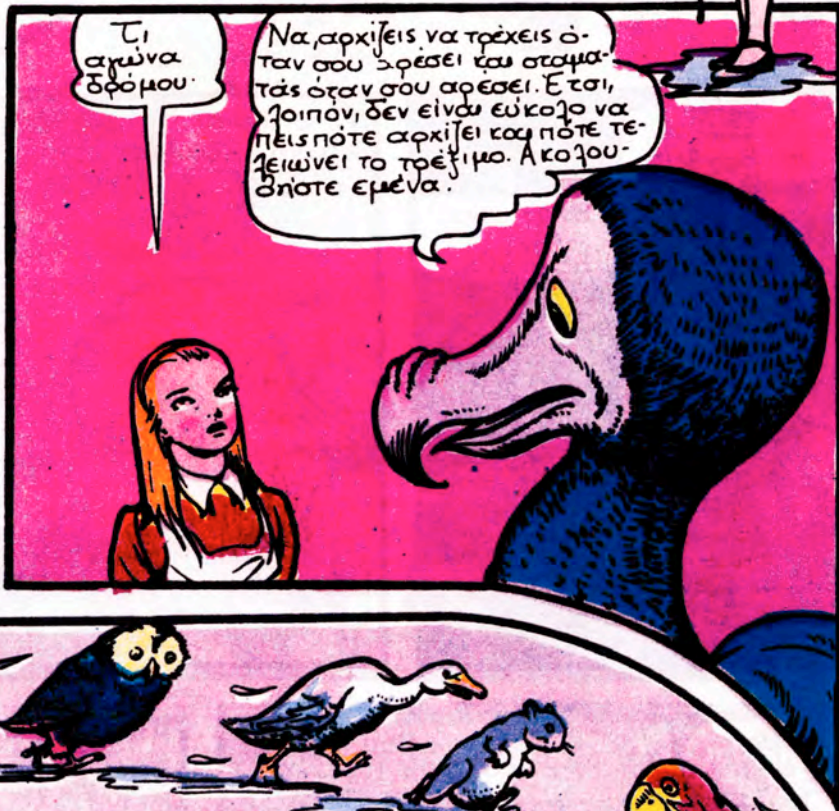
Χμ! Είστε όλοι έτοιμοι, Σιωπή. Αυτό στεχνώνει πιο γρήγορα απ' όσα φέρω: Ο, σεις αδέρφια μου, φακή, Μελίνα και Τυρίνα, Μεσοκούκη, ψωμοφαση, Τρυποφτειάκτη, Καρτοφαγά και Μουσουδά, φέρτε της μάννας τα μπουρνουζία τ' ακριβά τ' αράπικα και τρέχτε στα χωράπικα, θυρές προβάτων κλέφτε για βεντάζιες να στεχνώσουμε...

Πφφ!

Είμαι ακόμα μουσκεμα, όπως πρώτα.

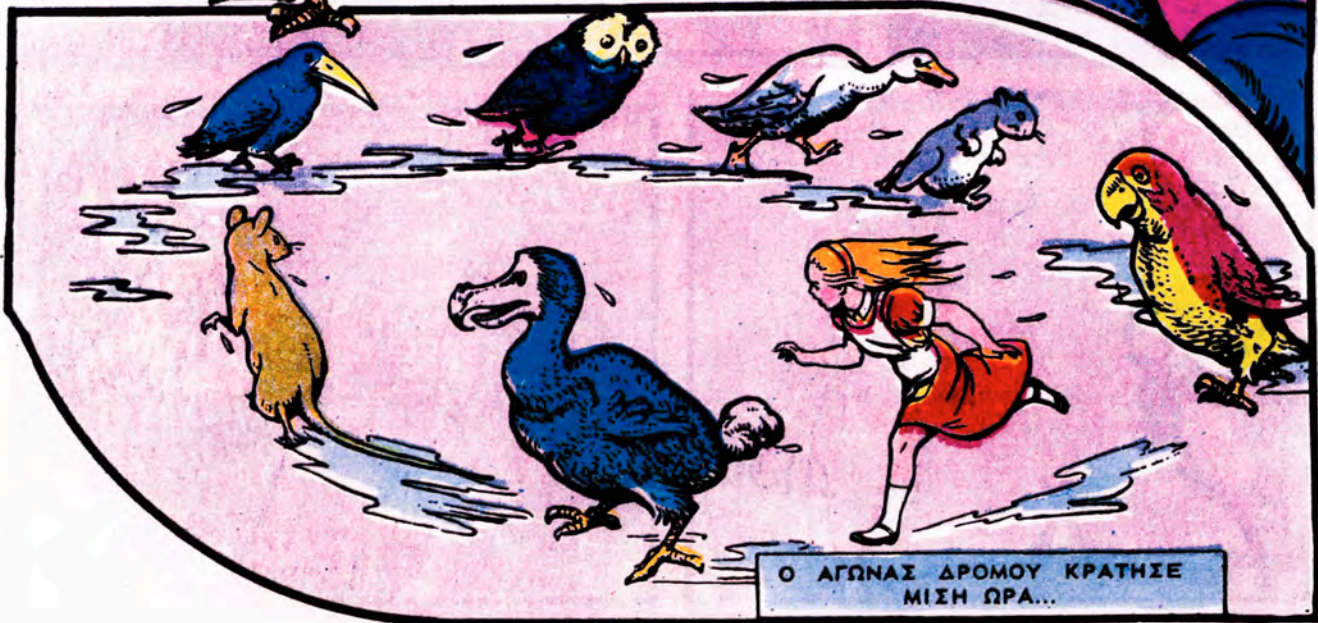

Εγώ προτείνω να κάνουμε ένα αγώνα δρόμου, για να στεχνώσουμε.

Τι αγώνα δρόμου.

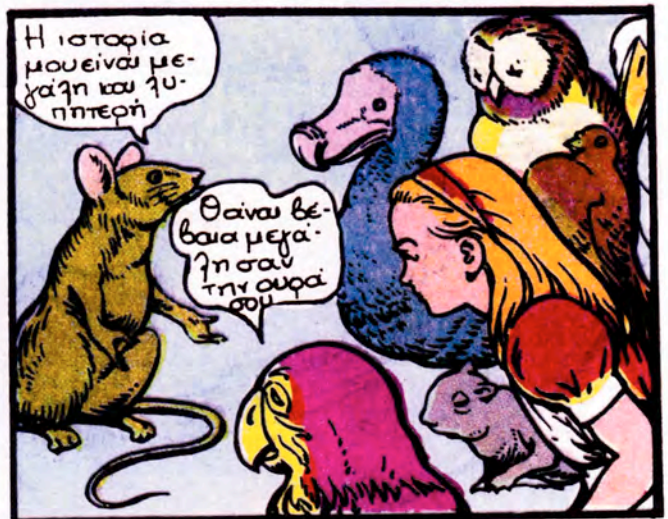
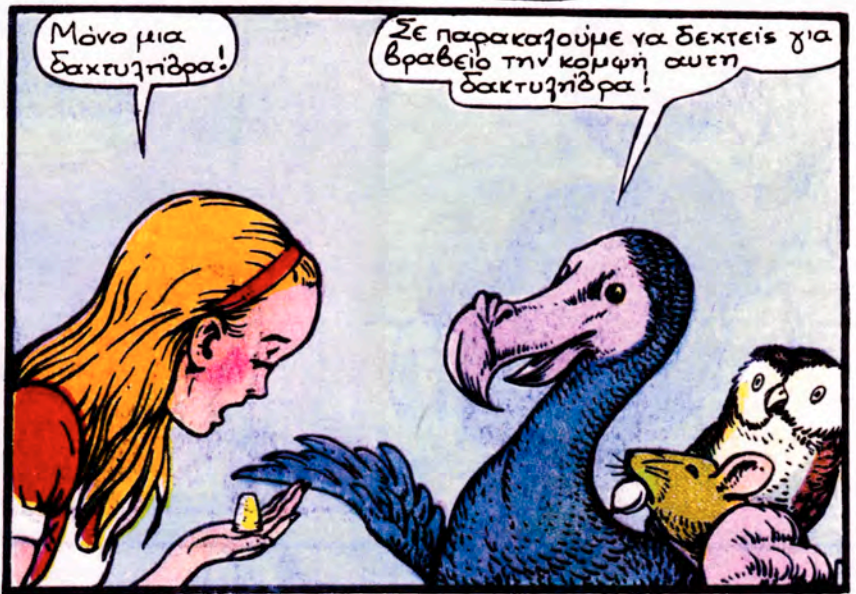
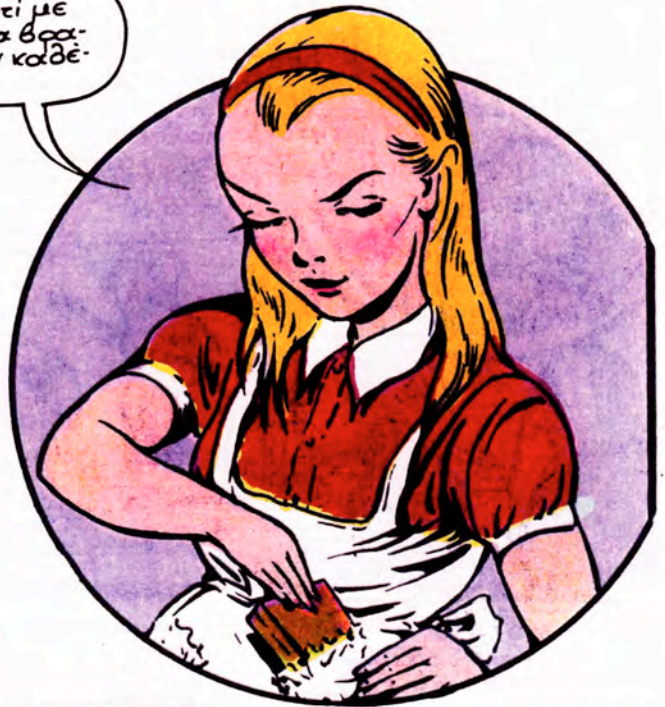
Να, αρχίζεις να τρέχεις όταν σου άρεσει και σταματάς όταν σου αρέσει. Έτσι, λοιπόν, δεν είναι εύκολο να πεις πότε αρχίζει και πότε τελειώνει το τρέξιμο. Ακούστε εμένα.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΔΡΟΜΟΥ ΚΡΑΤΗΣΗΣ ΜΙΣΗ ΩΡΑ...

Να ένα κουτί με κουφέτα. Ένα βραβείο για τον κολόνα σου.

ΛΕΕΙ Η ΓΑΤΑ ΣΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ :

-ΤΩΡΑ ΘΑ ΣΟΥ
ΚΑΝΩ ΔΙΚΗ
ΓΙΑΤΙ ΜΕΣ' ΤΗΝ
ΑΠΟΘΗΚΗ
ΤΡΙΓΥΡΝΑΣ
ΓΥΡ' ΑΠ'
ΤΟ ΜΠΡΙΚΙ.

ΚΑΙ ΠΑ ΝΑ

ΠΕΡΑΣΕΙ

Η ΩΡΑ

ΘΑ ΤΑ ΒΓΑΛΩ

ΟΛΑ ΣΤΑ ΦΟΡΑ!

ΚΙ' ΑΠΑΝΤΑΕΙ

ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ

ΤΡΕΜΟΝΤΑΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΦΡΙΚΗ:

-ΤΡΕΧΩ ΜΑΡ-

ΤΥΡΕΣ ΝΑ

ΦΕΡΩ

ΚΑΙ ΤΟ

ΔΙΚΑΣΤΗ

ΤΟ ΓΕΡΟ,

ΟΛΑ ΝΑ ΓΙ-

ΝΟΥΝ ΕΝΤΑΞΕΙ

ΚΑΙ ΜΗ

ΒΡΕΞΕΙ ΚΑΙ

ΜΗ ΣΤΑΞΕΙ.

-ΑΛΤ! ΦΩΝΑ-

ΖΕΙ ΕΥΘΥΣ

Η ΓΑΤΑ,

ΤΙΣ ΚΑΤΕΡ-

ΓΑΡΙΕΣ

ΠΑΡΑΤΑ

ΚΑΙ ΣΤΗ

ΦΟΒΕΡΗ

ΤΗ ΔΙΚΗ

ΕΧΕΙΣ ΜΕ-

ΝΑ ΕΙΡΗ

ΝΟΔΙΚΗ.

ΑΓΡΙΕΥΕΙ

ΚΑΜΠΟΥ-

ΡΙΑΖΕΙ

ΚΑΙ «ΕΙΣ

ΘΑΝΑ-

ΤΟΝ»

ΠΡΟΣΤΑ-

ΖΕΙ.

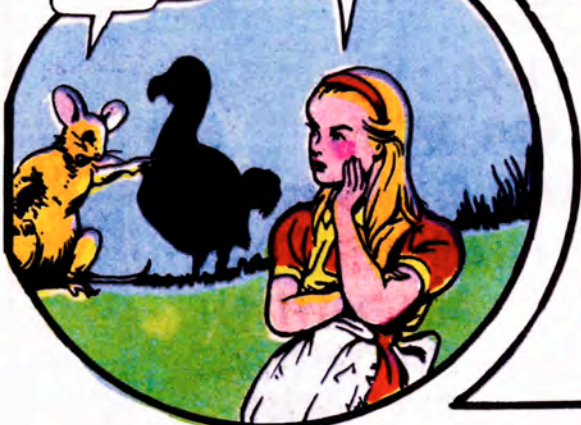

Δεν με προσέχετε; Με προσβάλλετε!

Ω! Δεν το ήξερα.

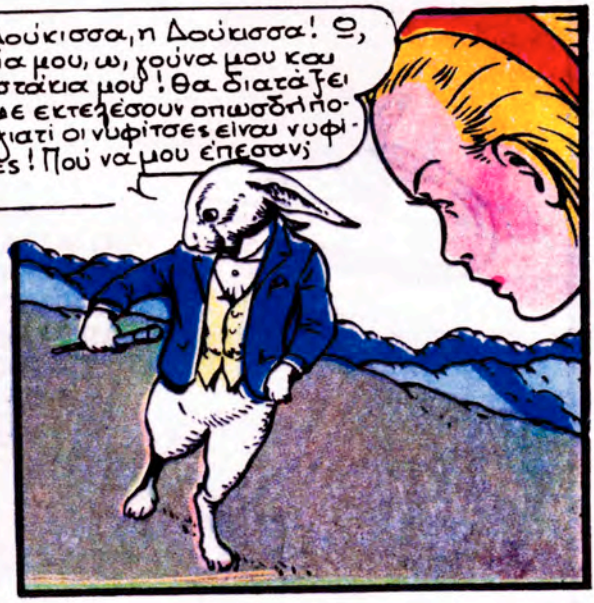
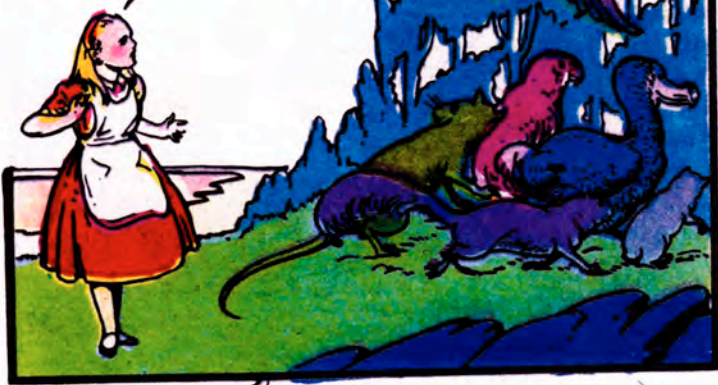
Α! Να είχα τη Ντινα εδώ! Θα τον έφερνα πίσω αμέσως.

Ποια είναι η Ντινα, παρακαλώ;

Η Ντινα είναι η γάτα μας και είναι σπουδαία στο πιάσιμο των ποντικών. Γιατί φεύχετε; Θεέ μου! Τους τρόμαξα όλους!

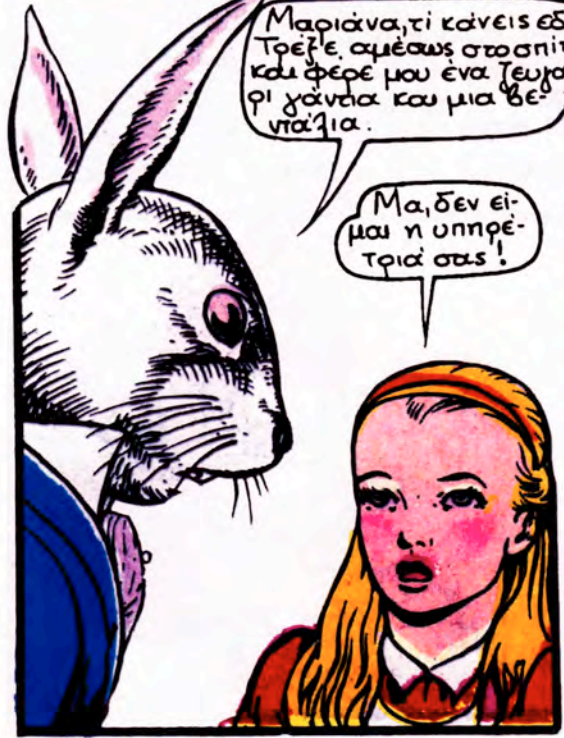
Η Δούκισσα, η Δούκισσα! Ω, πόδια μου, ω, γούνα μου και μουστάκια μου! Θα διατάξει να με εκτελέσουν οπωσδήποτε, γιατί οι νυφίτσες είναι νυφίτσες! Που να μου έπεσαν;

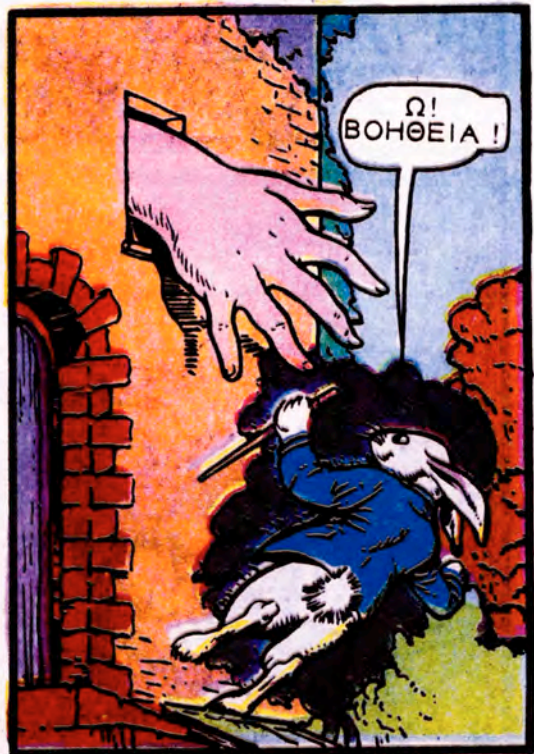
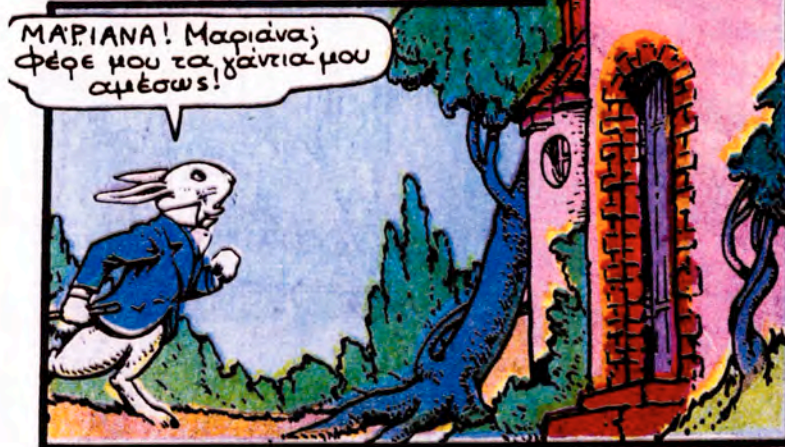
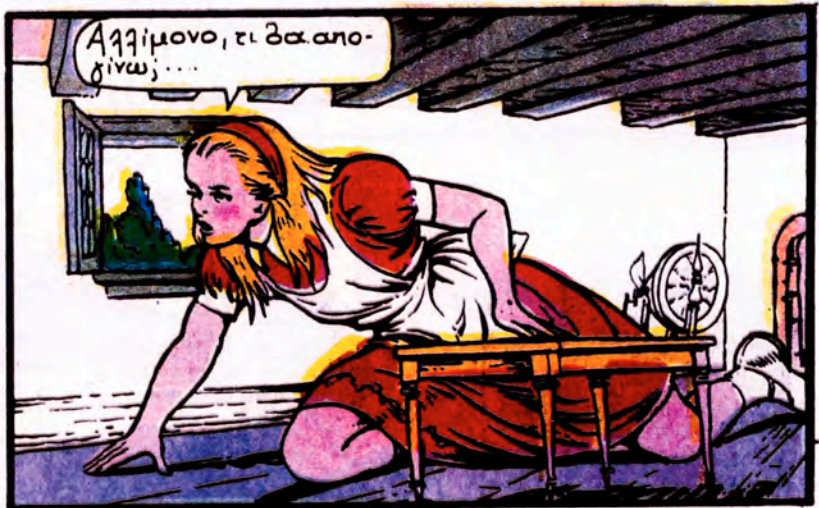
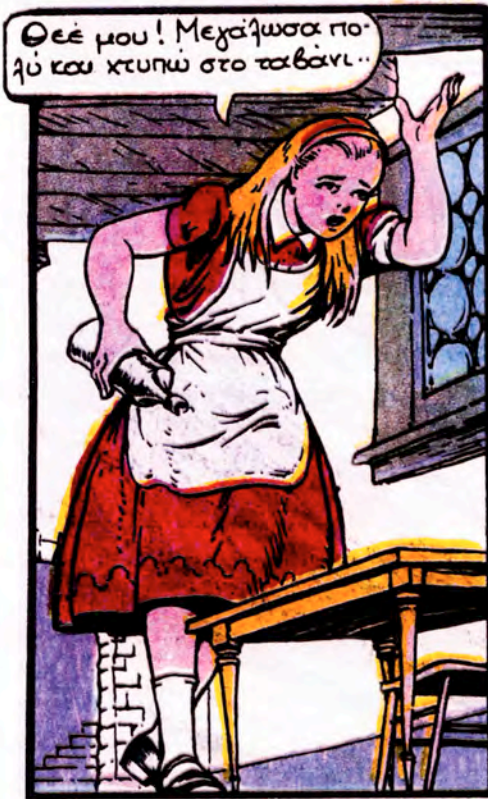
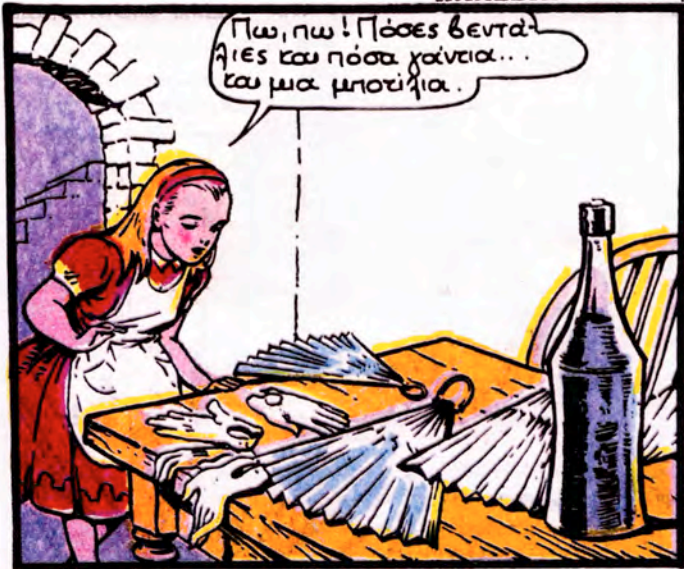

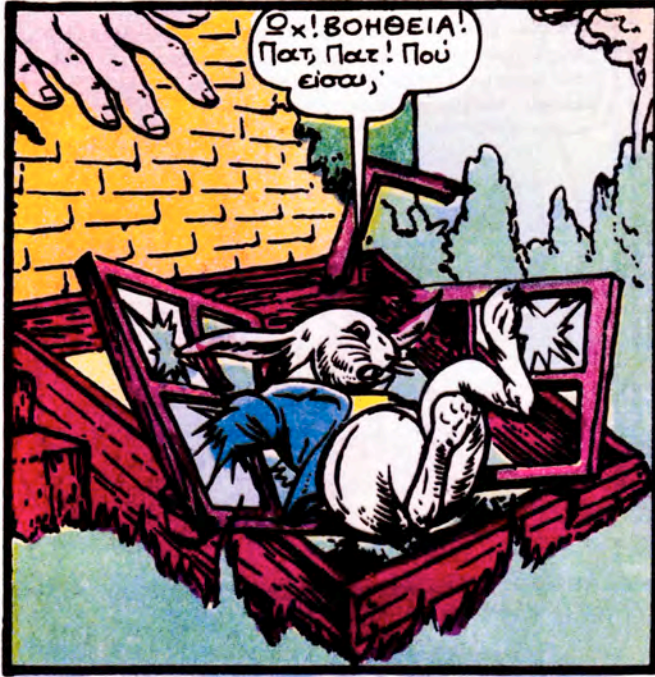
Μαριάννα, τι κάνεις εδώ; Τρέφε αμέσως στο σπίτι και φέρε μου ένα τευχάρι γάντια και μια βεντάλια.

Μα, δεν είμαι η υπηρέτριά σας!

Φαντάζομαι την έκρηξη ή του όταν ανακαλύψει ποια είμαι. Αλλά καλύτερα να του φέρω τα γάντια του και τη βεντάλια του... δηλαδή αν μπορέσω να τα βρω...

Ωχ! ΒΟΗΘΕΙΑ!
Πατ, Πατ! Πού
είσαι;

Εδώ είμαι. Φάινω
να βρω μήλα.

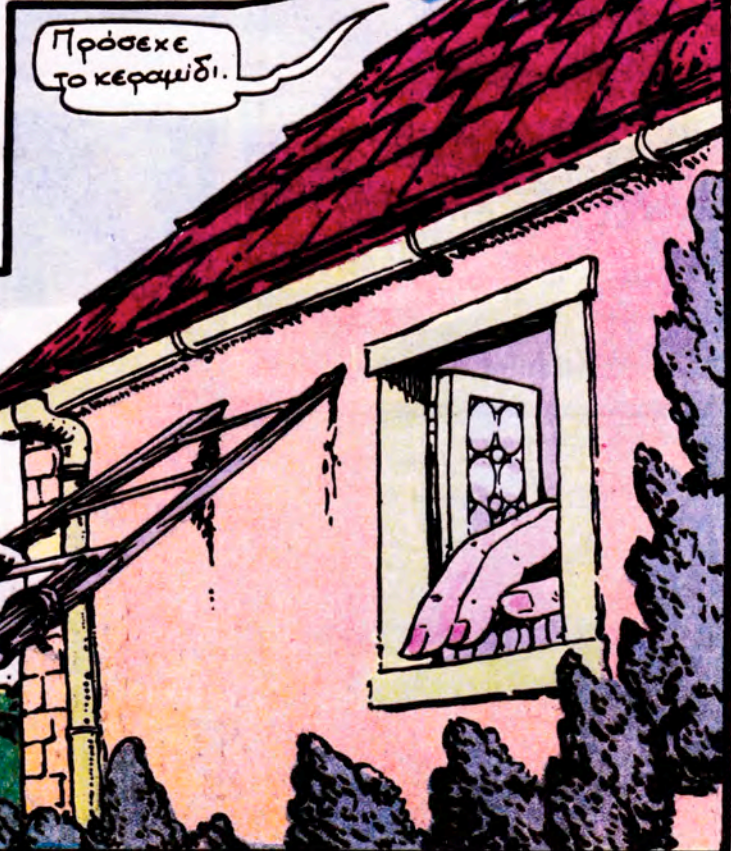
Έλα, βοήθησέ με.
Τι είναι εκείνο στο
παράθυρο;

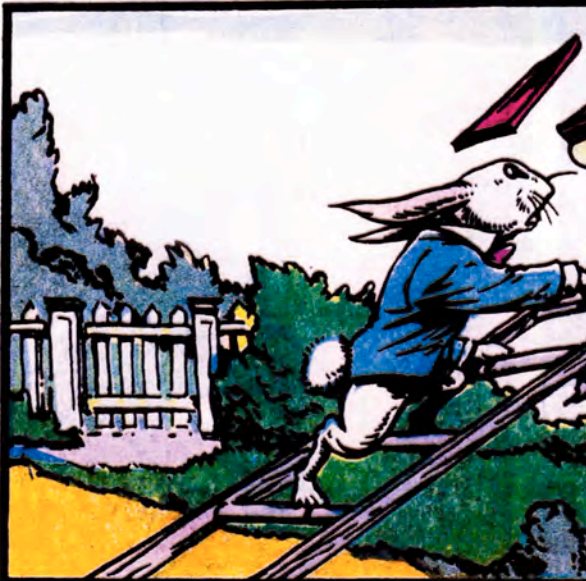
Εσύ και ο Μπιγ
φέρτε επά-
νω τη σκά-
φα.

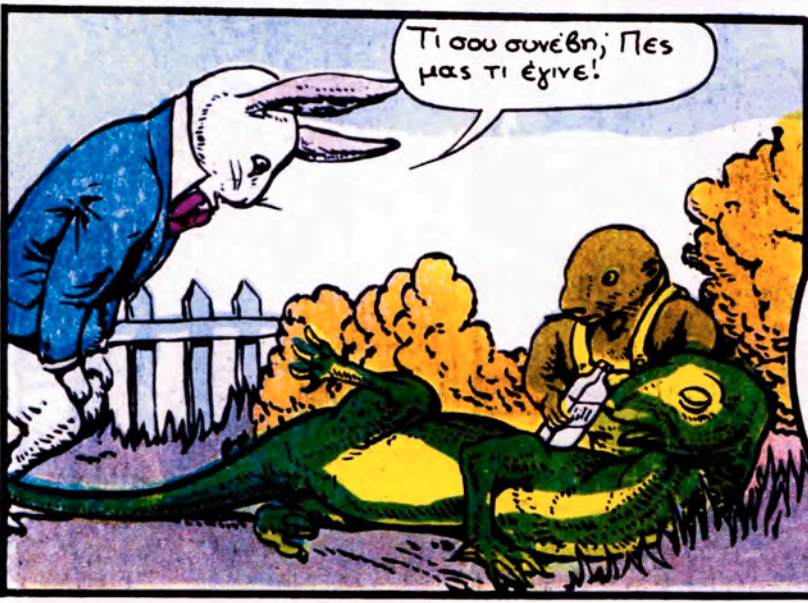
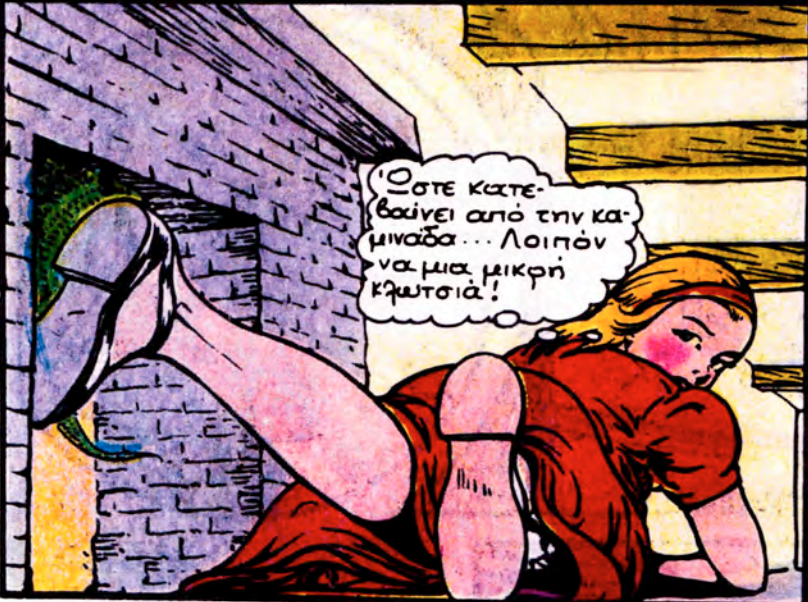
Ένα χέρι, αφε-
νικό. Μα την α-
γήθεια, δεν μ'α-
ρέσει καθόλου.

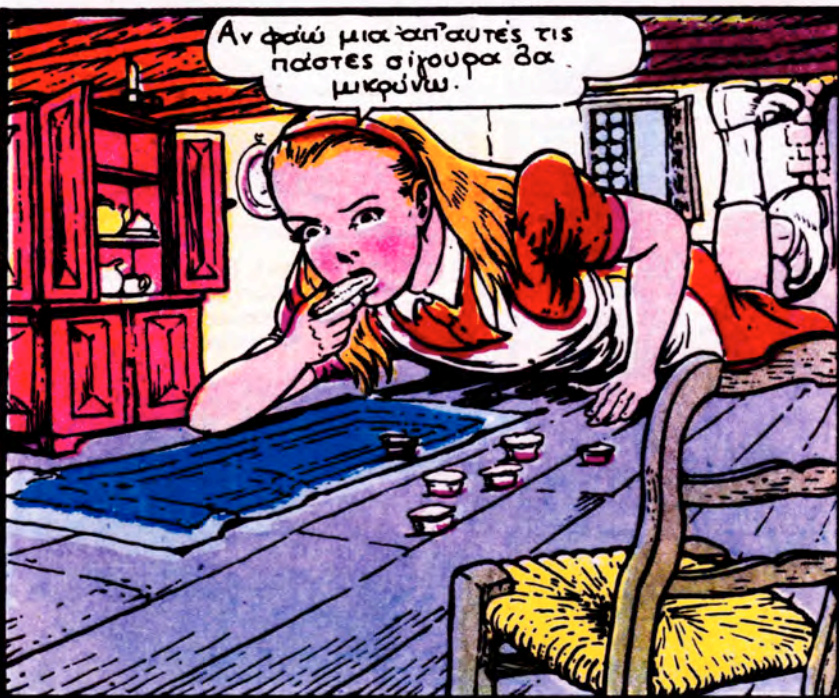
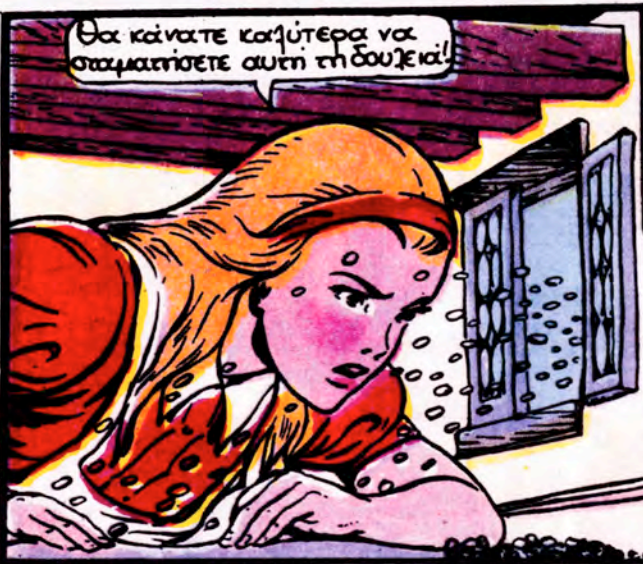
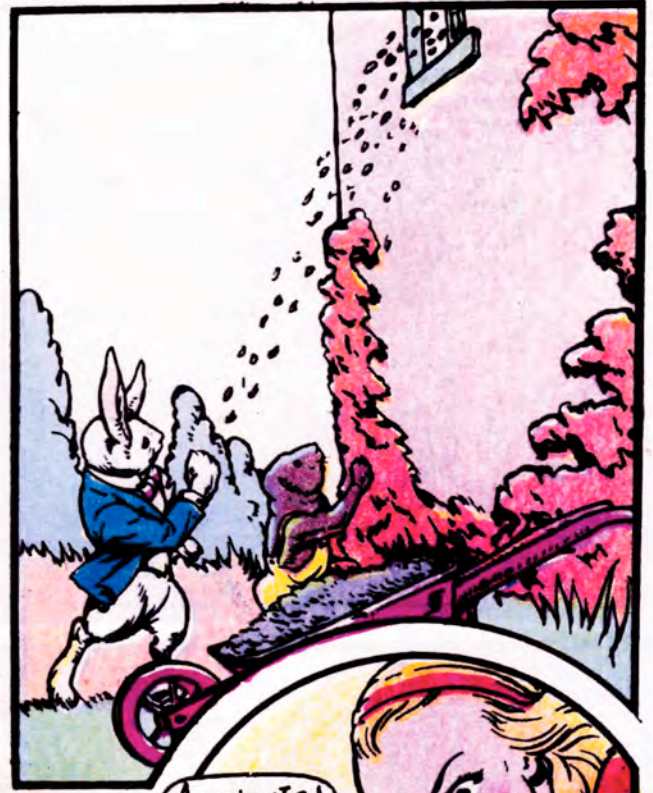

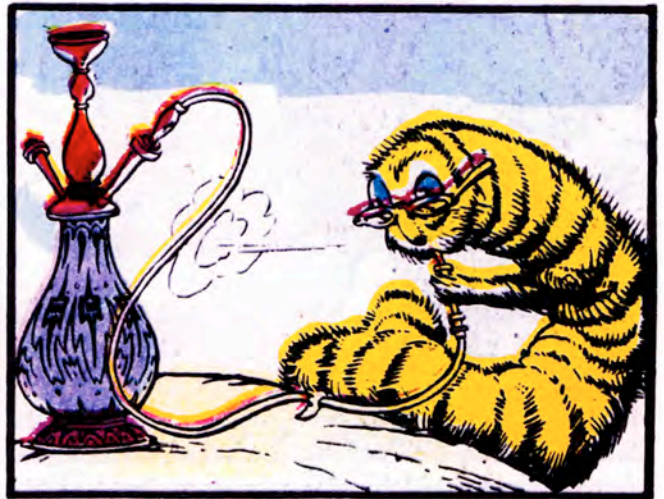
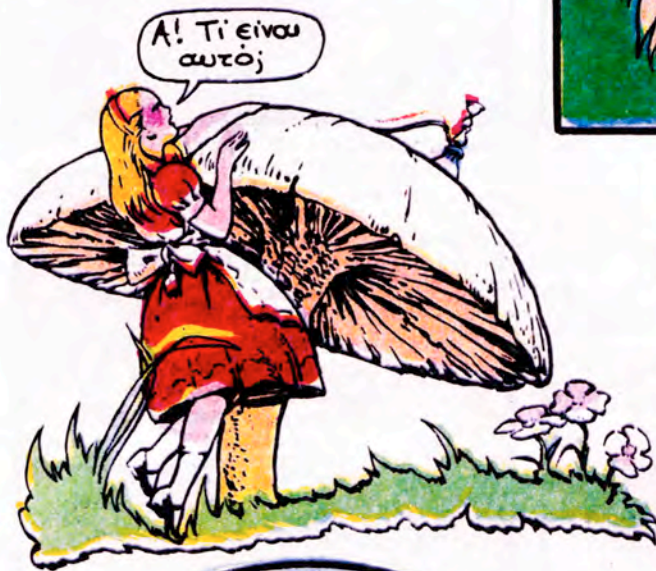
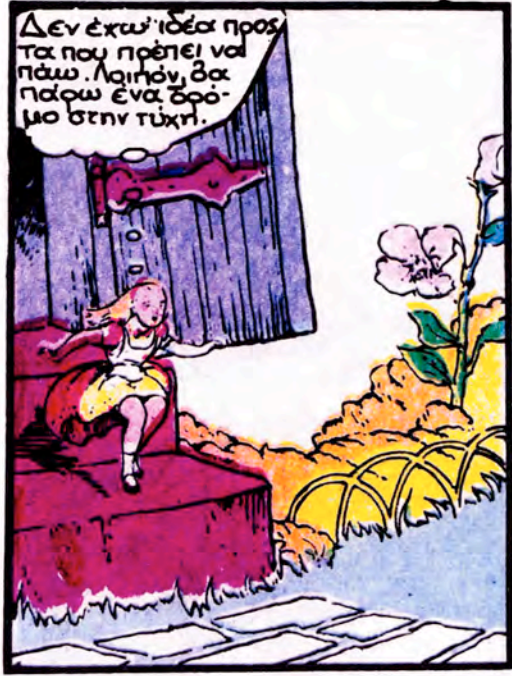
Πρόσεχε
το κεραμίδι.

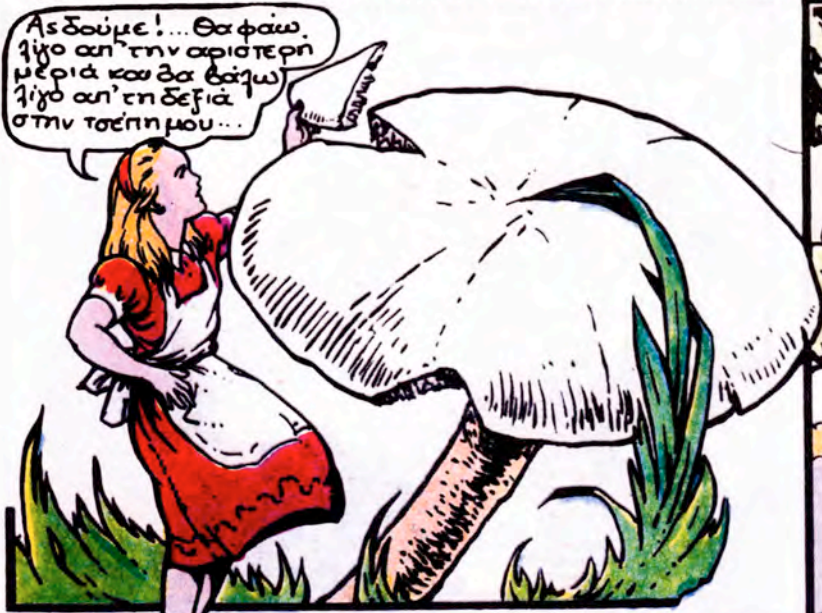

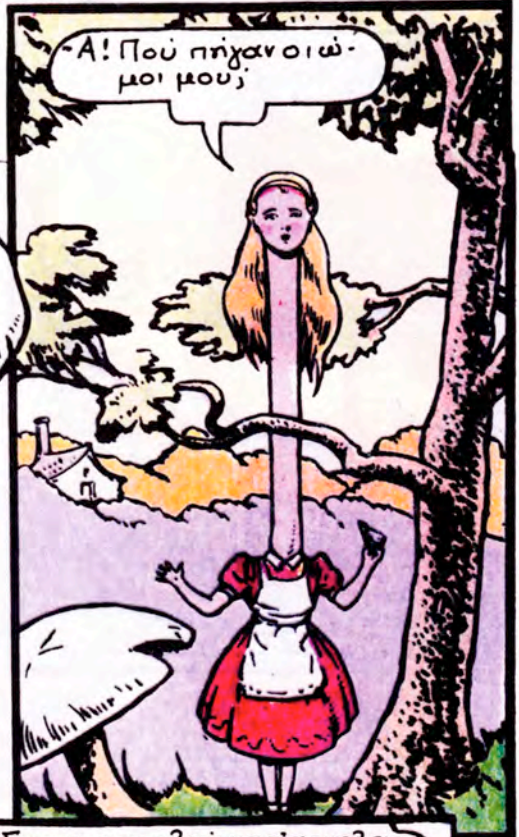

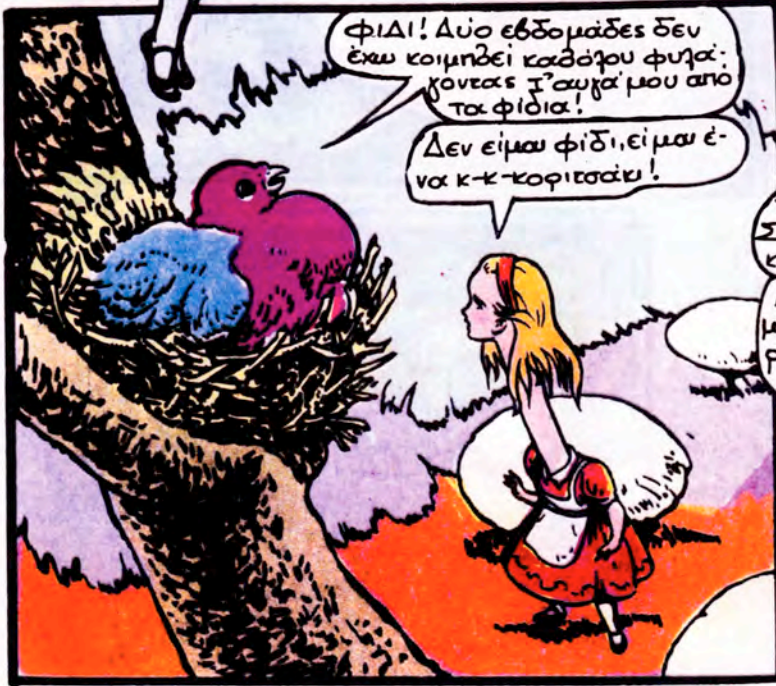

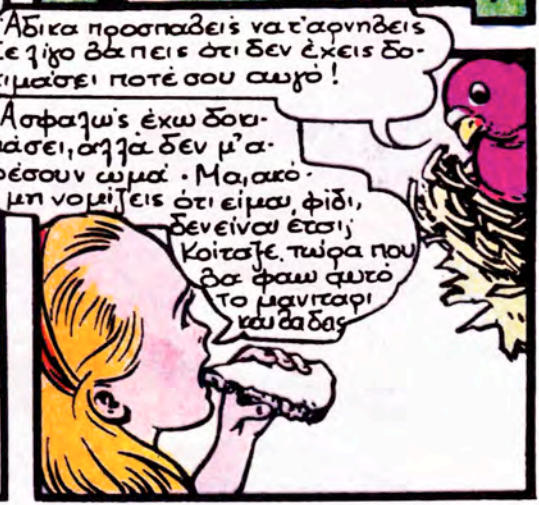
Ας δούμε!... Θα φάω λίγο απ' την αριστερή μεριά και θα δείξω λίγο απ' τη δεξιά στην τσέπη μου...

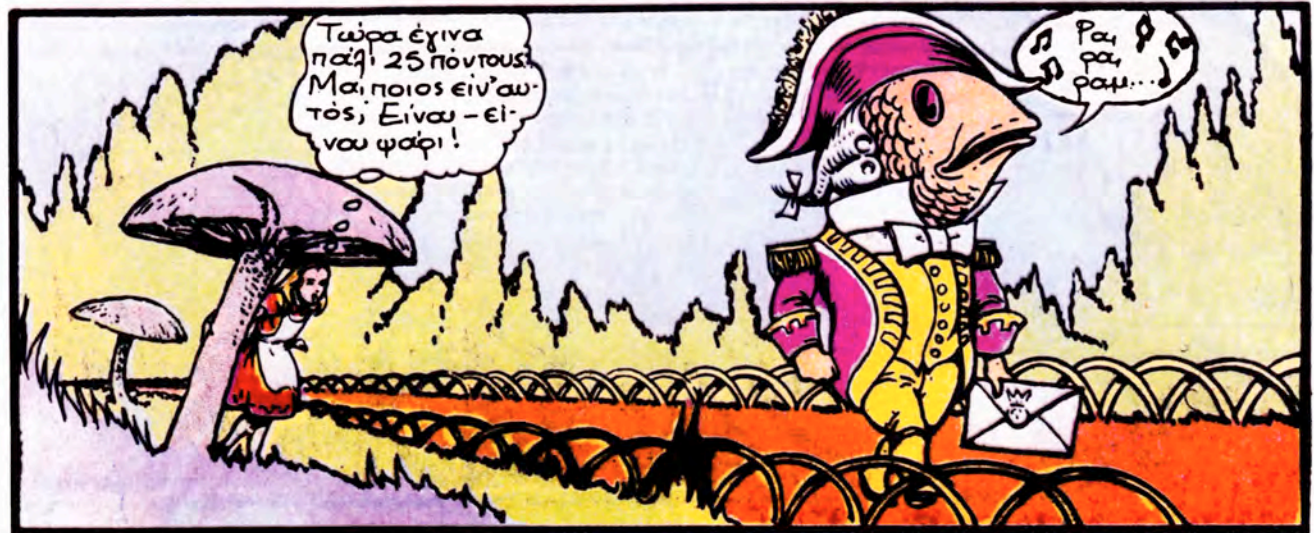
Α! Πού πήγαν οι ώμοί μου;

ΦΙΔΙ! Δύο εβδομάδες δεν έχω κοιμηθεί καθόλου φυλάχοντας τ' αυγά μου από τα φίδια!
Δεν είμαι φίδι, είμαι ένα κ-κ-κορίτσαυ!

Άδικα προσπαθείς να τ' αρνηθείς Σε λίγο θα πεις ότι δεν έχεις δοκιμάσει ποτέ σου αυγό!
Ασφαγής έχω δοκιμάσει, οπότε δεν μ' αρέσουν ωμά. Μα, ακόμη νομίζεις ότι είμαι φίδι, δένειναι εσσί; Κοίταζε, τσίρα που θα φάω αυτό το μανταρί και θα δας!

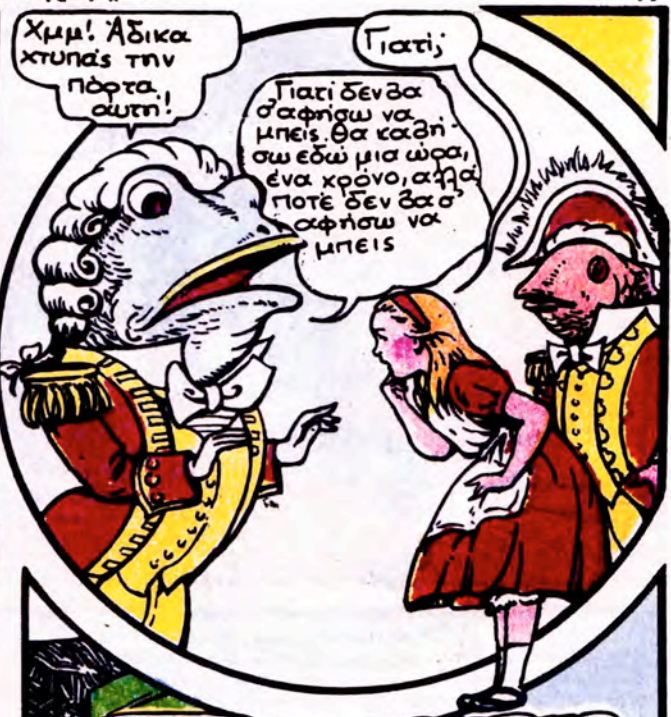
Τώρα έγινα παιδί 25 πόντους. Μα, ποιος είν' αυτός; Είναι - είναι ψάρι!

Ραι ραι ραι...

Το διαί βορσες;

Φυσικά. Είναι μια πρόσκληση από τη βασίλισσα για τη δούκισσα να παίξουν κρόκετ.

Χμμ! Άδικα χτυπάς την πόρτα αυτή!

Γιατί;

Γιατί δεν θα σ'αφήσω να μπεις. Θα καθήσω εδώ μια ώρα, ένα χρόνο, αλλά ποτέ δεν θα σ'αφήσω να μπεις

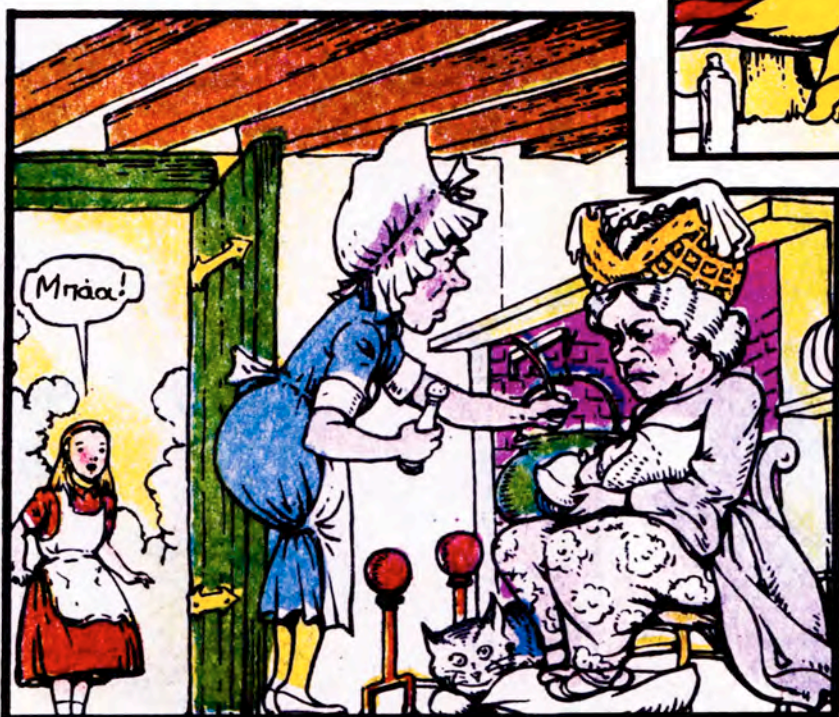
Σας παρακαλώ και πάλι, πως θα μπορέσω να μπω μέσα;

Ποιος φέρει; Πρώτα-πρώτα, είστε, υπάρχουνε καθαριότητα, ώστε να μπειτε; Αυτό είναι το ζήτημα.

Άρχισε ο καυγάς. Πρόσεφε το πιάτο!

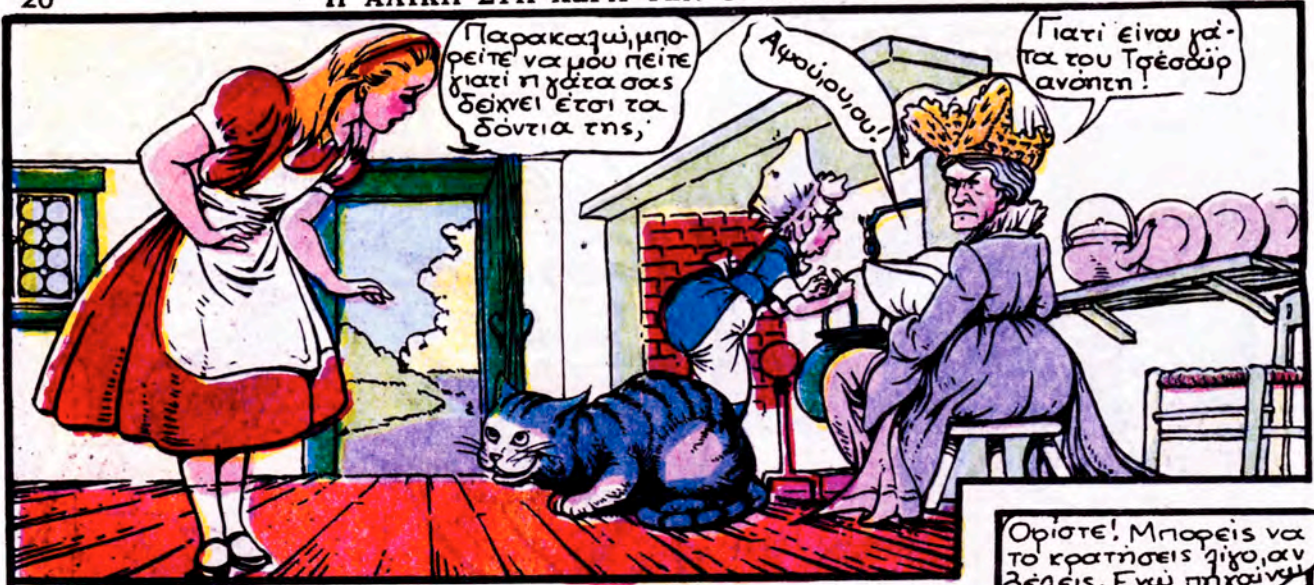
Ο! Όλοι εδώ γύρω είναι τέλειοι βλάκες. Αλλά οπωσδήποτε θα μπω μέσα.

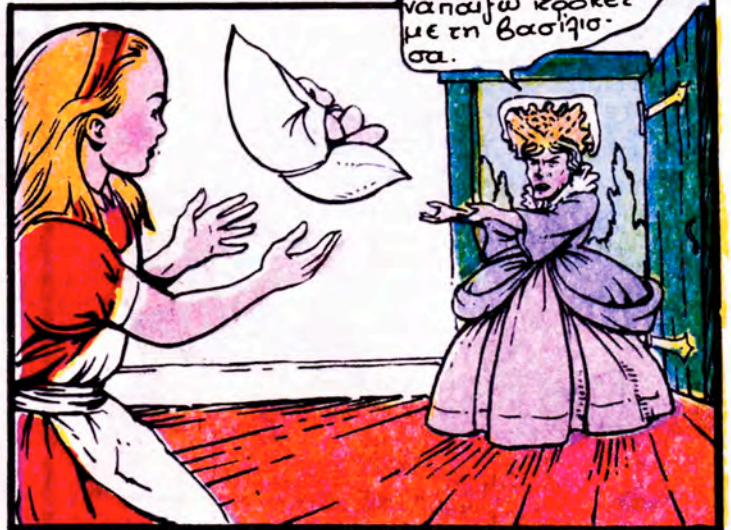
Μπάρρα!

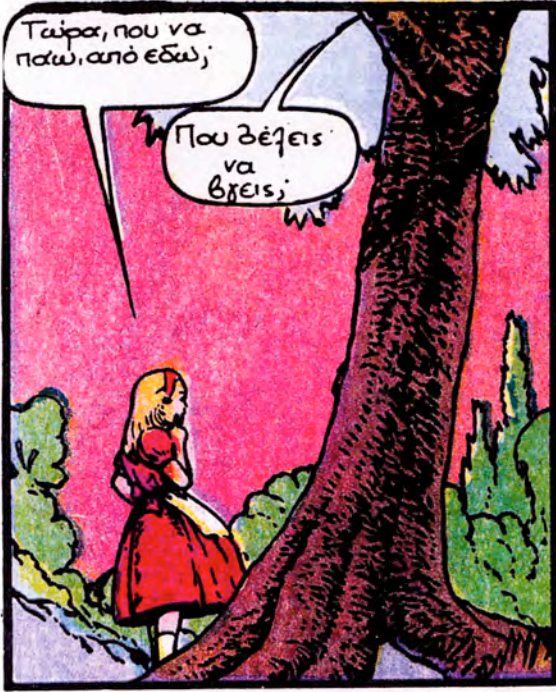
Με συγχωρείτε... αλλά θα βρετε πάσα ποζο πιπέρι!

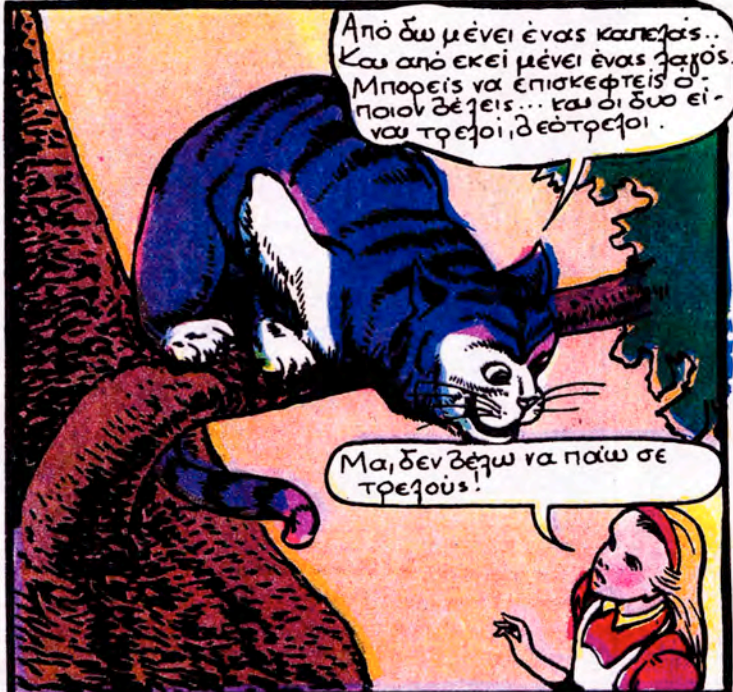
Ορίστε! Μπορείς να το κρατήσεις λίγο, αν θέλεις. Εγώ πήρα να παίξω κρόκετ με τη βασίλισσα.

Ταίρια, που να πάω, από εδώ;

Που θέλεις να βρεις;

Από δω μένει ένας καπελάς.. Και από εκεί μένει ένας φαγός. Μπορείς να επισκεφτείς οποιονδήποτε... και οι δυο είναι τρεφοί, δεσφροί.

Μα, δεν θέλω να πάω σε τρεφούς!

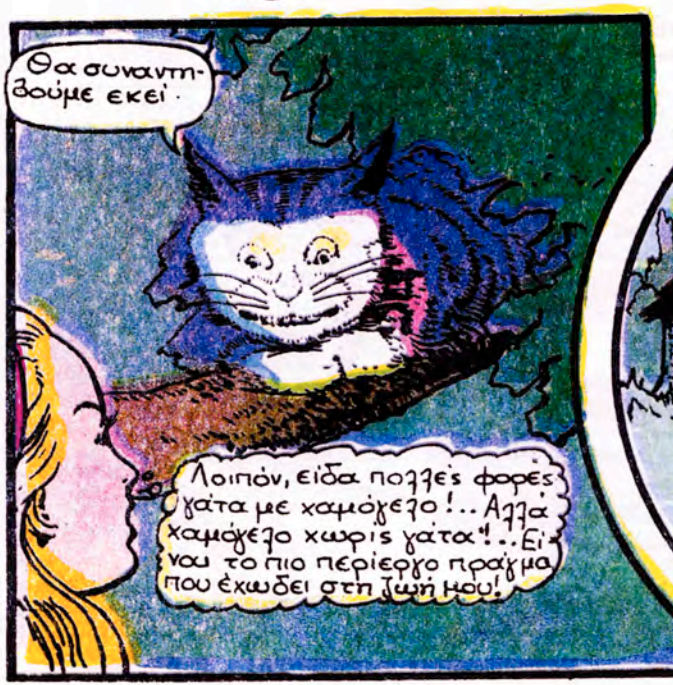

Ανοησίες! Όσοι μαγειρεύουν τρεφούς εδώ, φρυγίζω όταν είμαι ευχαριστημένη και κουνώ την ουρά μου όταν με πιδνεί η τρέφα. Όσοι είναι τρεφοί αγόμνη και εσύ!

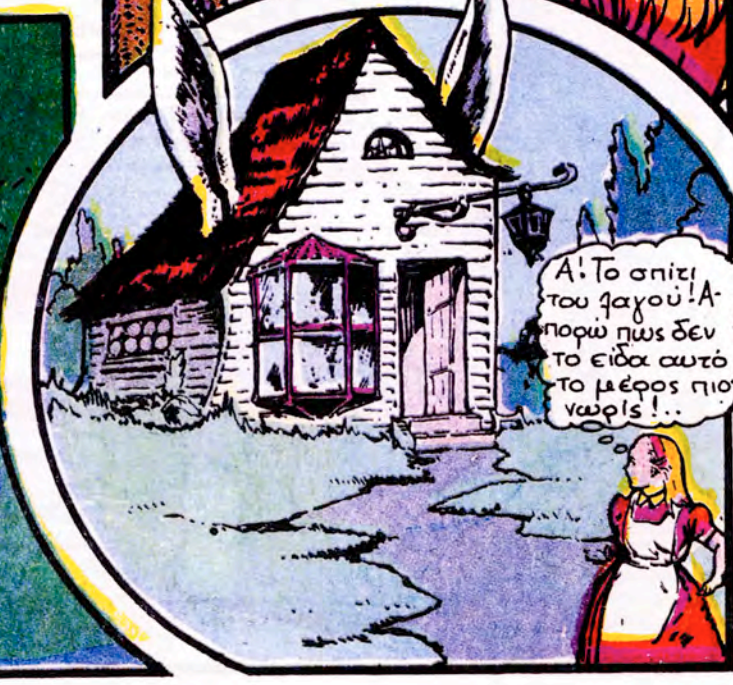
Γιατί δεν πιας να δεις τη βασίλισσα να παίζει κουκρέκετ;

Όχι... Λέω να επισκεφτώ τον καπελά.

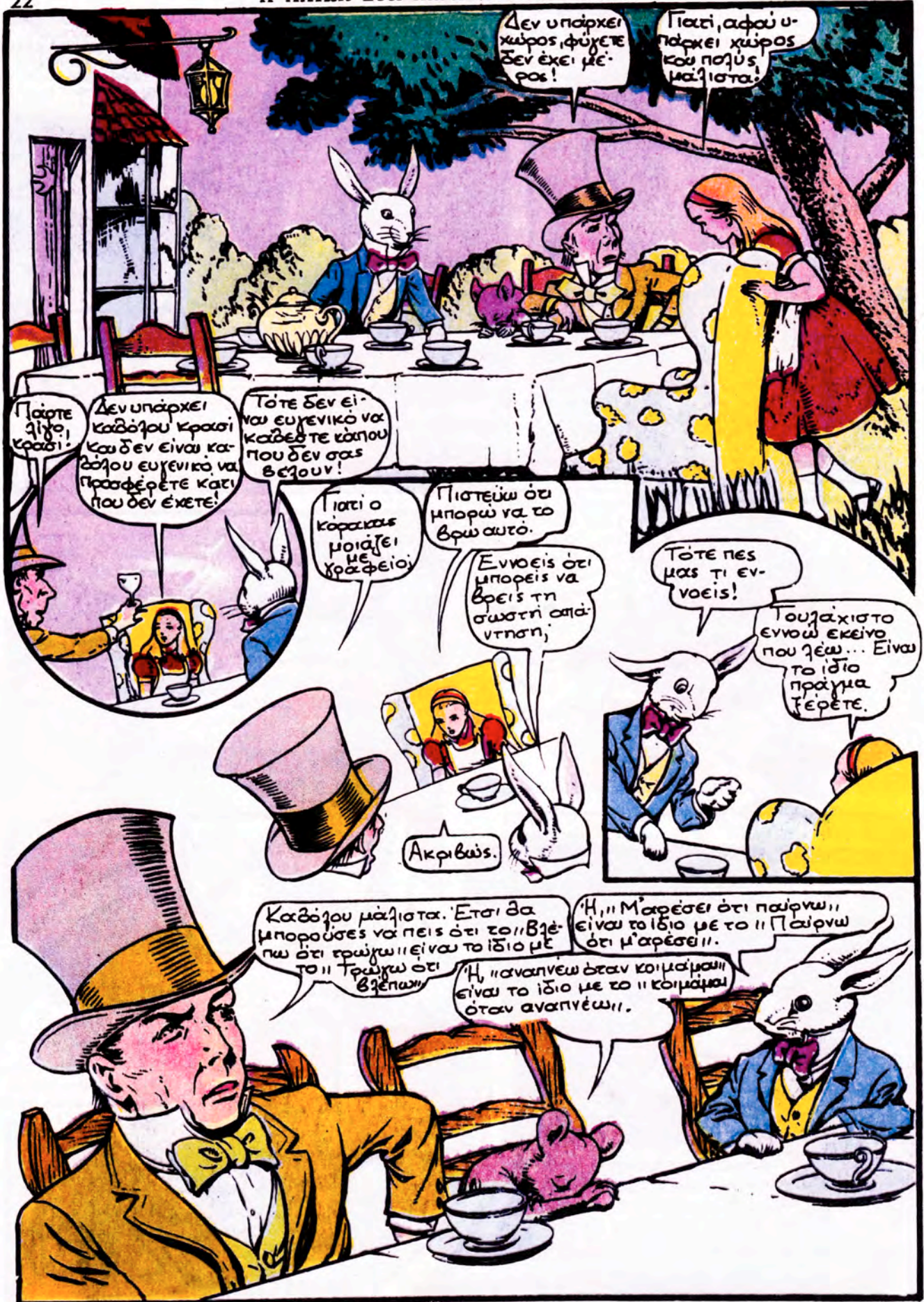

Θα συναντηθούμε εκεί.

Λοιπόν, είδα ποττές φορές γάτα με χαμόγελο!.. Αλλά χαμόγελο χωρίς γάτα!.. Είναι το πιο περίεργο πράγμα που έχω δει στη ζωή μου!

Α! Το σπίτι του φαγού! Α-πορώ πως δεν το είδα αυτό το μέρος πιο νωρίς!..

Δεν υπάρχει χώρος, φύγετε δεν έχει μέρος!

Γιατί, αφού υπάρχει χώρος και ποιος, μαζίστα!

Πάρτε λίγο κρασί!

Δεν υπάρχει καθόλου κρασί και δεν είναι καθόλου ευγενικό να προσφέρετε κάτι που δεν έχετε!

Τότε δεν είναι ευγενικό να καθεστέ κάπου που δεν σας βελούν!

Γιατί ο κόρακας μοιάζει με χραφέιο!

Πιστεύω ότι μπορώ να το βρω αυτό.

Εννοείς ότι μπορείς να βρεις τη σωστή απάντηση;

Τότε πες μας τι εννοείς!

Τουλάχιστο εννοώ εκείνο που λέω... Είναι το ίδιο πράγμα τέρετέ.

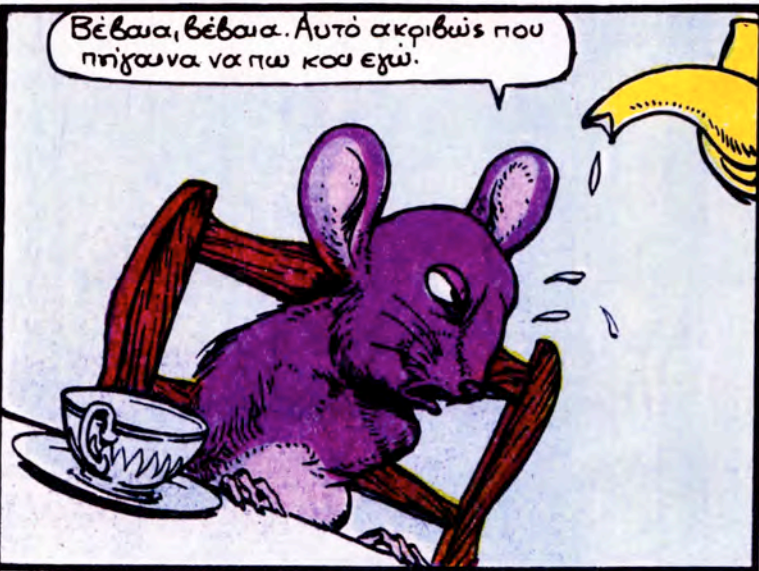
Ακριβώς.

Καθόλου μάριστα. Έτσι θα μπορούσες να πεις ότι το «βλέπω ότι τρώω» είναι το ίδιο με το «τρώω ότι βλέπω».

«Η, Μ'αρέσει ότι παίρνω» είναι το ίδιο με το «Παίρνω ότι μ'αρέσει».

«Η, αναπνέω όταν κοιμάμαι» είναι το ίδιο με το «κοιμάμαι όταν αναπνέω».

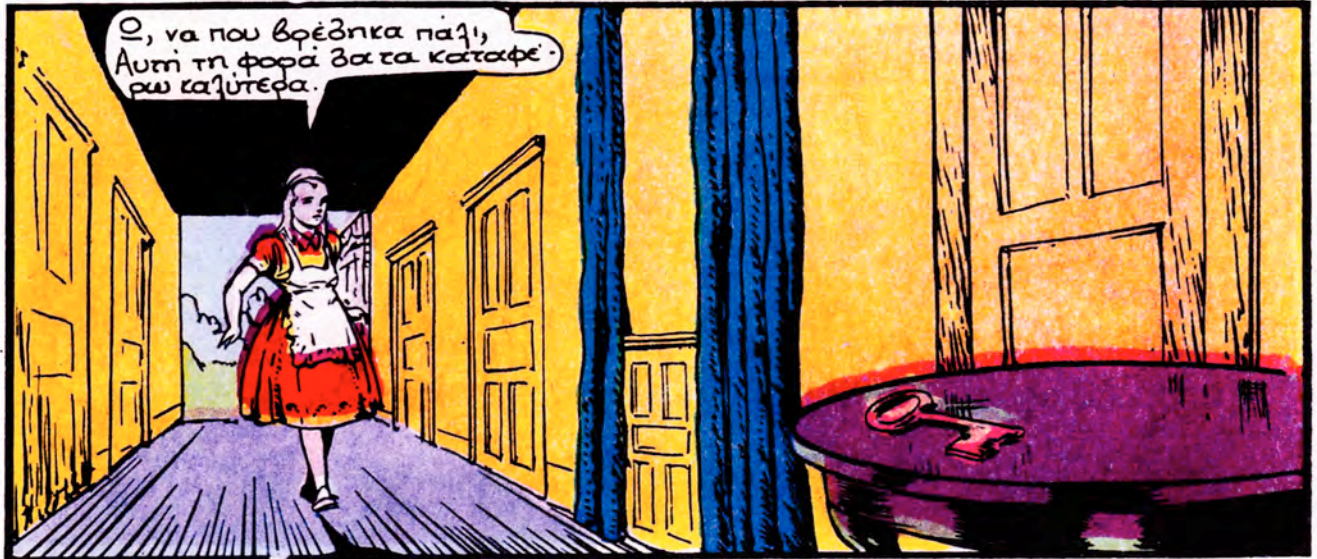

Για κοιτάτε! Ένα δέντρο με πόρτα

Αυτό είναι ποζύ περίεργο. Μπορώ να μπει και μέσα

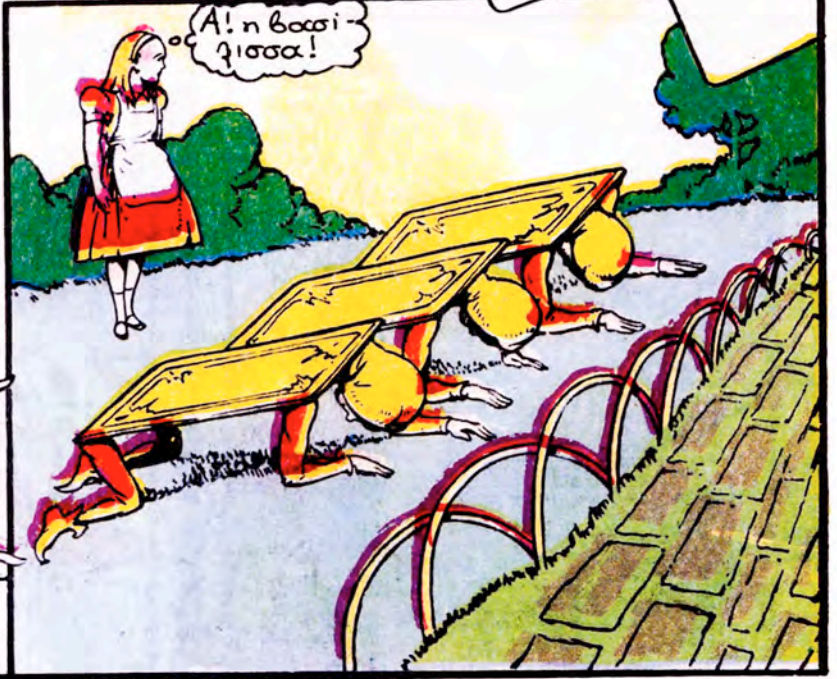
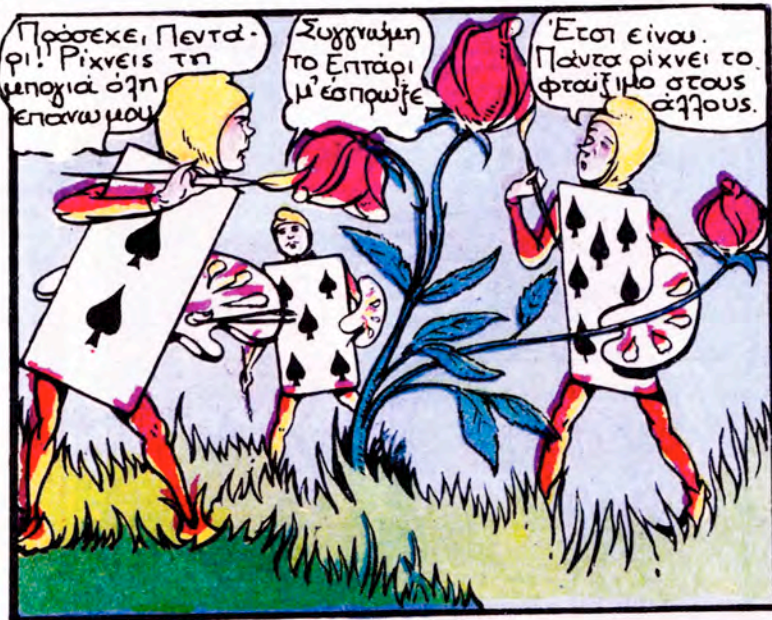

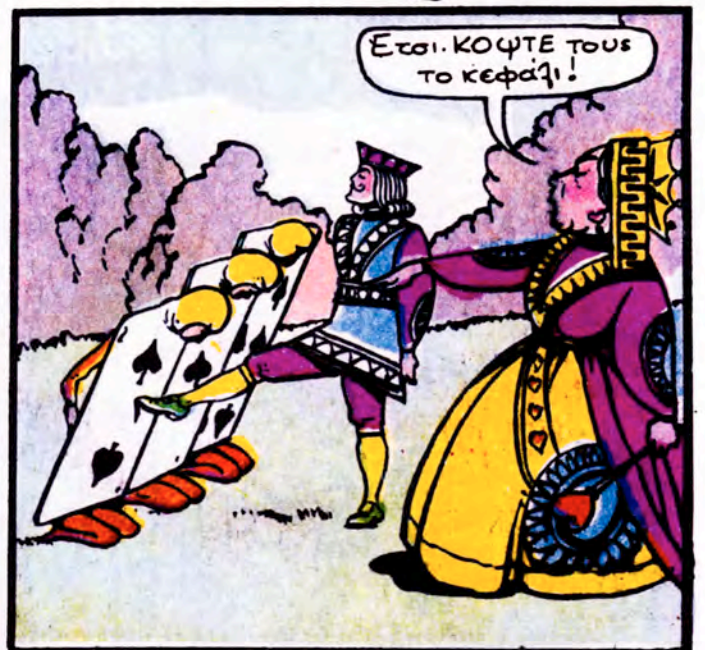
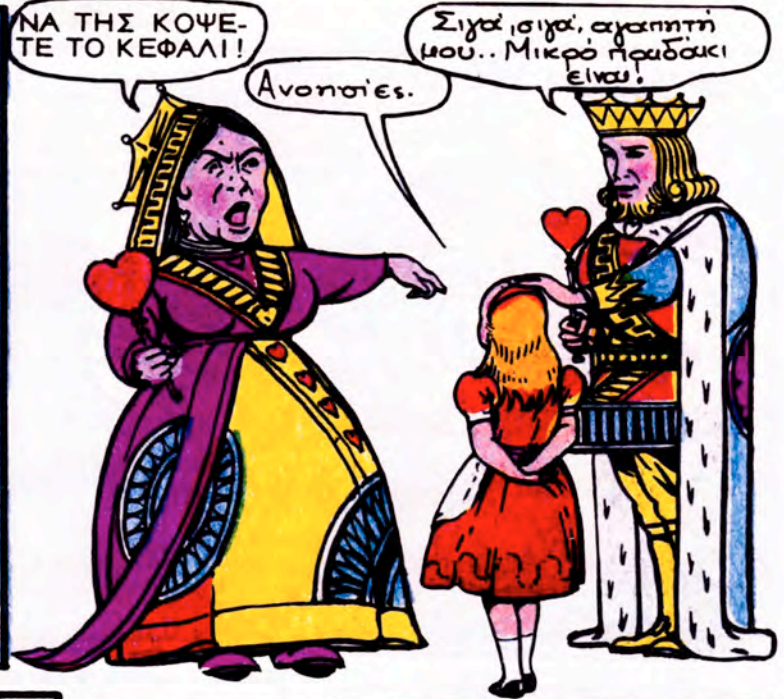
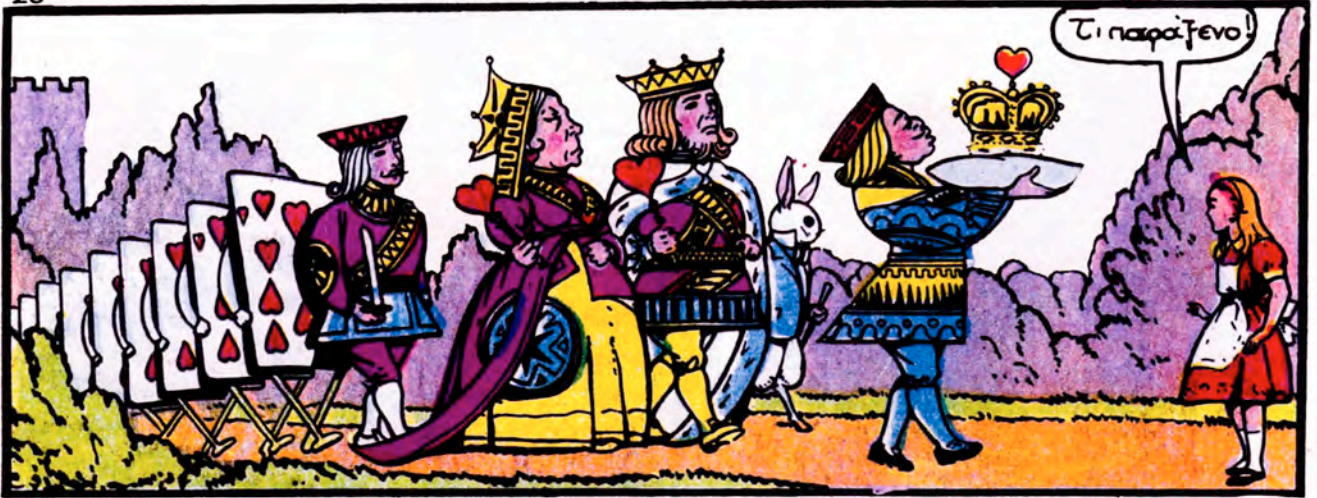
Ω, να που βρέθηκα πάλι, Αυτή τη φορά θα τα καταφέρω καλύτερα.

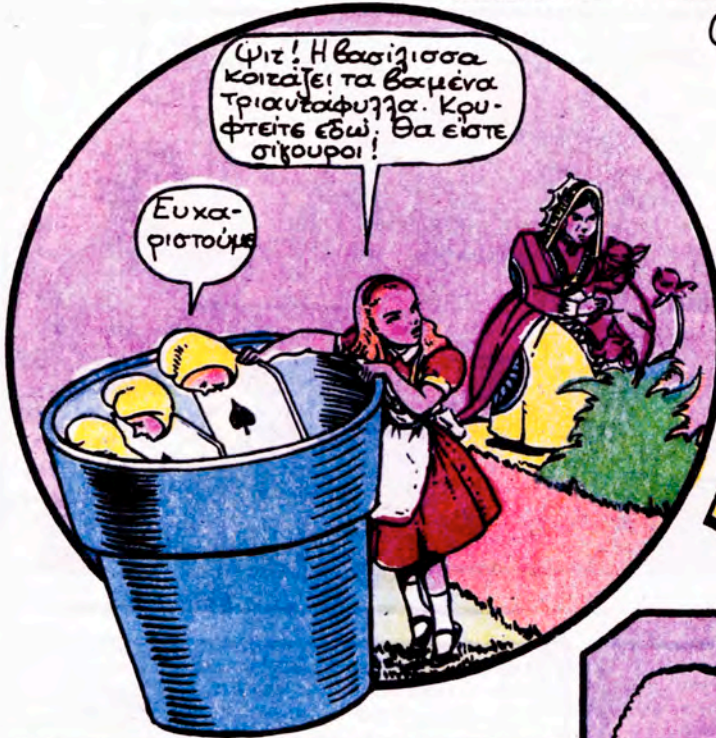

Το μανιτάρι θα με κάνει πιο μικρή πάλι.

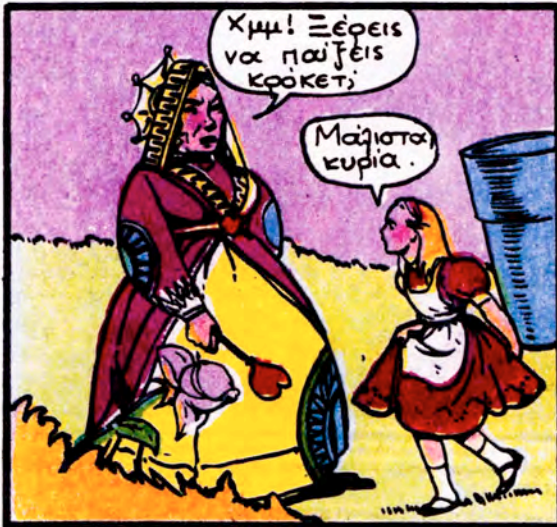
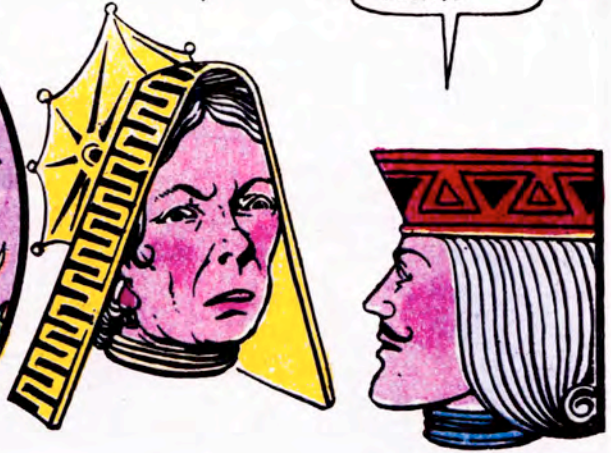

Ώι! Η βασίλισσα κοιτάει τα βαμμένα τριαντάφυλλα. Κρυφτείτε εδώ! Θα είστε σίγουροι!

Ευχαριστούμε

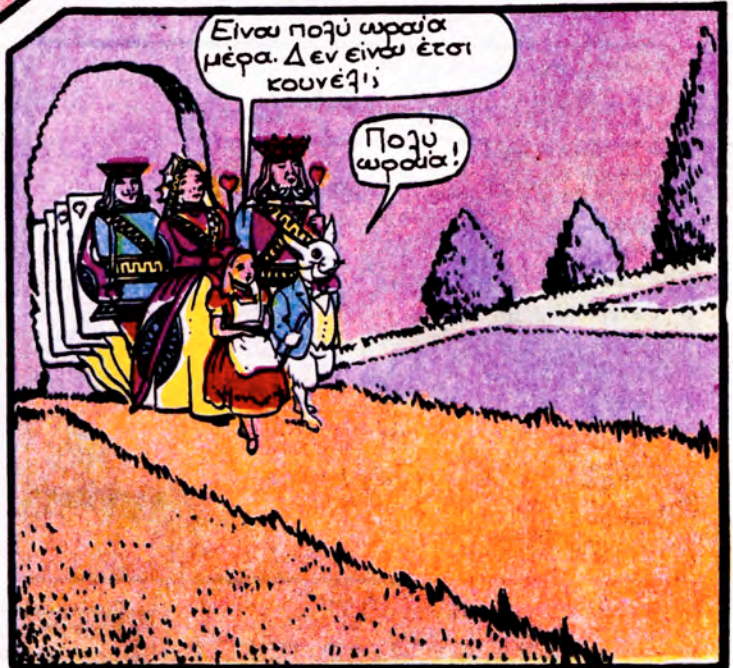
Λοιπόν τους έκοψαν το κεφάλι;

Τα κεφάλια κόπληκαν, Μεγαλειότητι!

Χμμ! Ξέρεις να παίζεις κρόκετ;

Μαϊνιστά, κυρία.

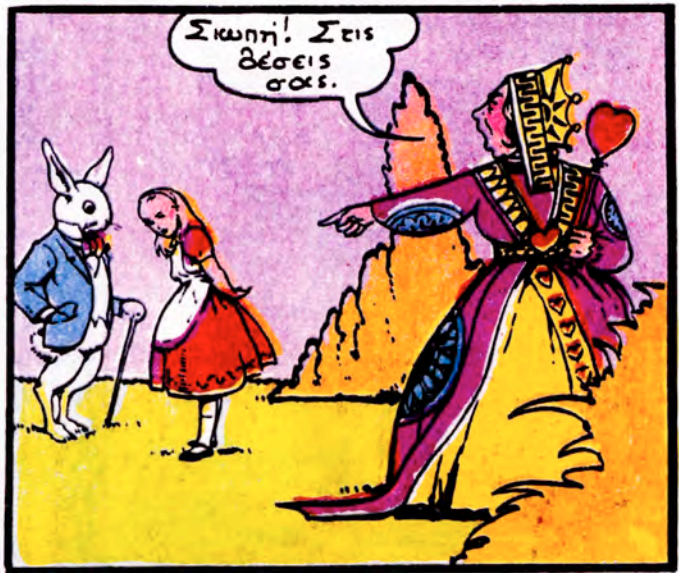
Είναι ποζύ ωραία μέρα. Δεν είναι έτσι κουνέλι;

Ποζύ ωραία!

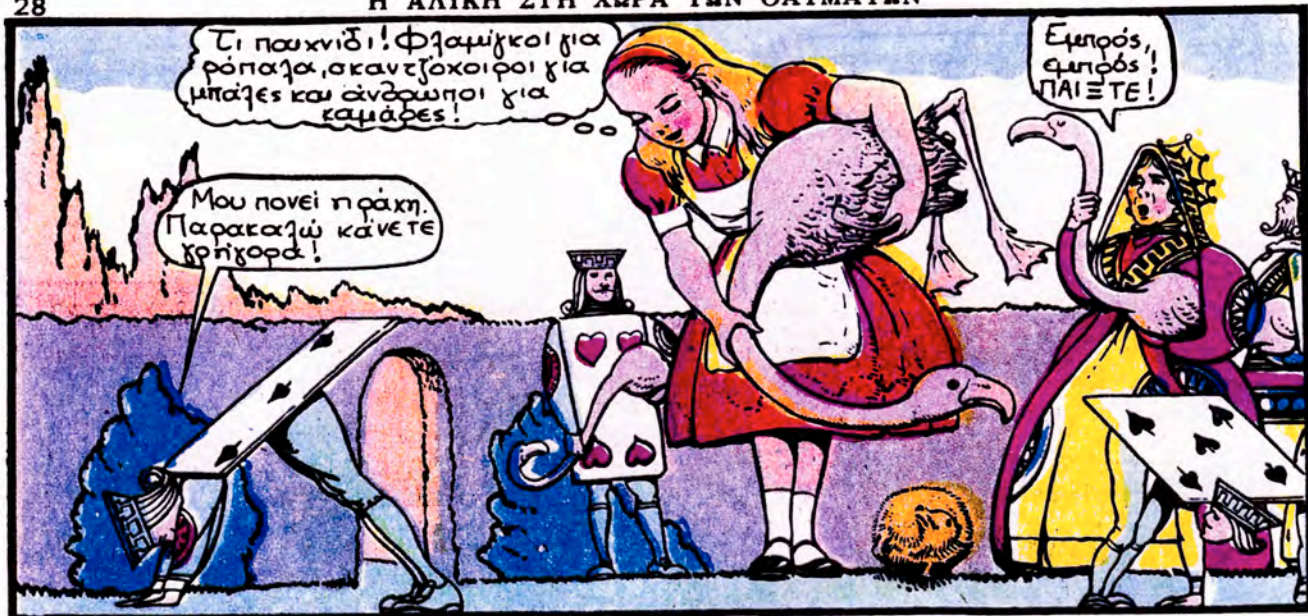

Πού είναι η Δούκισσα;

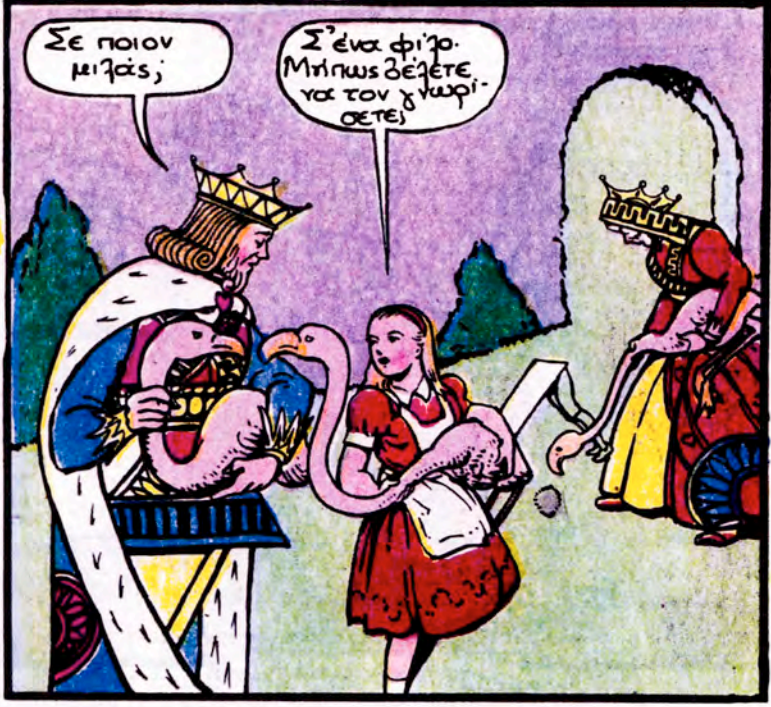
Περιμένει να την εκτελέσουν. Άρχισε στο ραντεβού της κουκωδώς τη μαϊωνε γι'αυτο η βασίλισσα. αυτη χτύπησε με τη γραδιά της τα αυτιά της βασίλισσας.

Σικνη! Σεις δέσεις σας.

... Είναι τόσο σίγουρο ότι θα κερδίσει το παιχνίδι!

Σε ποιον μιλάς;

Σ' ένα φίλο. Μήπως θέλετε να τον γνωρίσετε;

Μπορείς να φηγίσεις το χέρι μου.

Προσέμω να μη το φηγίσω.

Μην είσαι τόσο αυθάδης! Καμνη με κοιτάς έτσι!

Οι γάτες μπορούν να κοιτάζουν και το βασιλιά. Το διάβασα αυτό σε κάποιο βιβλίο, αλλά δεν θυμάμαι πού...

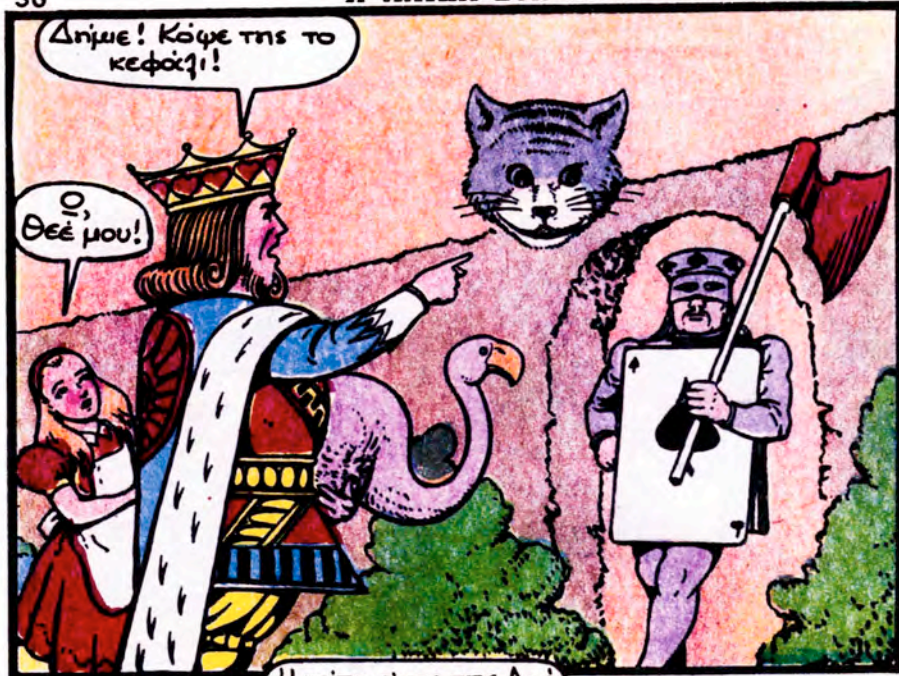

Χμμ!...

Αγαπητή μου, σε παρακαλώ, κινή κατρί! Διώξε αυτή τη γάτα!

Να την αποφεύγουν... Εμπρός συνεχίστε το παιχνίδι!

Δημέ! Κόψε της το κεφάλι!

Ο, Θεέ μου!

Πώς μπορώ να κόψω ένα κεφάλι χωρίς κορμί;

Η γάτα είναι της Δούκισσας. Καλά θα κάνετε να τη ρωτήσετε.

Φέρτε την εδώ!

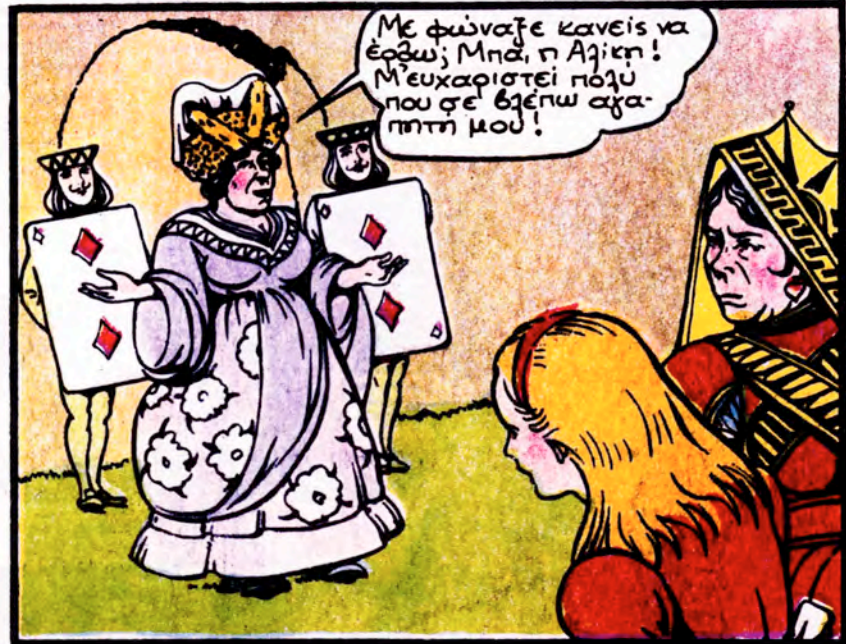

Ακουσε τη βασίλισσα... φέρε τη Δούκισσα αμέσως

Μαγιστά, Μεταφειότατε!

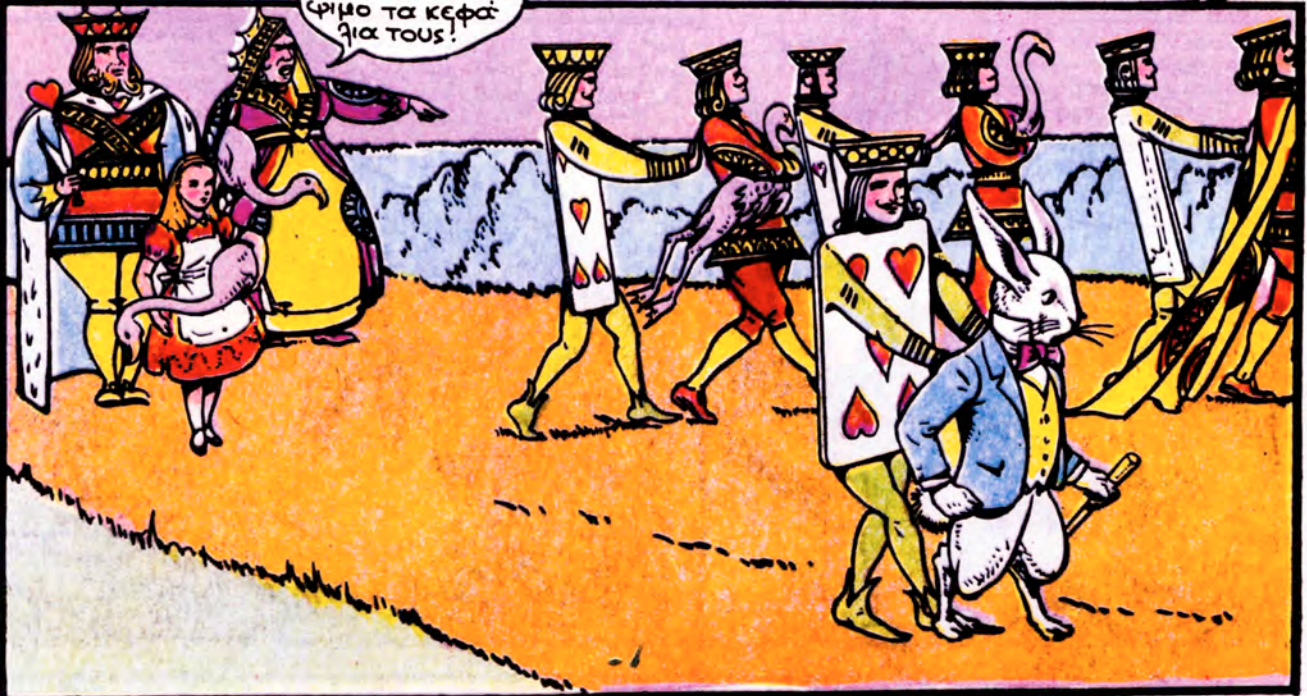
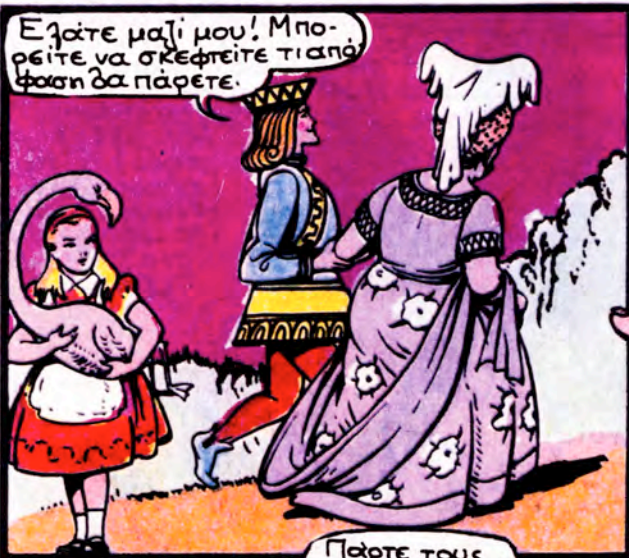

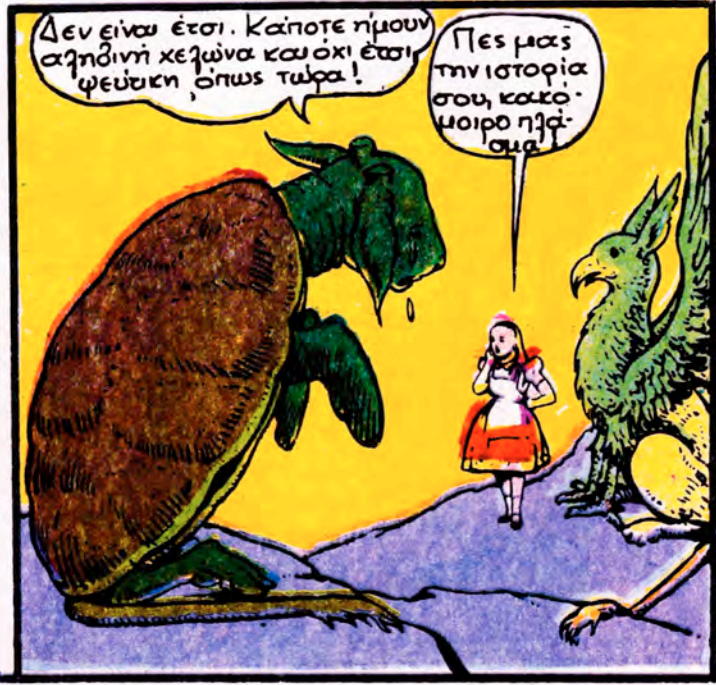
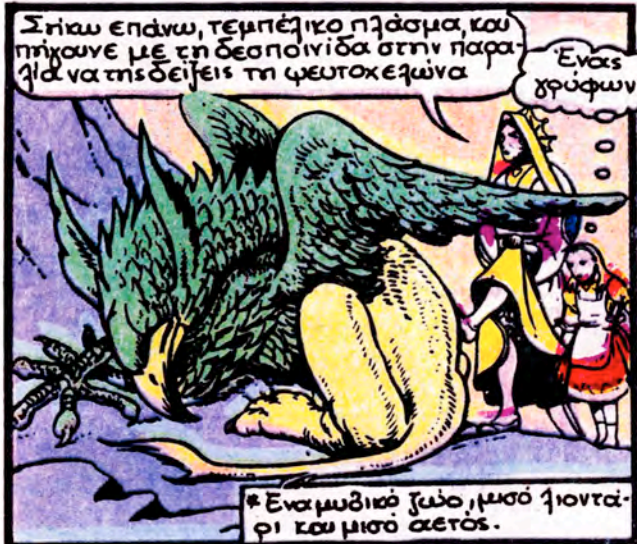
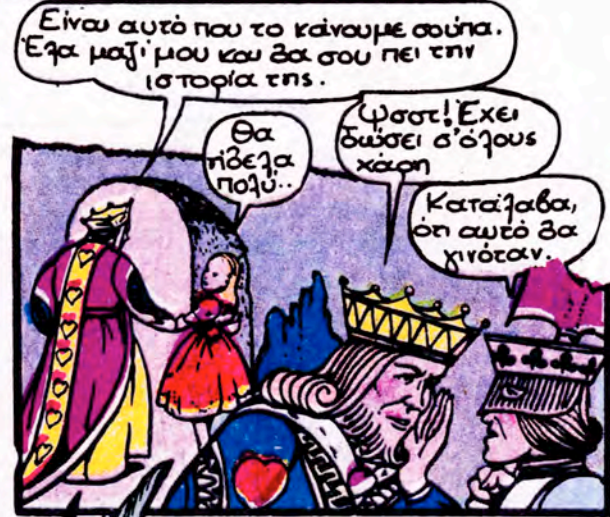
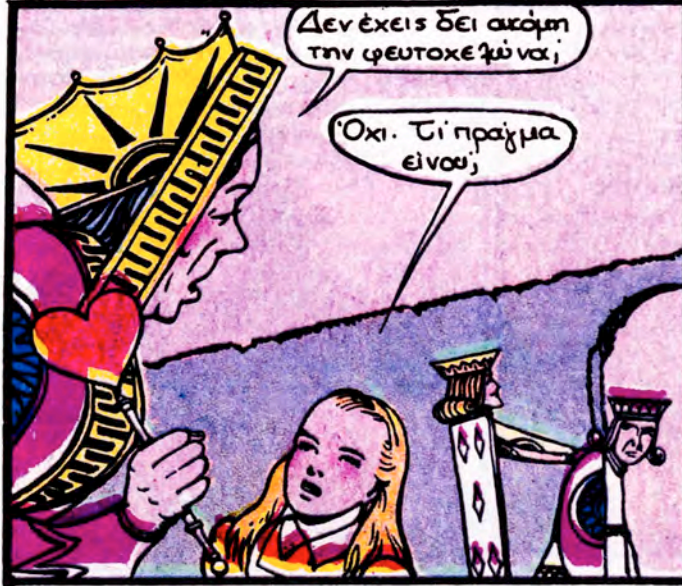
Κανείς δεν μπορεί γ'αντί η γάτα ποτέ εξαφανίζεται, ούτε κι εγώ μπορώ να πω ότι μπορώ

Με φώναξε κανείς να έρθω; Μπα, η Αγία! Μ'ευχαριστεί που σε βρήνω αγάπητη μου!

Σομπ...μπού κου...
κου...σομπ...

Μην κλας,
κακόμοιρο!

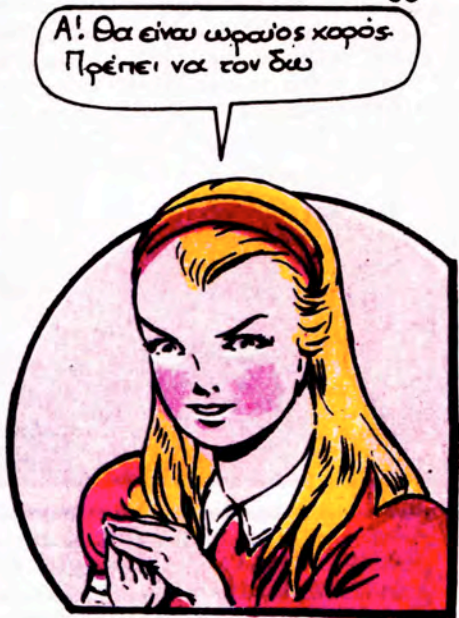
Ίσως να μας
πει για το παι-
χνίδι του α-
στακού.

Είναι θαυμαστό παιχνίδι. Παι-
ξεις μ' ένα αστακού και στο τέ-
λος τον πετάς όσο μπορείς
πιο μακριά μέσα στη δάφου-
σα.

Φαίνεται ποζύ
πέρλερο αλλα
κάπως ζυπητε-
ρό.

Μπα, πά-
ντα έτσι
κλαίει
αυτή.

Α! Θα είναι ωραίος χορός.
Πρέπει να τον δω

Καίτω σε θα-ζέει καίτω σε θα - καίτω σε θαζασσα βαδειά
χιεμ καίτω στα χαζικάκια, μαίλωναν δυο καθουράσια
τόνα ζαζει-ζέει τόνα ζαζει-τόνα ζαζει στο δέφνινο,
χιεμ ναρδεί να το βοηπίσει, τον εκδρό του να νικίσει.
Τ'αίγο στο φα-ζέει τ'αίγο στο φα-τ'αίγο στοφαρί φωναζε.
χιεμ που τόκε μπατζανάκη, να του δώσ' ένα κεράκι.
Τότε πιαστί-ζέει τότε πιαστί-τότε πιαστίκανε τα δυο
χιεμ το φαίρι και το δέζφινι, πούταν παλαστοαίδες φίνοι
φύγε βρε φα-ζέει φύγε βρε φα-φύγε βρε φαίρι απ'εδώ,
γιατί ζήγο αν δε να βνήτω μοναμιας δε σε ρουφήτω...

(* Τραγουδιέται και χορεύ-
εται όπως το "Καίτω
στου Βαίτου τα κεράκια")

Ευχαριστώ. Μου άρεσε πολύ το περιεργό αυτό τραγούδι για το φαρί και το δεξίφι-λι.

Ξέρεις, το φαρί αυτό είναι ζούστρος και χωράει όλα τα παπούτσια μέσα στη δαίλασσα.

Λοιπόν, ας ακούσουμε και μια απ' τις δικές σου περιπέτειες.

Θ' αρχίσω από σήμερα το πρωί. Δεν ωφελεί να σάς πω τα χθεσινά, γιατί ήμουν αλλού άνδρω προς χθες.

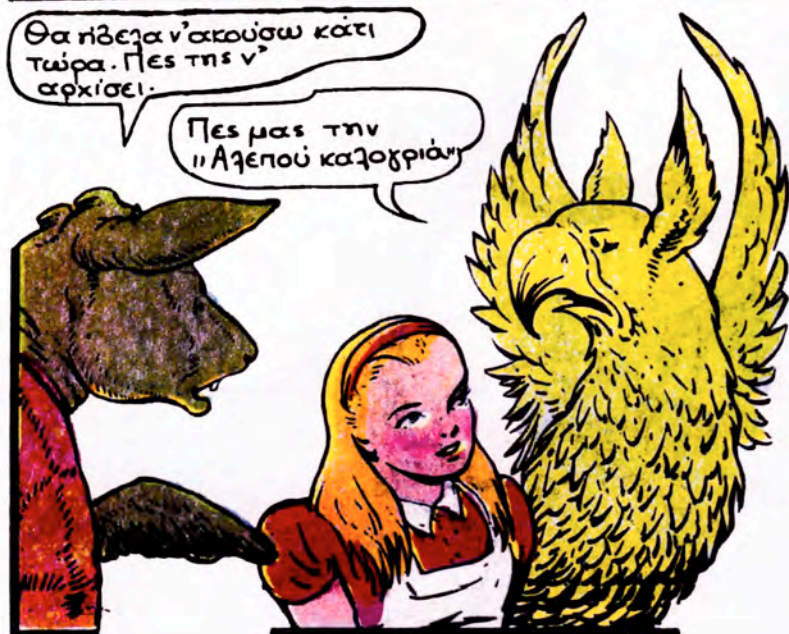
Ω, από τι είναι καμωμένα τα παπούτσια στη δαίλασσα;

Από γλώσσες και από χέρια.

Όλα έχουν αγγαίει τώρα. Όταν γέω κανένα ποίημα τα χέρια μου έρχονται διαφορετικά στα χέρια μου.

Θα ήθελα ν' ακούσω κάτι τώρα. Πες της ν' αρχίσει.

Πες μας την «Αγέπου κατοχρία».

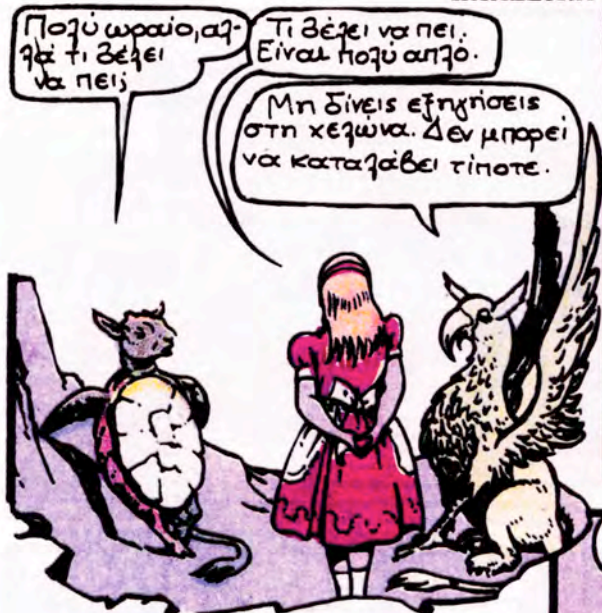

Σαν δεν είχε τι να φάει μια αγέπου πομπρέμη αποφασίσε να πάει και κατοχρία να γενει.

Τρεις κοκκόροι που δεν είχαν στο κεφάλι γίτη χνώση την πιστεύουνε και τρέχουν την ευχή της να τους δώσει.

Μπαίνουν μέσα στο κερί της, τους φοροζογά εκείνη, και κουνά την κεφαλή της και συχώρεση τους δίνει.

Και χωρίς να χάσει ώρα, καθώς ήταν πεινασμένη, τους αρπάζει, κι είναι τώρα και οι τρεις συχωρεμένοι.

Ποζύωραίο, αχ-
γά τι θέλει
να πεις;

Τι θέλει να πει;
Είναι ποζύωρο.

Μη δίνεις εφηγήσεις
στη χελώνα. Δεν μπορεί
να καταλάβει τίποτε.

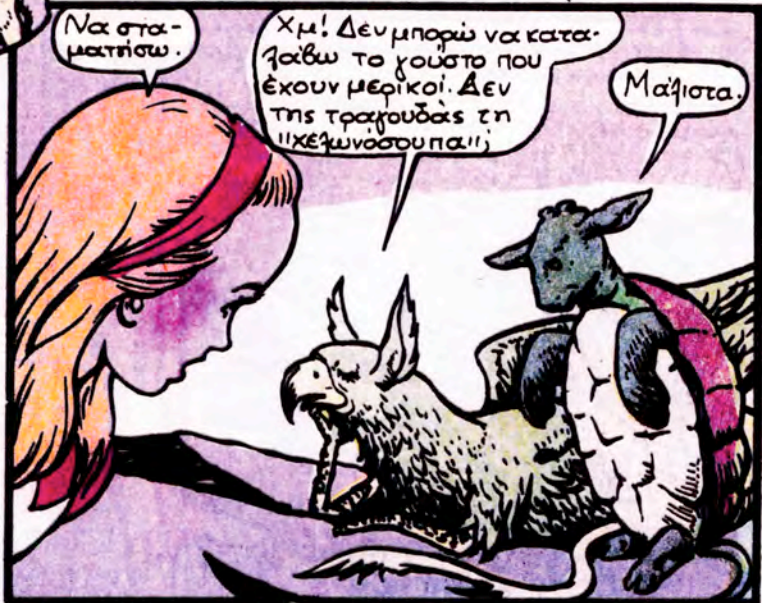

Να σας πω,
ζοιπού, αχάρο
ένα ι ποίημα;

Οραία

Εμπρός
άρχισε!

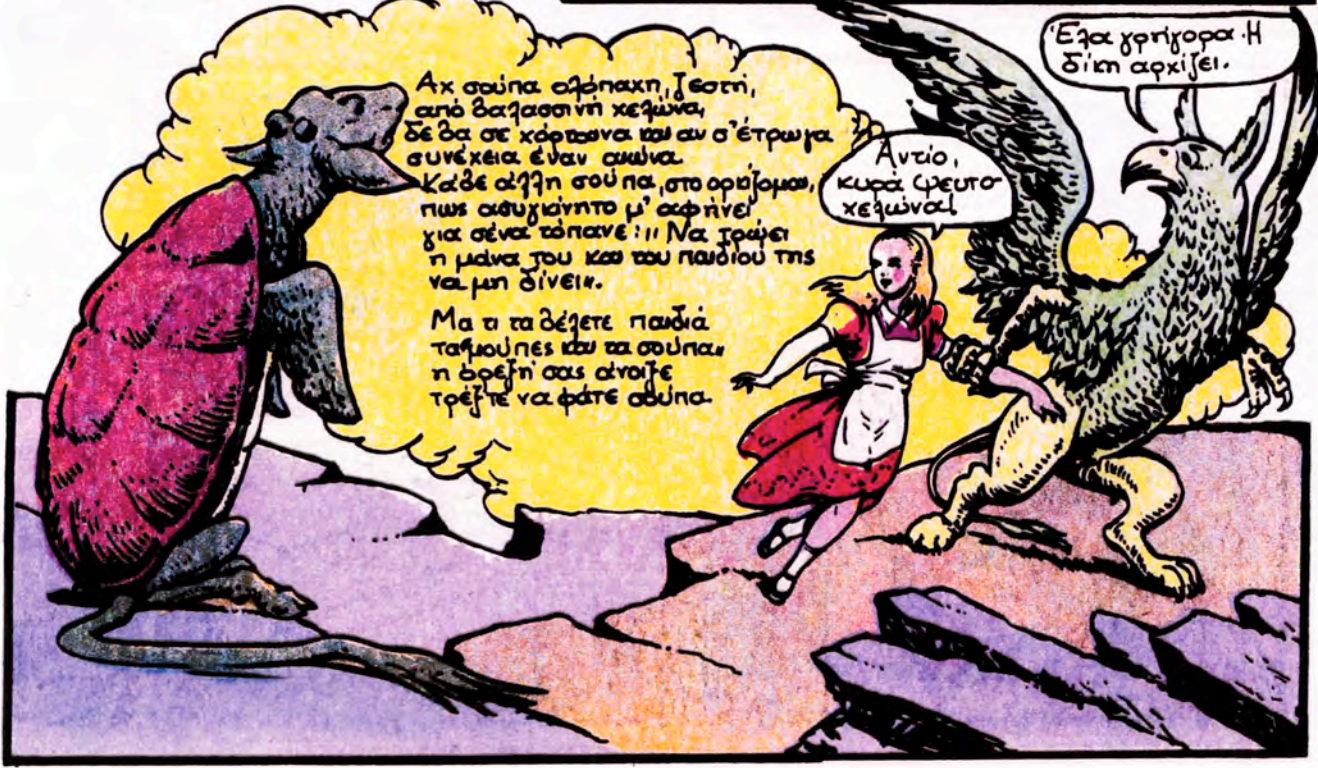
Μ' ένα σκύλο μια αίσθη γάτα
περπατώντας μια φορά
"μην κουνάς" του λέει "στη σπράα
δ' όποιον τύχει την ουρά".
"Μπρέ καρά στην περπράνεια
όπιδιος" είπε το σκύλι,
"σουρτουκεύει στα ταβάνια
τέτοια γλώσσα δε μιλεί".
"Αυ εγώ στα κεραμίδια",
λέει η γάτα, "περπατώ,
μα τη μύτη σε σκουπίζω
σαν εσένα δε βουτώ".
Κι έτσι, δα τα μεμαρεία
λογοφέρνοντας τέχνα,
κού-λού-λού στην πλατεία
φραντζουίσματα αρκινά!

Να στα-
ματήσω.

Χμ! Δεν μπορώ να κατα-
λάβω το χούστο που
έχουν μερικοί. Δεν
της τραγουδάς τη
"χελωνόσουπα";

Μάλιστα.

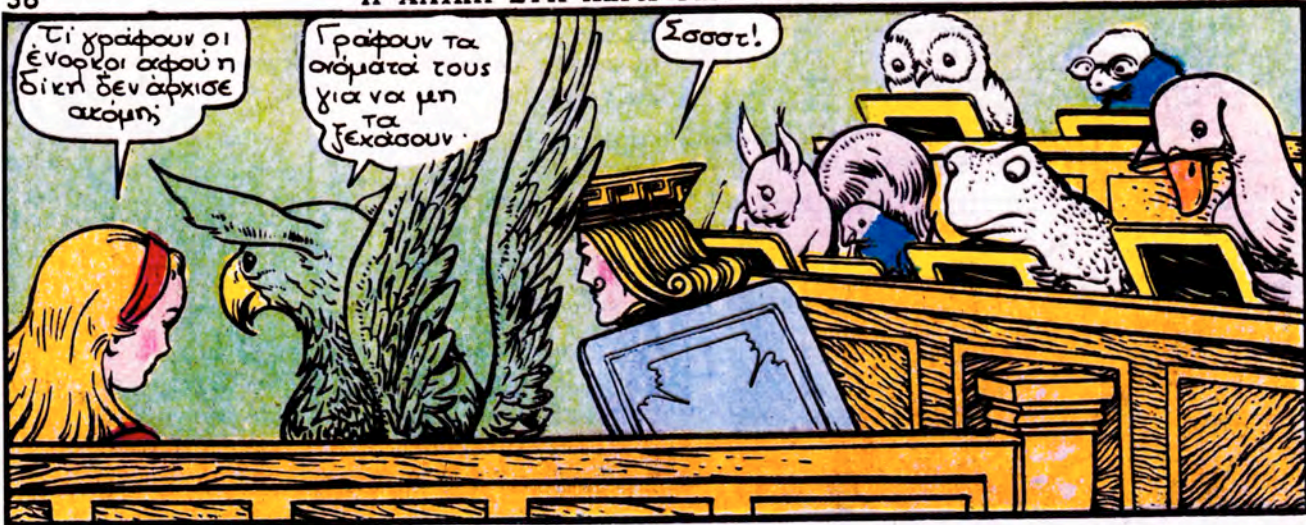

Έλα χρήγορα. Η
δίκη αρχίζει.

Αντίο,
κυρά φρεστο-
χελώνα!

Αχ σουπα αχάραχη, γέστη,
από βαλασσινή χελώνα,
δε δα σε χάρτανα και αν σ' έτρωγα
συνέχεια έναν αιώνα.
Κάθε αχάρη σου πα, στο αρήλομα,
πως αιδυχάντο μ' αφπίνει
για σένα τόπανε: "Να τρώει
η μάνα του και του παιδιού της
να μη δίνει".

Μα τι τα δέλετε παιδιά
ταψιούρες και τα σουπια
η βρεφή σας άνοιξε
τρέψτε να φάτε ουύνα.

Τι γράφουν οι ένοχοι αφού η δίκη δεν άρχισε ακόμη;

Γράφουν τα ονόματά τους για να μη τα ξεχάσουν.

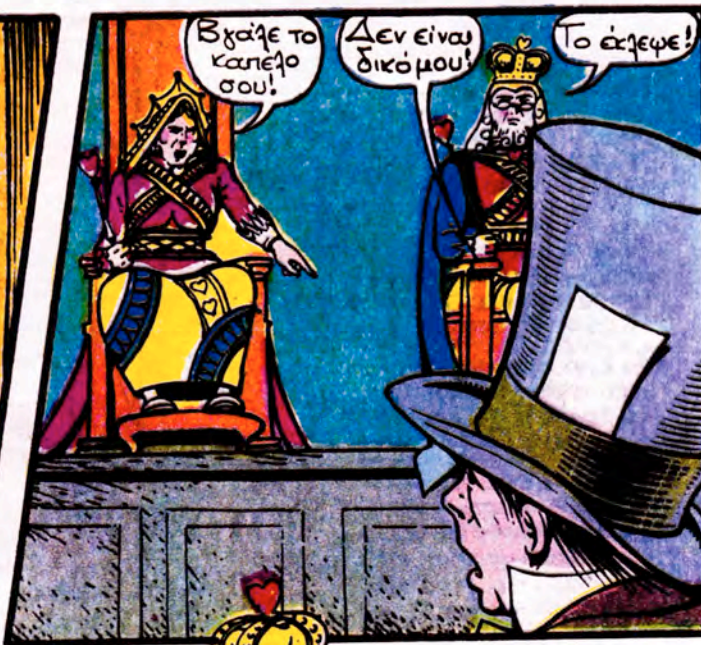
Σσσστ!

Α! Τι ωραίες τούρτες! Καλά θα ήταν να μας έδιναν από ένα κομμάτι.

Κουτή! Αυτά είναι οι μαϊντούρες

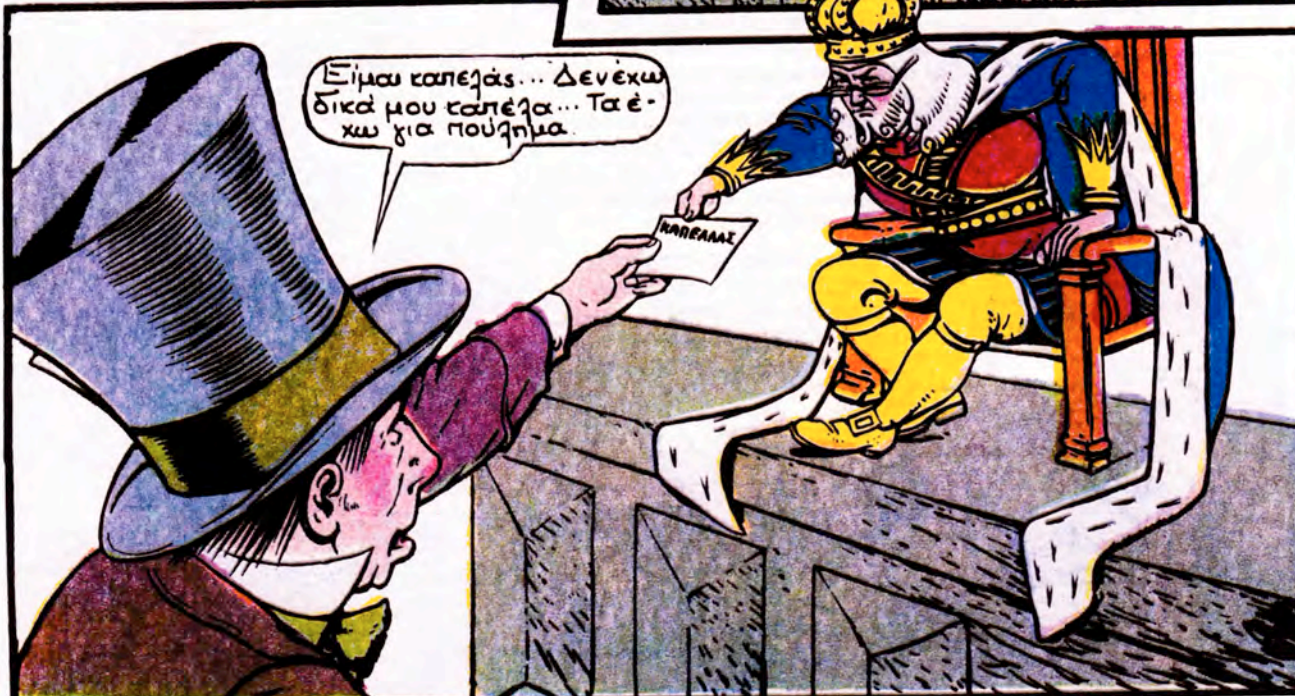
Σσσστ!

Βγάλε το καπέλο σου!

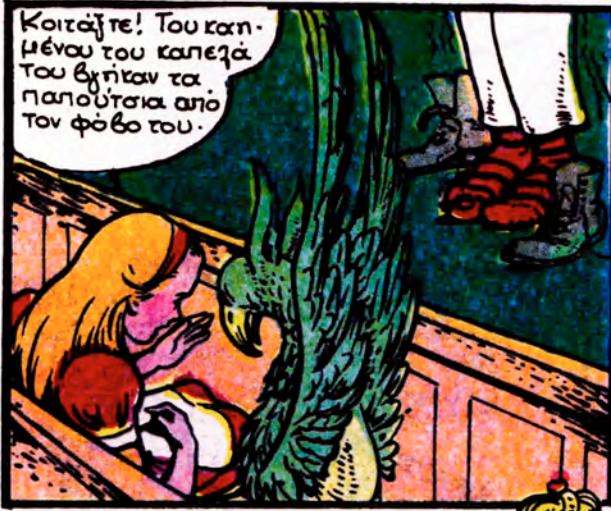
Δεν είναι δικό μου!

Το άρξεψε!

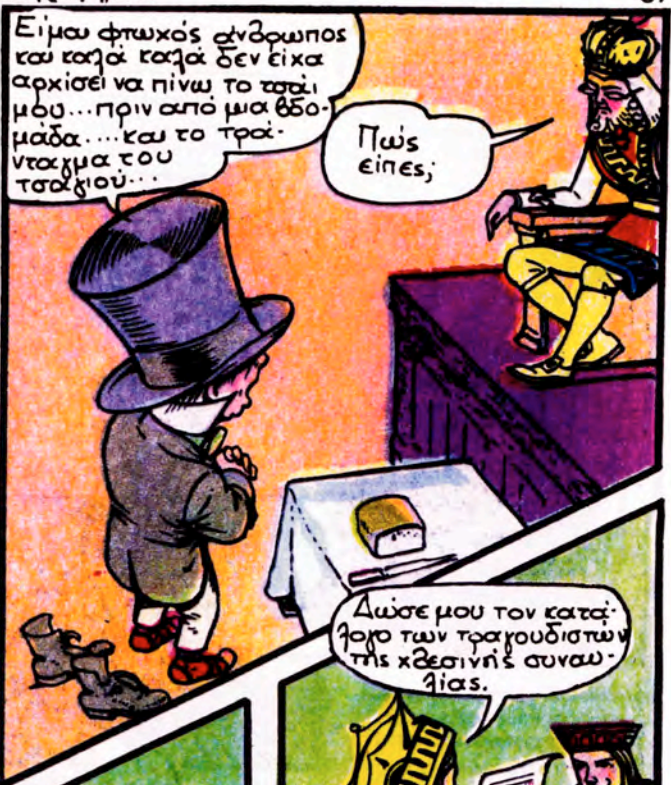

Είμαι καπελάς... Δεν έχω δικά μου καπέλα... Τα έχω για πούλημα.

ΚΑΡΤΕΛΛΑΚ

Κοιτάξτε! Του καρμμένου του καλεζά του βγήκαν τα παπούτσια από τον φόβο του.

Είμαι φτωχός άνθρωπος και καζά καζά δεν είχα αρχίσει να πίνω το τσάι μου... πριν από μια βδομάδα... και το τρανταγμα του τσαξιδιού...

Πώς είπες;

Ναι, άρχισέ από το τ...

Φυσικά, το τρανταγμα αρχίζει με τ. Νομίζετε ότι είμαι αφράιμματος;

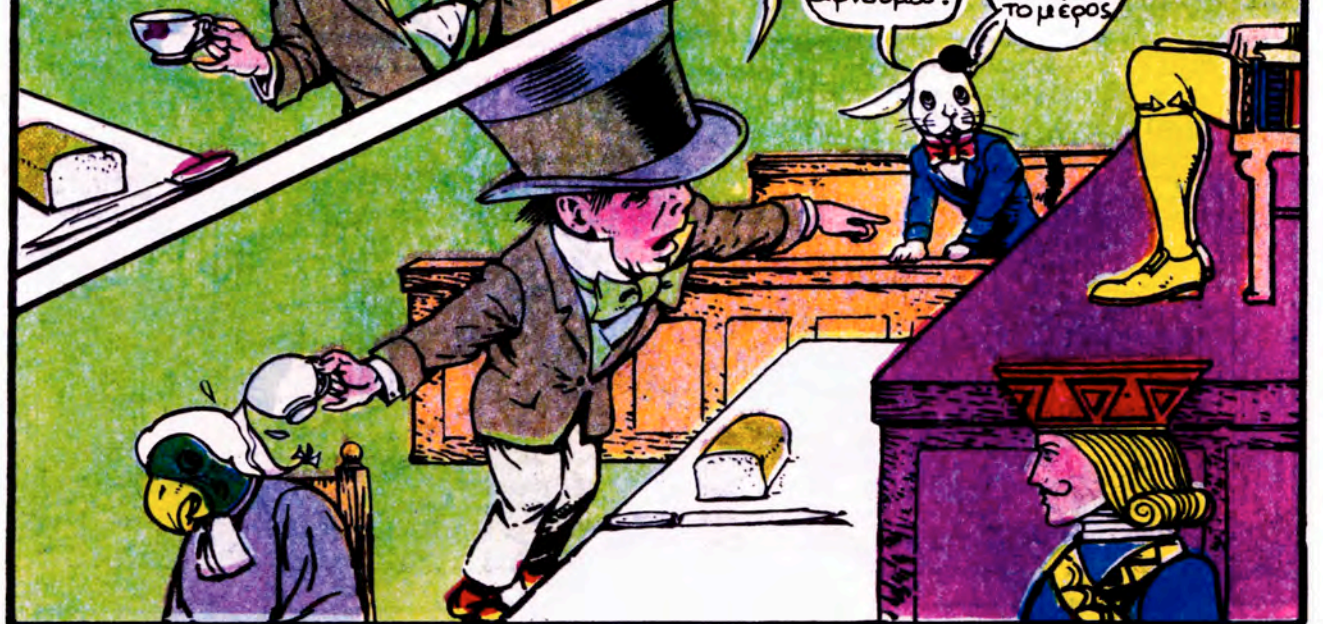
Είμαι φτωχός άνθρωπος και ό-λα τρανταχτικά μετά, μόνο ο φα-χός είνε...

Δεν είπα τίποτε.

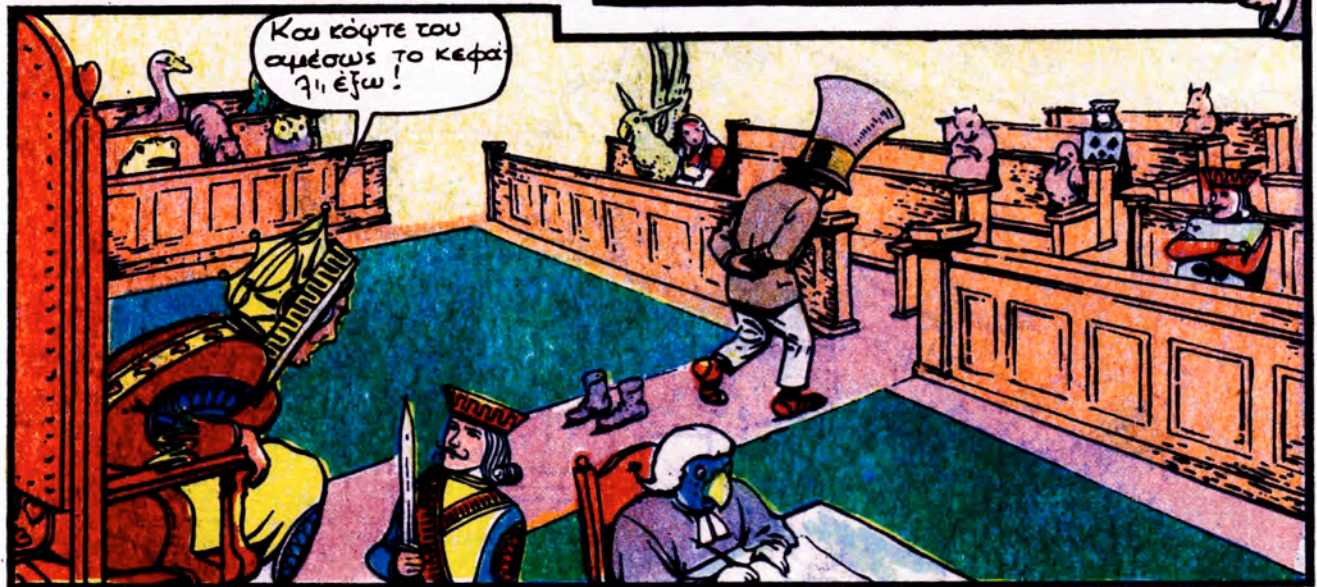

Δώσε μου τον κατάλογο των τραγουδιστών της χθεσινής συναγωγίας.

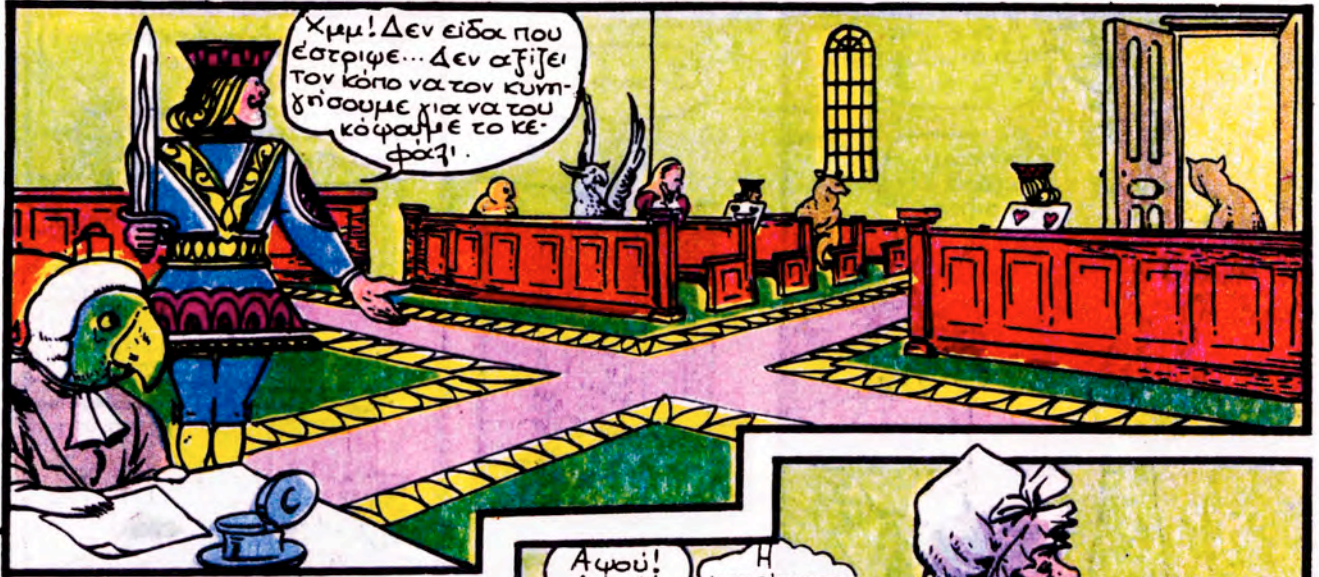

Είνες! Το αρνούμαι!

Το αρνείτου.. Καζά, μπορείς να παραείψεις αυτό το μέρος

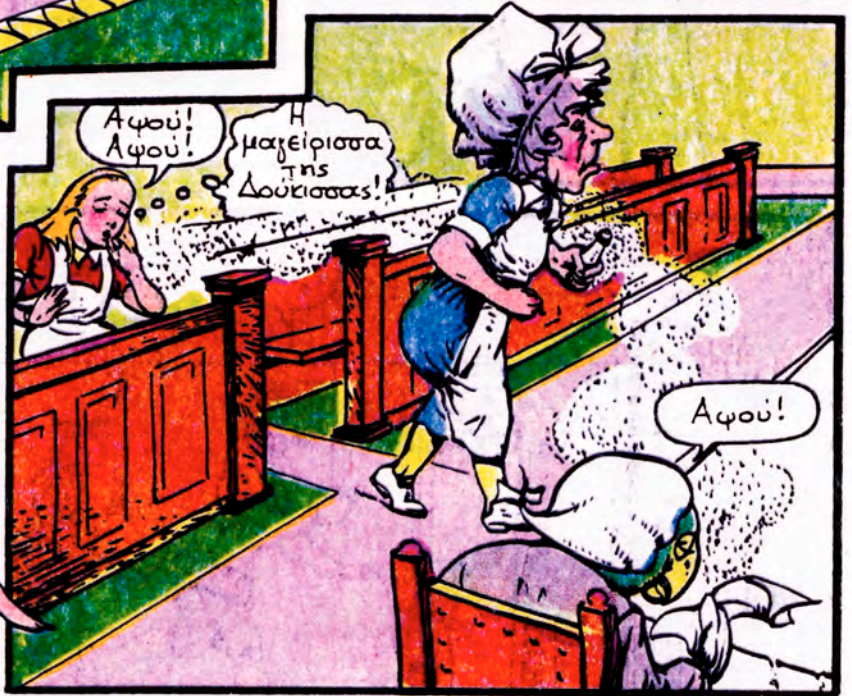

Χμμ! Δεν είδα που έστριψε... Δεν αψίγει τον κόπο να τον κυνηγήσουμε για να του κόψουμε το κεφάλι!

Καλέστε τον άγιο μάρτυρα.

Αφού! Αφού!

Η μαγειρίτσα της Δουκισσας!

Αφού!

Πες μας και εσύ τι ξέρεις;

Δεν ξέρω.

Μεγαλειότατε, ΠΡΕΠΕΙ να εφετάσετε και για αυτή τη μάρτυρα.

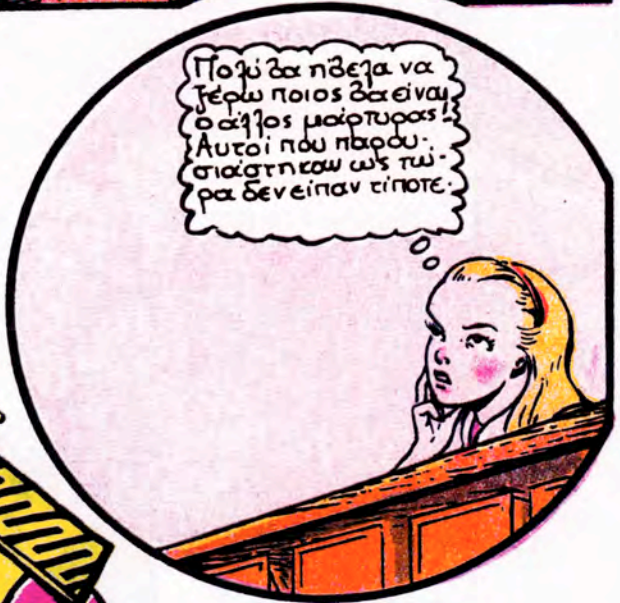
Καθα, αφού πρέπει, ες ποέπει!

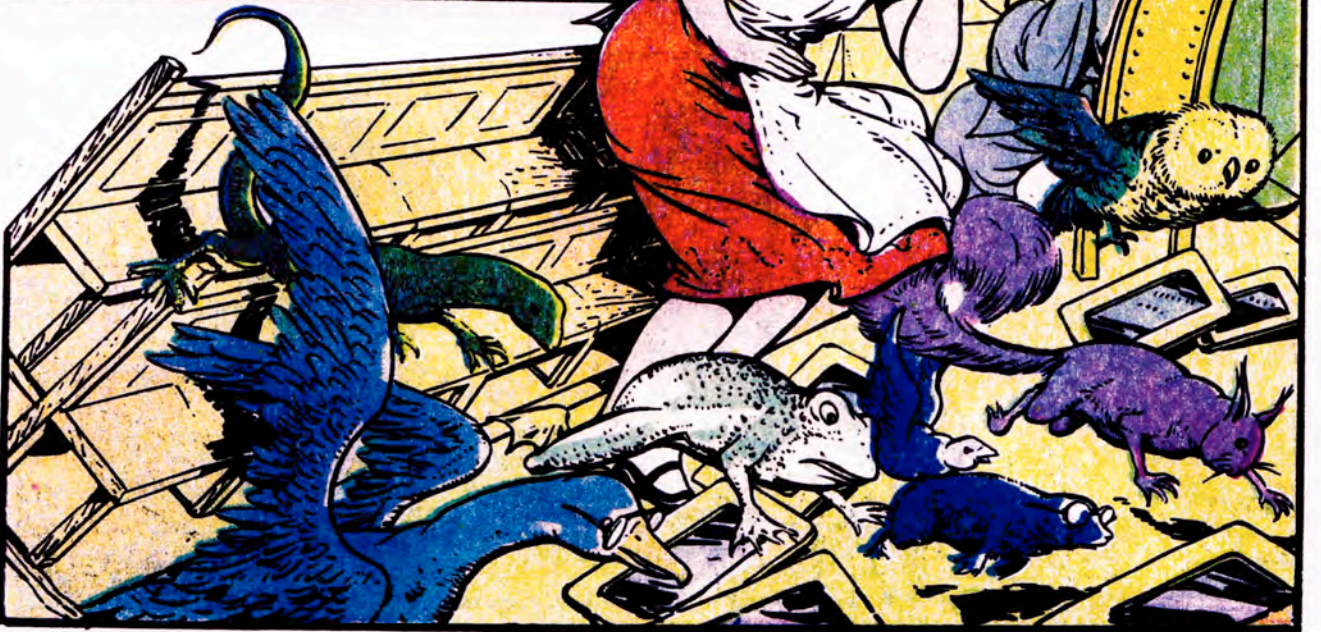
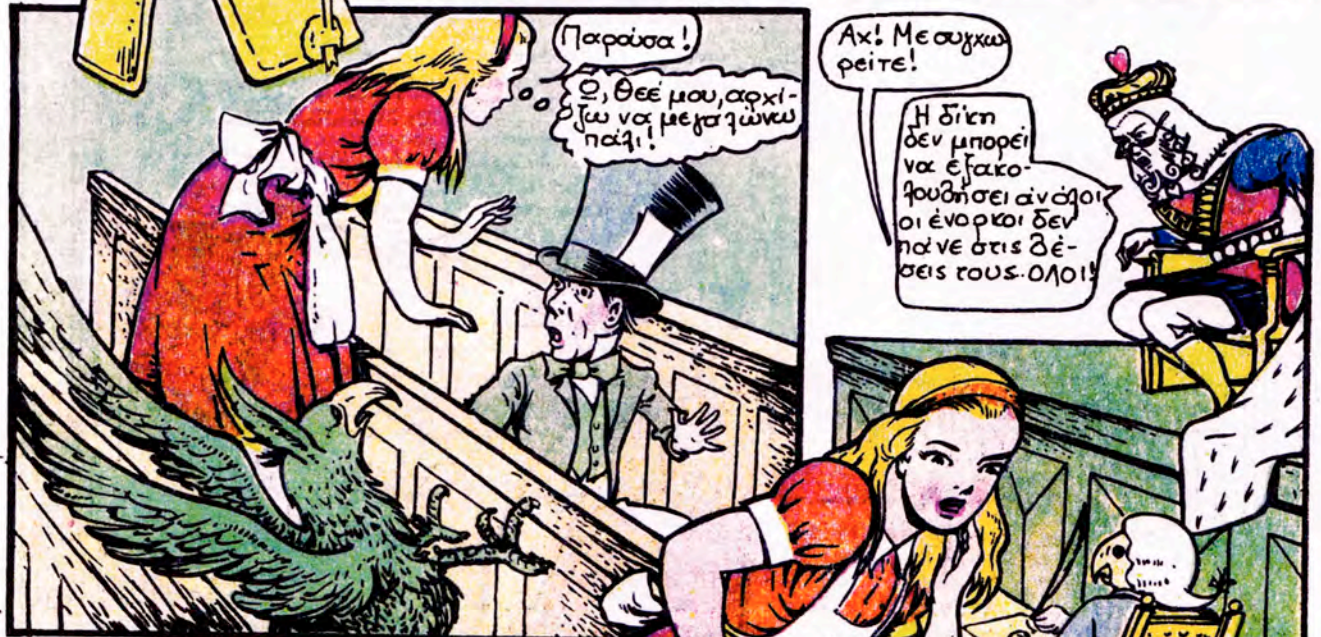
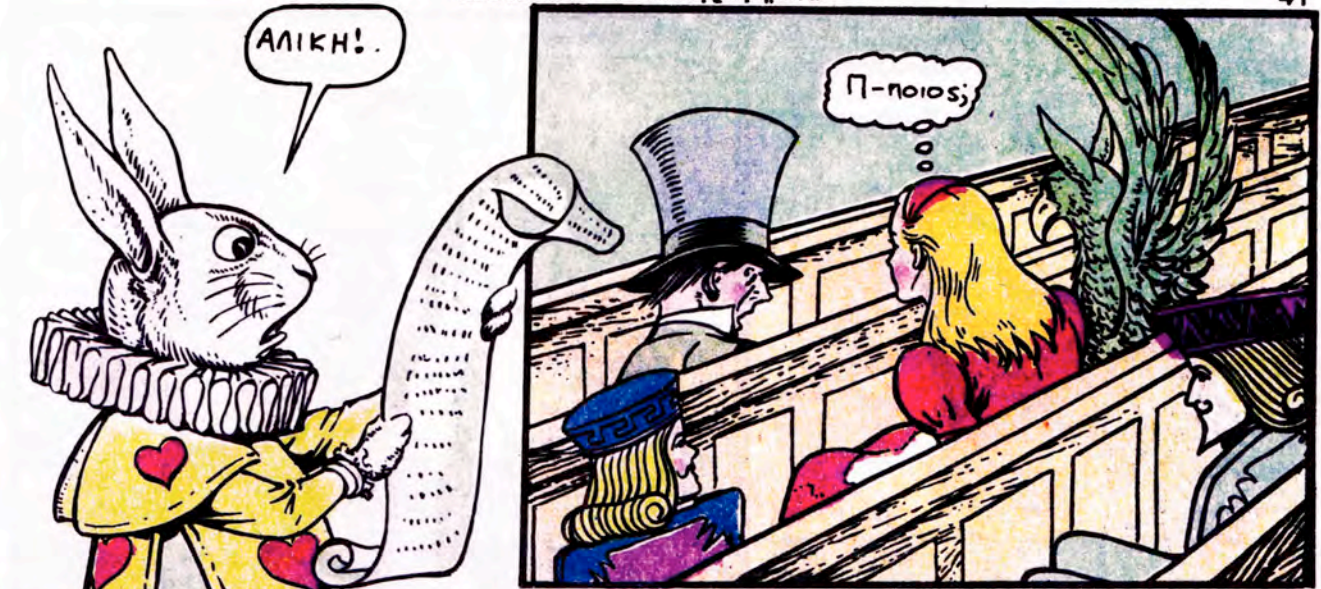

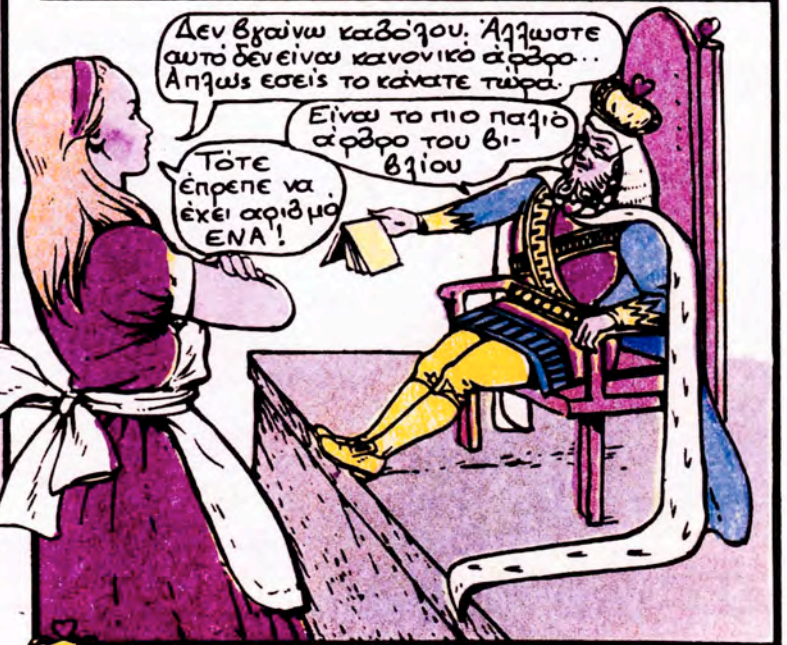
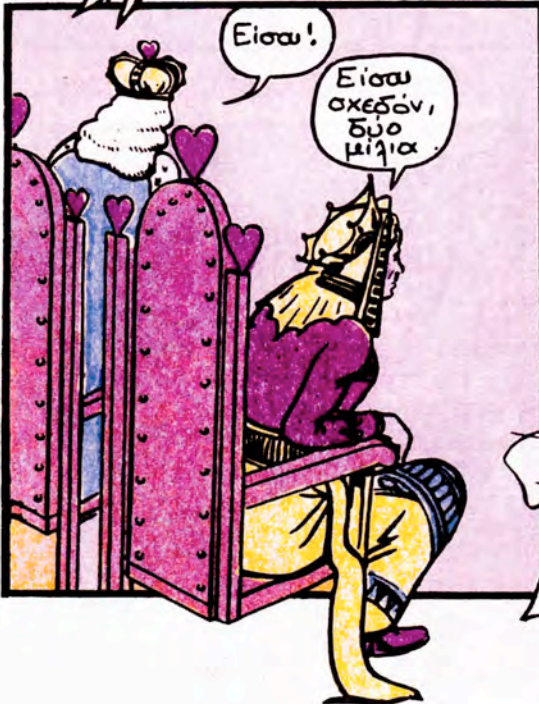
Πραγματικά, αγαπητή μου, πρέπει να εφεύρασεις τον άλλο μάρτυρα. Μου φέρνει κεφαλό-
πνοα.

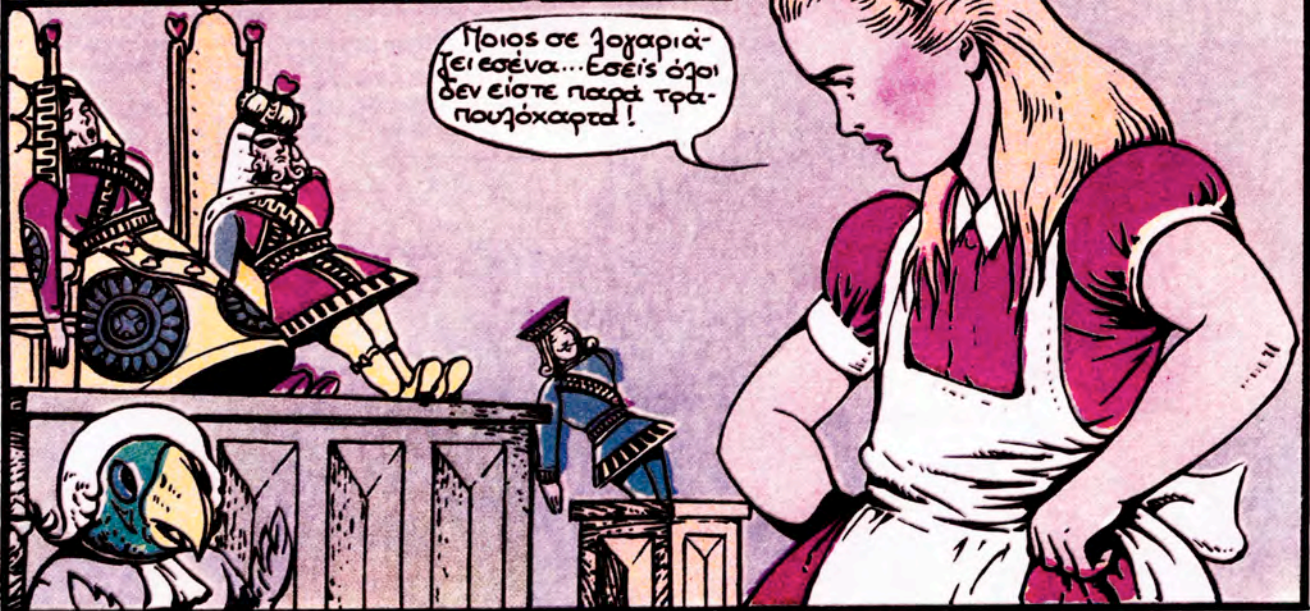
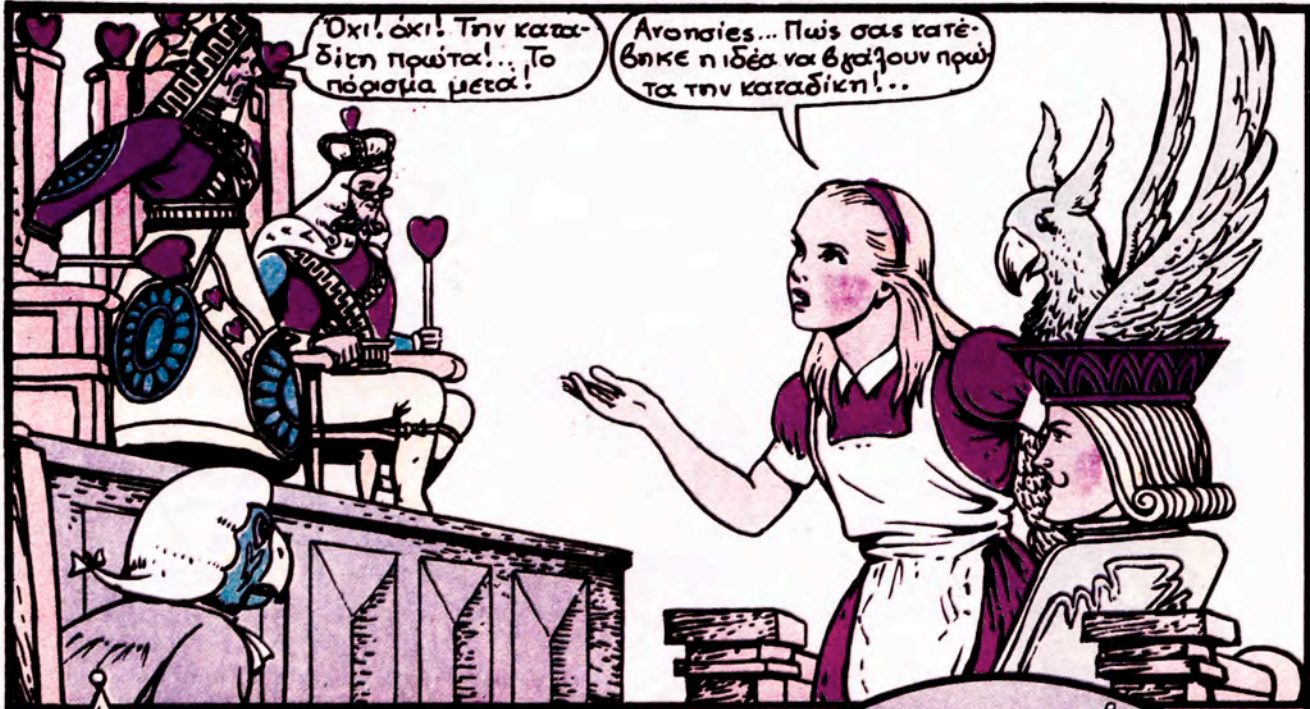
Χμμ!...

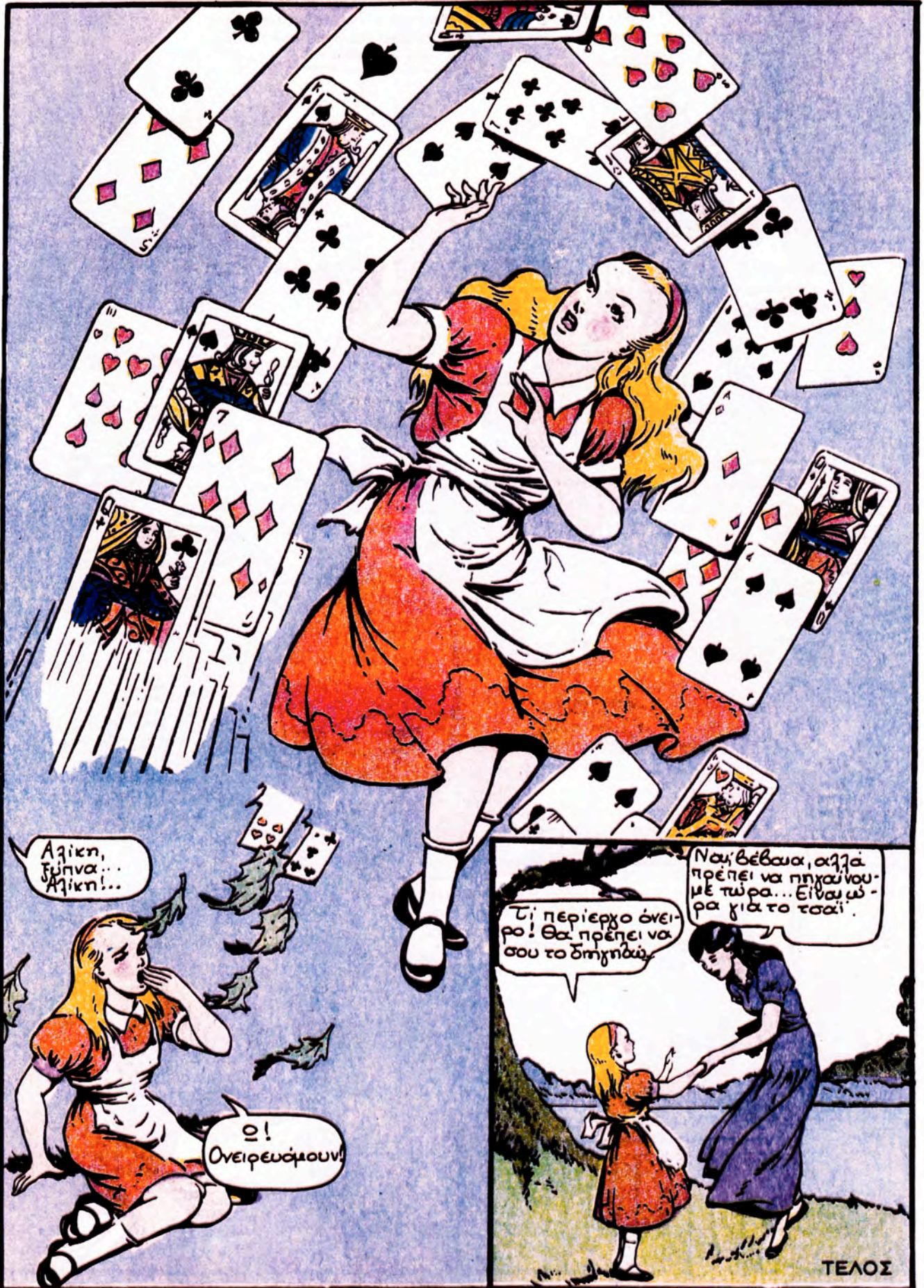
Πού θα πηγα να βρω ποιος θα είναι ο άλλος μάρτυρας; Αυτοί που παρυσίαστηκαν ως τι-
ρα δεν είχαν τίποτε.

Αγικη, ξύπνα... Αγικη!

ο!
Ονειρεύομαι!

Τι περίεργο όνειρο! Θα πρέπει να σου το δηγηθώ.

Ναι, βέβαια, αλλά πρέπει να πηγαίνω με τώρα... Είναι ώρα για το τσάι.

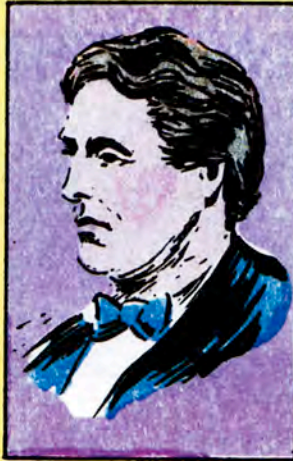
ΛΟΥΪΣ ΚΑΡΡΟΛ

Ο Κάρολος Λάτγουιντζ Ντόντσον κέρδισε την παγκόσμια φήμη του διηγούμενος χαριτωμένους παραλογισμούς σ' ένα παιδάκι.

Ο Ντόντσον ήταν καθηγητής μαθηματικών στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης, είναι όμως γνωστός και πολύ αγαπητός στην παιδική λογοτεχνία με το όνομα Λουΐς Κάρρολ.

Ο Κάρρολ αγαπούσε όλα τα παιδιά, η ιδιαίτερή του όμως στοργή για ένα ορισμένο παιδάκι του ενέπνευσε την «ΑΛΙΚΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ». Το όνομα του μικρού κοριτσιού ήταν Αλίκη Λίντελ. Το κοριτσάκι αυτό επισκεπτόταν συχνά τον Λ. Κάρρολ στο σπίτι του. Σ' αυτές τις επισκέψεις ο καθηγητής της Οξφόρδης, προς μεγάλη ευχαρίστηση της μικρής, άφηνε τη σοβαρότητά του και μιλούσε για την πεισματάρη Δούκισσα και την αστεία ψευτοχελώνα.

Όχι για τον κόσμο, αλλά για το χαμόγελο —για το γέλιο του παιδιού αυτού, που ήταν φίλη του— κόπιασε ο Λ. Κάρρολ, και παρουσίασε τις ιδιοτροπίες και τη σάτυρα που περιέχεται στην «Αλίκη» του. Οι άνθρωποι του κύκλου του κουράστηκαν πολύ για να τον πείσουν να δώσει τη συγκατάθεσή του στην έκδοση του έργου του, το 1865. Όπως και σήμερα, έτσι και τότε η «ΑΛΙΚΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ» παρουσιάστηκε ως παιδικό βιβλίο, κατέκτησε όμως εξίσου και τους γονείς των παιδιών. Οι μεγάλοι διακρίνουν στις φαινομενικά ανόητες αυτές γραμμές του βιβλίου μια διασκεδαστική καταγγελία των ηθών της Βικτωριανής εποχής και των συγχρόνων του συγγραφέως. Για μερικούς ο «ΚΑΘΡΕΦΤΗΣ», το άλλο έργο του Κάρρολ, αντανακλούσε περισσότερα πράγματα απ' όσα έγραφαν οι σελίδες του.

Ολόκληρη η Αγγλία γελούσε με τις κωμικότητες των φουσκωμένων χαρακτήρων που παρελαύνουν μπροστά από την Αλίκη και τίποτε, σχεδόν, δεν αφήνει άθικτο ο σατιρικός συγγραφέας. Ο Κάρρολ μιλούσε για «λάχανα» την ίδια στιγμή που με την ίδια σπουδαιότητα που έκανε λόγο και για βασιλιάδες. Η ίδια η Βασίλισσα επιδοκίμασε το πνεύμα του Άγγλου αυτού, που έκανε χιούμορ με τόσο διασκεδαστικό τρόπο και με θαυμάσιο γούστο.

Η «ΑΛΙΚΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ» είναι μια ιστορία για

κάθε εποχή και προσφέρει αναψυχή και γέλιο σ' όλα τα παιδιά της ηλικίας της Αλίκης Λίντελ. Για παιδιά έχει γραφεί αρχικώς, αλλά και για όσους είναι νέοι στην καρδιά.

Ο Κάρολος Λάτγουιντζ γεννήθηκε τον Ιανουάριο του 1832 και πέθανε τον Ιανουάριο του 1898. Είναι κυρίως γνωστός και αγαπητός ως Λουΐς Κάρρολ, συγγραφέας ευθυμογραφημάτων για παιδιά και για μεγάλους με νεανική καρδιά.

Ο Κάρολος Ντόντσον θεωρείται εκ των διασημότερων Άγγλων μαθηματικών της εποχής του και προσέφερε στην επιστημονική φιλολογία μεγάλη συμβολή με το γεμάτο ανέκδοτα έργο του: «Ο Ευκλείδης και οι νεότεροι αντίπαλοί του» (1879). Έγραψε επίσης «Στοιχειώδη πραγματεία περί οριζουσών» (1867) και άλλα μαθηματικά έργα. Αλλά, όπως είπαμε, την φήμη και την διασημότητά του την οφείλει στα λογοτεχνικά του έργα.

Ο Ντόντσον ουδέποτε θέλησε να παραδεχτεί ότι είναι αυτός, ο Κάρρολ, ο συγγραφέας της «Αλίκης» και των άλλων έργων, η ταυτότητα όμως του Κάρρολ είναι απολύτως εξακριβωμένη και κανείς ποτέ δεν αμφέβαλε ότι Ντόντσον και Κάρρολ είναι ένα και το αυτό πρόσωπο.

"ΤΣΑΜΠΥ" Ο ΜΙΓΑΣ

Ρωτήστε οποιονδήποτε ειδικό να σας πει ποια ράτσα σκυλιών είναι η πιο έξυπνη ή πιο γενναία, και θα σας απαντήσει ότι καμιά ράτσα δεν έχει το μονοπώλιο της εξυπνάδας ή του θάρρους. Πραγματικά, πολλές φορές ο φύλακας της αυλής μικτής ράτσας έχει περισσότερη νοημοσύνη και αντοχή από το καλομαθημένο καθαρόαιμο σκυλάκι του σαλονιού ή της ψάθινης πολυθρόνας της βεράντας. Παράδειγμα η ιστορία του Τσάμπυ, ενός σκυλιού μικτής ράτσας που ανήκει στην οικογένεια του κ. Τζων Γκρην στο Κοννέκτικατ και έγινε ο αχώριστος φίλος και σύντροφος του μικρού Τζάκη Γκρην, ηλικίας 3 ετών.

Απ' τον καιρό που μπήκε στο σπίτι των Γκρην, ο Τσάμπυ διορίστηκε μόνος του σωματοφύλακας του μικρού παιδιού.

Όπου κι αν πήγαινε ο μικρός Τζάκη κάτω απ' το βλέμμα της μητέρας του, που τον παρακολουθούσε προσεκτικά, εκεί στριφογύριζε κι ο Τσάμπυ. Αλλά, σαν ανήσυχο παιδί της ηλικίας του, ο Τζάκη κάποια μέρα, που βρήκε την πόρτα της αυλής ορθάνοιχτη, ενώ η μητέρα του ήταν απασχολημένη, γλίστρησε έξω. Πίσω του ακολουθούσε παιχνιδίζοντας ο μικρός Τσάμπυ, καθώς ο Τζάκη προχωρούσε μέσα από το γειτονικό λειβάδι.

Ο Τζάκη χαιρόταν την ελευθερία του στο ευρύχωρο λειβάδι και δεν έδινε σημασία στο σκυλί που τον ακολουθούσε. Ο Τσάμπυ επιχειρήσε ένα προειδοποιητικό γάβγισμα.

Γελώντας χαρούμενα ο Τζάκη άρχισε ν' ανεβαίνει την ανηφοριά του λειβαδιού. Λίγο μακρύτερα ακούστηκε το σφύριγμα ενός τρένου της ταχείας της Βοστώνης - Χαρτφορντ. Ανήσυχο το μικρό σκυλί άρπαξε με τα δόντια του το παντελονάκι του κυρίου του και προσπάθησε να εμποδίσει τον Τζάκη από το να πλησιάσει τη σιδηροδρομική γραμμή, αλλά ο Τζάκη τραβήχτηκε από τον σκύλο και αλεύθερος πάλι εξακολούθησε ν' ανεβαίνει το ύψωμα. Ο Τσάμπυ ένωσε τώρα ότι είχε αγώνα να κάνει, και ακολούθησε τον νεαρό κύριο του προσπαθώντας να τον πιάσει γερά απ' τα ρούχα του.

Ο Τζάκη ασφαλώς νόμισε ότι ο Τσάμπυ ήθελε

να του κάνει ένα νέο παιχνίδι κι εξακολουθούσε να προσπαθεί να γλυτώσει από τον σκύλο του, προχωρώντας προς τις σιδηροδρομικές γραμμές.

Ο μηχανοδηγός, παρατηρώντας από την ατμομηχανή της ταχείας, τρομοκρατήθηκε όταν είδε την πάλη που γινόταν επάνω στις γραμμές. Τη στιγμή εκείνη, το τρένο έτρεχε με ταχύτητα επάνω από εβδομηνταπέντε μίλια την ώρα. Ο μηχανοδηγός έκανε την προσευχή του, καθώς είδε το σκυλί να τραβά τον Τζάκη από τα ρούχα. Παρακαλούσε να κατόρθωνε ο σκύλος να τραβήξει τον Τζάκη από τις γραμμές ή να κατόρθωνε ο ίδιος να σταματήσει το τρένο εγκαίρως.

Πάτησε τα φρένα απελπισμένα, και η ταχεία σύρθηκε ακόμη αρκετό διάστημα πλησιάζοντας τις δυο μορφές που πάλευαν.

Στάθηκε απότομα μόλις σε απόσταση εικοσιπέντε ποδιών από το παιδάκι που εξακολουθούσε να γελά, και το σοβαρό πιστό σκυλί που δεν εννοούσε να εγκαταλείψει τον κύριό του μπροστά στη βέβαιη καταστροφή.

Μετά, ο μηχανοδηγός, είπε ότι το πάλαιμα του σκυλιού και του παιδιού είχε κινήσει την προσοχή του. Δηλαδή, αν ο Τσάμπυ δεν είχε ακολουθήσει το παιδάκι, αυτό θα είχε σκοτωθεί ασφαλώς.

Όταν σταμάτησε το τρένο, πήραν επάνω τον Τζάκη και το γενναίο του σκύλο Τσάμπυ, και τους πήγανε στην αστυνομία. Εκεί βρήκαν την κ. Γκρην, η οποία ανήσυχη έψαχνε να βρει το παιδάκι της που βρίσκοντας την πόρτα της αυλής ανοιχτή, βγήκε έξω για να ζητήσει περιπέτειες που συγκινούν κάθε νεαρή ύπαρξη.

Αυτή ήταν μια νέα ιστορία ηρωικών σκύλων, που έχουν δείξει την αξία, νοημοσύνη, αφοσίωση και γενναιότητά τους όταν τους δοθεί η πρόποσα θέση στο σπίτι.

Ο Τσάμπυ έκανε καλά το καθήκον του σωματοφύλακα του μικρού Τζάκη Γκρην κι έγινε ο ήρωας του χωριού εκείνου του Κοννέκτικατ...

ΣΕΡ ΧΕΝΡΥ ΜΠΕΣΣΕΜΕΡ

Ο ΣΕΡ ΧΕΝΡΥ ΜΠΕΣΣΕΜΕΡ, Βρετανός μηχανικός, γεννήθηκε στις 19 Ιανουαρίου 1813, στο Κάρλτον του Χέρτφορδσάιρ. Σ' όλη του τη ζωή έκανε πολλές εφευρέσεις, αλλά είναι περισσότερο γνωστός για τη μέθοδό του κατασκευής χάλυβα. Αν και η μέθοδος Μπέσσεμερ έχει βελτιωθεί σημαντικά, αφ' ότου έγινε για πρώτη φορά γνωστή, αν και έχει σήμερα ευρέως αντικατασταθεί με τη μέθοδο της «ανοικτής εστίας», την εποχή εκείνη της πρώτης εμφάνισής της είχε τεράστια σπουδαιότητα για τη βιομηχανία. Έκανε πολύ πιο φθηνή την τιμή του χάλυβα και σύντομα το ατσάλι άρχισε να χρησιμοποιείται σε μεγάλες ποσότητες στη θέση άλλων κατωτέρων μεταλλικών κραμάτων, που ήταν πρώτα πιο φθηνά.

Σήμερα το ατσάλι αποκαλείται αίμα της ζωής της βιομηχανίας.

Αντίθετα με άλλες ανακαλύψεις και εφευρέσεις που έγιναν τυχαίως, η Μέθοδος του Μπέσσεμερ ήταν προϊόν κοπιώδους πειραματισμού πολλών ετών. Ο Μπέσσεμερ προσπαθούσε να κατασκευάσει ένα τελειότερο πυροβόλο. Εκείνα που χρησιμοποιούσε το κράτος την εποχή εκείνη ήταν κατασκευασμένα από χυτοσίδηρο. Αφού έριχναν μερικά βλήματα, υπερθερμανόνταν και καταντούσαν άχρηστα για τη μάχη. Ο Μπέσσεμερ γνώριζε ότι ένα χαλύβδινο κανόνι θα άντεχε περισσότερο από ένα σιδερένιο, αλλά η τιμή του βιομηχανικού χάλυβα ήταν τόσο ακριβή, ώστε ήταν αδύνατο να κατασκευάζουν κανόνια σε μεγάλο αριθμό, εκτός αν μπορούσε να βρεθεί ένας τρόπος να κάνουν φθηνότερο το ατσάλι.

**

Το ατσάλι είναι προϊόν του σιδήρου και γίνεται με την τήξη του σιδηρομεταλλεύματος σε τρόπο ώστε να φύγει κάθε ακαθαρσία από το μέταλλο. Όταν το ατσάλι είναι λιωμένο και υπέρθερμο, ώστε να φαίνεται σαν ασπρόνερο, προσθέτουν μια ποσότητα κωκ, ασβέστου και αέρος μέσα στο μέταλλο. Μαζί με κάποιο ποσοστό άνθρακος που αφήνεται μέσα στο μέταλλο, τα συστατικά αυτά μετατρέπουν το σιδηρομέταλλο σε χάλυβα (ατσάλι).

Ο Μπέσσεμερ ανακάλυψε ότι, αν έπαιρνε χυτοσίδηρο και τον θέρμαινε ώσπου να λιώσει τελείως, και μετά εμφυσούσε μια ποσότητα αέρος μέσα στη μάζα του μετάλλου, θα

μπορούσε να ελέγξει καταλλήλως την περιεκτικότητα σε άνθρακα του μεταλλεύματος, ώστε αυτό να μετατραπεί σε χάλυβα.

Η πρώτη δημοσία αναγγελία της μεθόδου του Μπέσσεμερ έλκυσε τη γενική προσοχή και πέντε Βρετανικοί βιομηχανικοί οίκοι χάλυβα, αμέσως ζήτησαν άδεια να εφαρμόσουν τη μέθοδο αυτή, αλλά μετά από δαπανηρή κατασκευή μετατροπών* βρήκαν ότι το παραγόμενο ατσάλι δεν ήταν αρκετά καλό.

Αλλά δυο χρόνια πειραματισμού χρειάστηκαν για να πετύχει η κατασκευή καλύτερου χάλυβα. Ο

Μπέσσεμερ πήγε στους βιομηχάνους του χάλυβα που είχαν ζημιωθεί τρομερά χρησιμοποιώντας τη μέθοδό του. Τους είπε ότι τώρα είχε καλύτερο ατσάλι, αλλά εκείνοι δεν ήθελαν να τον ακούσουν. Μια φορά την είχαν πάθει.

Δανειζόμενος χρήματα από συγγενείς και φίλους, ο Μπέσσεμερ κατασκεύασε ατσάλι μόνος του για ν' αποδείξει στους βιομηχάνους ότι τον είχαν αδικήσει.

Άνοιξε ένα μικρό εργοστάσιο στο Σέφφηνλντ. Η παραγωγή ήταν πολύ μικρή στην αρχή, αλλά σύντομα το θαυμαστό προϊόν άρχισε να παράγεται σε μεγάλη ποσότητα και ο Μπέσσεμερ μπόρεσε να πουλήσει το άλλο ατσάλι περίπου εκατό δολάρια τον τόνο!

Οι βιομηχάνοι ζήτησαν πάλι την άδεια να χρησιμοποιήσουν τη μέθοδο του Μπέσσεμερ, κι έτσι άρχισε η πραγματική βιομηχανία χάλυβα. Το ατσάλι το χρησιμοποιούσαν σε οικοδομές, τρένα, πλοία, ποδήλατα και σε χιλιάδες άλλα πράγματα.

Όχι μόνο έκανε μια περιουσία πέντε εκατομμυρίων δολλαρίων ο Μπέσσεμερ, αλλά τιμήθηκε και από τον βασιλιά που τον δέχθηκε ως μέλος της Βασιλικής Εταιρείας.

Πριν από το θάνατό του, συνέβη το 1898, ο Σερ Χένρυ Μπέσσεμερ ευτύχησε να πλουτίσει την ανθρωπότητα και με πολλές άλλες εφευρέσεις του, όπως οι διάφορες μηχανές για την επεξεργασία της ζάχαρης, η χρυσή βαφή κ.ά.

Ο Σερ Χένρυ Μπέσσεμερ ήταν πραγματικός επιστήμονας, άνθρωπος θάρρους και υπομονής. Ένας πιο αδύνατος χαρακτήρας θα εγκατέλειπε απελπισμένος τον αγώνα μετά την οικτρή αποτυχία της πρώτης του προσπάθειας με τη μέθοδό του.

(*) «Μετατροπείς» είναι ειδικές εγκαταστάσεις, γνωστές και ως «άπια Μπέσσεμερ» για τη μετατροπή του σιδήρου σε χάλυβα.

Είναι ώρα αναπαύσεως σ' ένα εργοστάσιο σιγαρέττων στη Σεβίλλη της Ισπανίας. Οι εργάτριες βγαίνουν πολλές μαζί απ' το εργοστάσιο, κι αρχίζουν το φλερτ με τους στρατιώτες που κόβουν βόλτες μπροστά από το φυλάκιο.

Όλοι οι άντρες, εκτός από τον Χοσέ, έναν ωραίο στρατιώτη, συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον τους στην όμορφη Κάρμεν. Ασυνήθιστη σε τέτοια αδιαφορία η Κάρμεν ρίχνει επίτηδες το μπουκέτο της στο Χοσέ. Πριν προλάβει αυτός να πει λέξη, το καμπανάκι του εργοστασίου χτυπά, και η Κάρμεν φεύγει. Ο Χοσέ ετοιμάζεται να πετάξει τα λουλούδια της Κάρμεν, όταν κάποιος θόρυβος στο εργοστάσιο τραβά την προσοχή του. Η Κάρμεν έχει χτυπήσει μια εργάτρια σ' ένα καβγά, και ο Χοσέ διατάσσεται να την οδηγήσει στη φυλακή. Υπακούοντας στην καρδιά του και όχι στη λογική, την αφήνει να φύγει. Ο Χοσέ, που τώρα πια είναι ερωτευμένος με την Κάρμεν, συνεννοείται να τη συναντήσει σε μια ταβέρνα, έξω από τα τείχη της πόλης.

Η ταβέρνα αυτή είναι κρησφύγετο μιας ομάδας λαθρεμπόρων, με τους οποίους η Κάρμεν κάπου - κάπου συνεργάζεται. Ο Εσκαμίλιο, ο γενναίος ταυρομάχος, μπαίνει στο πανδοχείο, που είναι γεμάτο καπνό και γίνεται δεκτός με γενικό ενθουσιασμό. Η Κάρμεν αισθάνεται έλξη για τον ωραίο Εσκαμίλιο και ανοίγουν οι δυο τους μια πρόσχαρη συζήτηση.

Τέλος, φτάνει ο Χοσέ και η Κάρμεν προσπαθεί να τον πείσει να λιποτακτήσει απ' τον στρατό και να συνεργαστεί με τους λαθρεμπόρους, αλλά αυτός είναι αρκετά έντιμος και δεν δέχεται. Η Κάρμεν γίνεται έξαλλη, τον αποκαλεί δούλο και δειλό.

Ακριβώς τότε μπαίνει ο υπολοχαγός Θουνίγκα, που είναι κι αυτός ερωτευμένος με την Κάρμεν και διατάσσει τον Χοσέ να γυρίσει στον στρατό. Ο ζηλότυπος στρατιώτης αρνείται. Ο αξιωματικός τον ραπίζει στο πρόσωπο κι ο Χοσέ τραβά το σπαθί του. Επεμβαίνουν δυο λαθρέμποροι και δένουν τον υπολοχαγό. Ο Χοσέ αντιλαμβάνεται ότι τώρα πια δεν μπορεί να γυρίσει στον στρατό, κι έτσι δέχεται να ακολουθήσει την Κάρμεν και τους λαθρεμπόρους στο λιμέρι

τους, επάνω στα βουνά.

Στην αρχή, η ζωή στο λιμέρι είναι ευτυχισμένη και στους δυο τους, αλλά καθώς περνούν οι μήνες, η άστατη Κάρμεν βαριέται τον Χοσέ.

Μια νύχτα, έρχεται στο λιμέρι ο Εσκαμίλιο, για να εκφράσει τον έρωτά του στη Κάρμεν. Ο Χοσέ κρυφακούει και προκαλεί τον ταυρομάχο σε μονομαχία.

Τραβούν τα μαχαίρια τους κι αρχίζουν την πάλη. Ακριβώς τη στιγμή που ο Χοσέ κάνει να μπήξει το μαχαίρι του στο λαιμό του Εσκαμίλιο,

η Κάρμεν και δυο λαθρέμποροι επεμβαίνουν και χωρίζουν τους αντιπάλους. Καθώς φεύγει ο Εσκαμίλιο προκαλεί όλους να παρακολουθήσουν την προσεχή ταυρομαχία του στη φιέστα της Σεβίλλης.

Ο Χοσέ στρέφεται στην Κάρμεν και της λέει να προσέχει, γιατί κουράστηκε να υποφέρει από τα νάζια της. Αυτή απλώς κινεί τους ώμους της και φεύγει.

Καθώς στέκει ο Χοσέ και σκέπτεται την άτυχη του μοίρα, η Μιχαέλα, ένα κορίτσι του χωριού του, εμφανίζεται και τον παρακινεί να γυρίσει στη μητέρα του, που πεθαίνει. Πριν φύγει, λέει στην Κάρμεν ότι θα ξανασυναντηθούν.

Τη μέρα της γιορτής, η Κάρμεν κι ο ταυρομάχος εμφανίζονται στην κεντρική πλατεία της Σεβίλλης. Ο Εσκαμίλιο μπαίνει στην αρένα, ενώ η Κάρμεν περιμένει έξω κι ακούει το πλήθος να τον επευφημεί.

Καθώς στέκει εκεί η Κάρμεν, την πλησιάζει ο Χοσέ. Την παρακαλεί να πάει μαζί του και ν' αρχίσουν μαζί μια νέα ζωή. Η Κάρμεν περήφανα απαντά ότι δεν τον αγαπά πια και ότι θα προτιμούσε να πεθάνει παρά να πάει μαζί του.

Σ' αυτή τη δραματική σκηνή, ακούγεται μια δυνατή ζητωκραυγή για τον Εσκαμίλιο απ' την αρένα. Καθώς η Κάρμεν τρέχει μ' ενθουσιασμό προς την αρένα, ο Χοσέ της φράζει τον δρόμο. Επιμένει να πάει η Κάρμεν μαζί του. Αυτή πετά κάτω με περιφρόνηση το δαχτυλίδι που κάποτε της είχε δώσει εκείνος. Ο Χοσέ ορμά επάνω της και τη μαχαιρώνει στην καρδιά!

Καθώς πέφτει στα πόδια του συντετριμένου Χοσέ, ο νικητής ταυρομάχος, μέσα στις επευφημίες του πλήθους, έρχεται να ζητήσει την αγάπη της...

ΚΛΑΣΣΙΚΑ

Επιτομολογία

Εχουν εκδοθεί και κυκλοφορούν σε τεύχη και τόμους

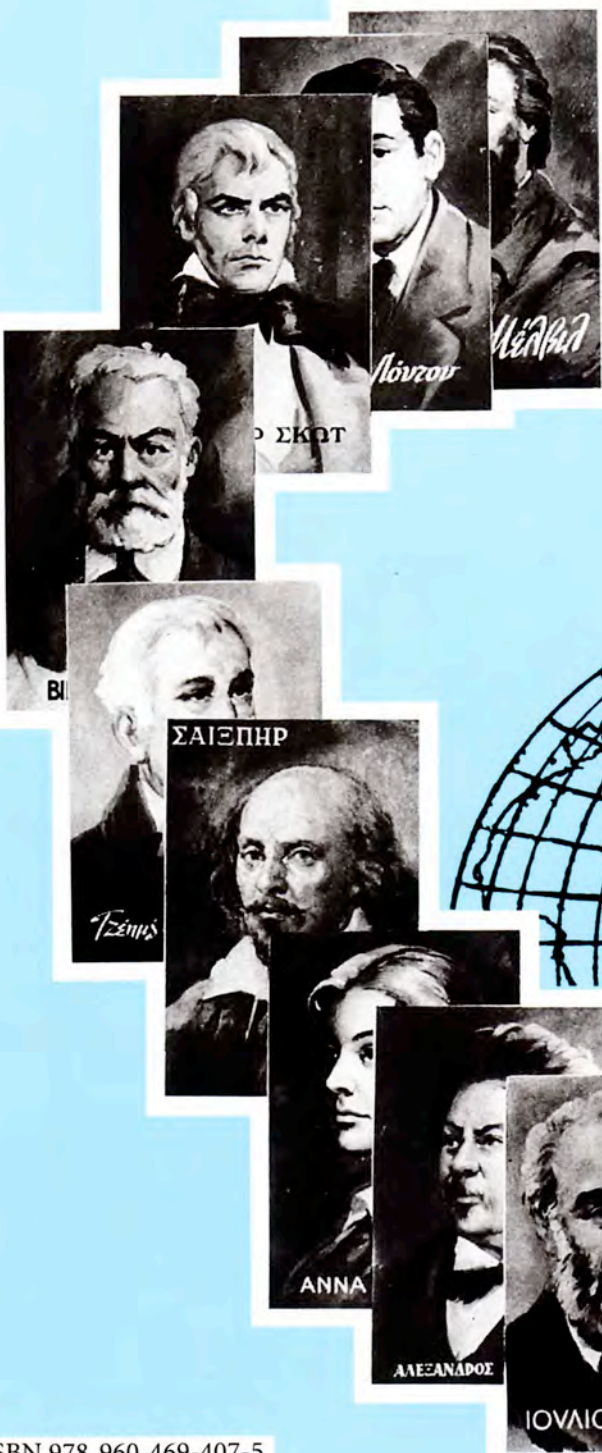
1001 ΡΙΧΑΡΔΟΣ Ο ΛΕΟΝΤΟΚΑΡΔΟΣ
1002 ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΪΣΑΡ
1003 ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ
1004 ΟΛΙΒΕΡ ΤΟΥΪΣΤ
1005 ΟΙ ΑΘΛΟΙ
1006 ΤΟ ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΠΡΟΣΩΠΕΙΟ
1007 Ο ΘΗΣΕΑΣ ΚΑΙ Ο ΜΙΝΩΤΑΥΡΟΣ
1008 20.000 ΛΕΥΓΕΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑ
1009 Ο ΕΛΑΦΟΚΥΝΗΓΟΣ
1010 Η ΚΑΛΥΒΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΜΠΑ ΘΩΜΑ
1011 Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
1012 ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΗΜΕΡΕΣ
ΤΗΣ ΠΟΜΠΗΙΑΣ
1013 Ο ΘΑΛΑΣΣΟΛΥΚΟΣ
1014 Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΤΩΝ ΜΟΪΚΑΝΩΝ
1015 Η ΜΑΥΡΗ ΚΑΛΛΟΝΗ
1016 Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ
1017 Η ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ
1018 ΔΥΟ ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΠΛΩΡΗ
1019 Η ΜΑΧΗ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΑ
1020 Η ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΟΡΕΓΚΟΝ
1021 ΙΒΑΝΟΗΣ
1022 ΜΟΜΠΥ ΝΤΙΚ
1023 ΧΩΚ ΦΙΝ
1024 ΣΚΗΝΕΣ ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ
1025 Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ
1026 ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ
1027 ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ
1028 ΤΟ ΛΕΙΒΑΔΙ
1029 ΚΑΝΑΡΗΣ Ο ΠΥΡΠΟΛΗΤΗΣ
1030 ΟΙ ΚΟΡΣΙΚΑΝΟΙ ΑΔΕΛΦΟΙ
1031 ΜΑΚΒΕΘ
1032 Ο ΠΙΛΟΤΟΣ
1033 ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΚΑΙ ΣΠΙΤΙ
1034 Ο ΤΟΛΜΗΡΟΣ ΜΠΙΛ ΧΙΚΟΚ
1035 ΔΙΓΕΝΗΣ ΑΚΡΙΤΑΣ
1036 ΔΙΑ ΠΥΡΟΣ ΚΑΙ ΣΙΔΗΡΟΥ
1037 ΧΙΛΙΕΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΝΥΧΤΕΣ
1038 ΡΟΒΙΝΣΩΝ ΚΡΟΥΣΟΣ
1039 Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΙΔΩΝ
1040 ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟ ΠΟΛΟ
1041 ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ
1042 ΟΙ ΠΠΡΟΣ ΤΗΣ ΣΤΡΟΓΓΥΛΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΗΣ
1043 ΡΟΒΥΡΟΣ Ο ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ
1044 ΜΟΓΛΗΣ
1045 ΡΟΜΠ-ΡΟΥ
1046 ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΝΤΑΡΣΙΑ
1047 Η ΠΤΩΣΗ
1048 Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΜΠΑΛΑΝΤΡΕ
1049 ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ
1050 Η ΜΗΧΑΝΗ ΠΟΥ ΤΡΕΧΕΙ ΜΕΣΑ
ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ
1051 ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ
1052 ΚΙΤ ΚΑΡΣΟΝ
1053 ΕΝΑΣ ΓΙΑΝΚΗΣ ΤΟΥ ΚΟΝΝΕΚΤΙΚΑΤ
ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ ΑΡΘΟΥΡΟΥ
1054 Ο ΜΙΚΡΟΣ ΑΓΡΙΟΣ
1055 ΜΠΕΝ ΧΟΥΡ
1056 ΤΑΡΑΣ ΜΠΟΥΛΜΠΑ
1057 Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
1058 ΟΙ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΪΣΑΡΑ
1059 ΥΠΟ ΔΥΟ ΣΗΜΑΙΣ
1060 ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΦΡΕΓΑΤΑ
1061 ΔΙΠΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
1062 ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΗΣ ΜΠΟΤΙΛΙΑΣ
1063 ΣΤΑ ΜΟΝΟΠΑΤΙΑ ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ
1064 ΒΑΤΕΡΛΩ
1065 Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΠΕΙΡΑΤΗΣ
1066 ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΣΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ
1067 Η ΑΝΤΑΡΣΙΑ ΤΟΥ ΜΠΛΑΟΥΝΤΥ

1068 ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ
1069 ΗΡΑΚΛΗΣ
1070 Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΙΡΤΖΙΝΙΑ
1071 ΤΟ ΠΕΡΙΔΕΡΑΙΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ
1072 Ο ΠΕΙΡΑΤΗΣ ΛΑΦΙΤ
1073 ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΘΑΛΑΣΣΗΣ
1074 ΜΕ ΤΟ ΞΙΦΟΣ ΝΙΚΗΤΗΣ
1075 ΤΙΓΡΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΔΟΤΕΣ
1076 ΜΑΧΗ ΣΤΙΣ ΘΕΡΜΟΠΥΛΕΣ
1077 ΠΑΝΩ Σ' ΕΝΑ ΚΟΜΗΤΗ
1078 ΦΑΟΥΣΤ
1079 ΤΟ ΝΗΣΙ ΠΙΤΚΑΙΡΝ
1080 Ο ΔΟΚΙΜΟΣ ΗΖΥ
1081 ΤΑ ΚΥΝΗΓΗΜΕΝΑ ΑΓΡΙΜΙΑ
1082 ΟΥΔΕΝ ΝΕΟΤΕΡΟΝ ΑΠΟ ΔΥΤΙΚΟΝ
ΜΕΤΩΠΟΝ
1083 Ο ΑΟΡΑΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ
1084 ΑΙΝΕΙΔΑ
1085 ΤΟ ΣΙΔΕΡΕΝΙΟ ΤΕΡΑΣ
1086 ΔΑΒΙΔ ΚΡΟΚΕΤ
1087 Η ΠΑΝΔΩΡΑ
1088 Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ
1089 ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΤΗΣ ΔΥΣΗΣ
1090 Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
1091 ΜΙΧΑΗΛ ΣΤΡΟΓΚΩΦ
1092 ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΓΗΣ
1093 Ο ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ ΤΗΣ ΖΕΝΤΑ
1094 ΤΟ ΚΛΕΜΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ
1095 ΤΟ ΚΑΡΑΒΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΚΛΑΒΟΥΣ
1096 Ο Δρ. ΤΖΕΚΥΛ ΚΑΙ Ο κ. ΧΑΥΝΤ
1097 ΔΑΒΙΔ ΜΠΑΛΦΟΥΡ
1098 ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΟΥ ΧΙΑΓΟΥΑΘΑ
1099 ΟΡΦΕΑΣ ΚΑΙ ΕΥΡΥΔΙΚΗ
1100 Η ΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΘΕΩΝ
1101 ΟΙ ΣΥΝΩΜΟΤΕΣ
1102 Ο ΕΛΑΦΟΡΟΜΥΑΛΟΣ ΟΥΛΙΣΩΝ
1103 ΜΑΡΚΟΣ ΜΠΟΤΣΑΡΗΣ
1104 ΤΟ ΛΥΚΟΣΚΥΛΟ
1105 ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ
1106 ΡΩΜΑΙΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΛΙΕΤΑ
1107 Ο ΙΧΝΗΛΑΤΗΣ
1108 ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΥΣΗ
1109 ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΤΣΕΛΙΝΙ
1110 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Ο ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
1111 ΑΒΡΑΑΜ ΛΙΝΚΟΛΝ
1112 ΔΑΙΜΟΝΕΣ ΤΩΝ ΚΥΜΑΤΩΝ
1113 ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΛΒΕΤΩΝ ΡΟΒΙΝΣΩΝΩΝ
1114 ΦΡΙΞΟΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗ
1115 Ο ΛΟΡΔΟΣ ΤΖΙΜ
1116 ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΟΥ ΣΟΛΩΜΩΝΤΟΣ
1117 ΔΟΚΤΟΡ ΝΟ
1118 ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΑ ΘΗΡΙΑ
1119 ΟΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΚΑΠΤΑΙΝ
ΣΙΓΚΛΕΤΟΝ
1120 ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΣ
1121 ΤΑ ΣΧΟΛΙΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΤΟΜ
ΜΠΡΑΟΥΝ
1122 ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ
1123 ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ
1124 ΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΟΡΕΩΝ
1125 ΔΑΜΩΝ ΚΑΙ ΦΙΝΤΙΑΣ
1126 ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗ
1127 Η ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΗ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ
1128 ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΚΑΙ ΦΤΩΧΟΣ
1129 ΑΦΕΝΤΗΣ ΚΑΙ ΔΟΥΛΟΣ
1130 Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΓΕΛΑ
1131 ΜΕΓΑΛΕΣ ΠΡΟΔΟΚΙΕΣ
1132 ΤΑ ΤΑΞΙΔΙΑ ΤΟΥ ΓΚΙΟΥΛΙΒΕΡ
1133 ΕΙΣΒΟΛΗ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΜΗ
1134 ΚΙΜ
1135 ΤΟΜ ΣΩΓΕΡ

1136 ΣΙΛΑΣ ΜΑΡΝΕΡ
1137 ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΟΥ ΘΑΡΡΟΥΣ
1138 Ο ΛΕΥΚΟΣ ΛΟΧΟΣ
1139 ΙΩΑΝΝΑ ΝΤ' ΑΡΚ
1140 ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ
1141 Ο ΓΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΕ
80 ΜΕΡΕΣ
1142 ΛΟΡΝΑ ΝΤΟΥΝ
1143 ΙΝΔΙΑΝΙΚΗ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ
1144 Η ΛΑΙΚΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΘΑΥΜΑΤΩΝ
1145 ΕΝΑΣ ΠΙΣΤΟΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ
1146 ΣΚΩΤΣΕΖΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ
1147 ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΟΝ ΛΙΒΙΓΚΣΤΩΝ
1148 Ο ΑΡΧΟΝΤΑΣ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ
1149 ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ
1150 ΜΠΟΥΦΑΛΟ ΜΠΙΛ
1151 Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥΦΕΚΙΟΦΟΡΩΝ
1152 Η ΚΑΤΑΓΙΔΑ
1153 ΟΙ ΣΚΑΠΛΑΝΕΙΣ
1154 ΣΙΔΕΡΟΦΡΑΚΤΟΙ ΙΠΠΟΤΕΣ
1155 ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΑ
1156 ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΣΙ ΕΤΗ
1157 Η ΜΑΥΡΗ ΤΟΥΛΙΠΑ
1158 ΤΖΕΙΝ ΕΥΡ
1159 ΦΑΕΘΩΝ
1160 ΟΔΥΣΣΕΙΑ
1161 ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΝΑΥΑΓΩΝ
1162 ΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ ΤΟΥ ΜΑΪΣ ΣΤΑΝΤΙΣ
ΚΑΙ Η ΕΥΑΓΓΕΛΙΝΗ
1163 Ο ΣΚΥΛΟΣ ΜΟΥ Ο ΚΡΟΥΣΟΣ
1164 Η ΚΡΙΣΗ
1165 ΤΟ ΣΚΕΠΑΣΤΟ ΑΜΑΞΙ
1166 ΡΙΠ ΒΑΝ ΟΥΪΝΚΛ
1167 ΑΝΤΙΓΟΝΗ
1168 ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΧΩΡΙΣ ΠΑΤΡΙΔΑ
1169 Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΕ Τ' ΑΣΠΡΑ
1170 ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΥΡΓΟΣ
1171 ΒΕΝΙΑΜΙΝ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ
1172 Η ΚΥΡΑ ΤΗΣ ΑΙΜΝΗΣ
1173 ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ
1174 ΔΑΒΙΔ ΚΟΠΠΕΡΦΙΛΑΝΤ
1175 ΑΜΛΕΤ
1176 ΤΟ ΜΑΥΡΟ ΒΕΛΟΣ
1177 ΣΥΡΑΝΟ ΝΤΕ ΜΠΕΡΖΕΡΑΚ
1178 ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
1179 ΠΕΡΣΕΣ
1180 ΤΟ ΚΥΝΗΓΙ ΤΗΣ ΑΡΚΟΥΔΑΣ
1181 ΤΥΠΗ
1182 Ο ΔΡΟΜΟΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΙΝΔΙΕΣ
1183 Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ
1184 ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΕ ΤΑ ΕΠΤΑ ΑΕΤΩΜΑΤΑ
1185 Ο ΑΣΠΡΟΔΟΝΤΗΣ
1186 ΜΙΑΟΥΛΗΣ
1187 ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΙ ΑΚΡΙΤΕΣ
1188 ΕΡΡΙΚΟΣ Ο Γ'
1189 Ο ΛΕΩΝ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ
1190 ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΙΑ
1191 Ο ΧΡΥΣΟΣ ΣΚΑΡΑΒΑΙΟΣ
1192 ΣΤΑ ΡΑΝΤΖΑ ΤΗΣ ΝΕΒΑΔΑΣ
1193 ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ
1194 ΟΝΕΙΡΑ ΘΕΡΙΝΗΣ ΝΥΧΤΑΣ
1195 ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΤΗΣ ΚΟΜΙΣΣΑΣ
1196 ΤΟ ΚΑΣΤΡΟ ΤΟΥ ΟΤΡΑΝΤΟ
1197 Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚ
1198 Η ΚΑΤΑΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΞΙΚΟΥ
1199 ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΟΥ ΚΑΜΤΕΡΒΙΑ
1200 ΠΕΡΣΕΑΣ ΚΑΙ ΑΝΔΡΩΜΕΔΑ
1201 ΝΑΥΑΓΙΟ ΣΤΙΣ ΑΚΤΕΣ
ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ
1202 Ο ΠΑΝΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΝΥΜΦΕΣ
1203 ΦΕΓΓΑΡΟΠΕΤΡΑ

1204 ΒΕΛΕΡΕΦΟΝΤΗΣ
1205 Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΠΤΑΙΝ ΚΟΥΚ
1206 ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ
1207 ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΤΕΛΛΟΣ
1208 ΔΙΟΓΕΝΗΣ Ο ΚΥΝΙΚΟΣ
1209 ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΥΟ ΠΟΛΕΩΝ
1210 Ο ΑΝΔΡΟΚΛΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΛΙΟΝΤΑΡΙ
1211 ΝΤΑΝΙΕΛ ΜΠΟΥΝ
1212 ΚΥΝΗΓΟΙ ΚΑΙ ΓΟΡΙΛΕΣ
1213 ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ
1214 ΑΓΡΙΟΙ ΣΑΞΩΝΕΣ
1215 ΤΟ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΑ
1216 ΔΑΙΔΑΛΟΣ ΚΑΙ ΙΚΑΡΟΣ
1217 ΚΟΜΗΣ ΜΟΝΤΕΧΡΙΣΤΟΣ
1218 ΑΙΣΩΠΟΣ
1219 ΑΘΗΝΑΙΣ
1220 ΝΥΧΤΕΣ ΤΡΟΜΟΥ
1221 Η ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΑΒΡΑΑΜ
1222 ΑΝΝΑ Η ΚΟΜΝΗΝΗ
1223 Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ
1224 ΕΡΩΦΙΑΗ
1225 ΠΠΟΛΥΤΟΣ
1226 ΜΗΔΕΙΑ
1227 ΠΛΟΥΤΟΣ
1228 ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΙ ΠΕΡΣΕΦΟΝΗ
1229 ΚΑΣΣΙΑΝΗ
1230 ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΙΝΑ
1231 ΜΕΓΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
1232 ΑΤΑΛΑΝΤΗ
1233 ΑΛΚΗΣΤΙΣ
1234 ΑΠΟΛΩΝ
1235 Η ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΣΤΗΝ ΤΑΥΡΙΔΑ
1236 ΜΕΛΑΜΠΟΥΣ
1237 ΙΑΣΩΝ ΚΑΙ ΑΡΓΟΝΑΥΤΕΣ
1238 ΗΡΩΪΔΑ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ
1239 ΠΟΣΕΙΔΩΝΑΣ
1240 ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ
1241 ΕΙΡΗΝΗ Η ΑΘΗΝΑΙΑ
1242 ΛΟΡΔΟΣ ΤΖΙΜ
1243 ΧΟΗΦΟΡΕΣ
1244 ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΙΑΚΟΣ
1245 ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ
1246 ΘΕΟΔΩΡΑ Η ΜΑΚΑΡΙΑ
1247 ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ
1248 Η ΔΟΥΚΙΣΑ ΤΗΣ ΠΛΑΚΕΝΤΙΑΣ
1249 ΤΙΤΑΝΕΣ ΚΑΙ ΓΙΓΑΝΤΕΣ
1250 ΔΑΦΝΗΣ ΚΑΙ ΧΛΟΗ
1251 ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ
1252 ΦΙΑΝΜΟΝΑΣ ΚΑΙ ΒΑΥΚΗ
ΔΕΥΚΑΛΙΩΝΑΣ ΚΑΙ ΠΥΡΡΑ
1253 ΗΛΕΚΤΡΑ
1254 ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ Ο ΠΑΡΑΒΑΤΗΣ
1255 ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ
1256 ΔΙΟΝΥΣΟΣ
1257 ΕΥΜΕΝΙΔΕΣ
1258 ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ
1259 ΑΘΗΝΑ
1260 ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ
1261 ΑΛΗ ΠΑΣΑΣ
1262 ΛΟΥΚΗΣ ΛΑΡΑΣ
1263 Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΖΑΛΟΓΓΟΥ
1264 ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΑΤΣΩΝΗΣ
1265 ΟΙ ΣΟΥΛΩΤΕΣ
1266 ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ ΣΤΟ ΑΡΚΑΔΙ
1267 ΠΑΡΑΦΛΕΣΣΑΣ
1268 ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ
1269 ΑΡΜΑΤΩΛΟΙ ΚΑΙ ΚΛΕΦΤΕΣ -
ΝΙΚΟΤΣΑΡΑΣ - ΒΛΑΧΑΒΑΣ
1270 ΑΡΜΑΤΩΛΟΙ ΚΑΙ ΚΛΕΦΤΕΣ -
ΜΗΛΙΩΝΗΣ - ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΣ

ΤΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΩΝ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ
ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ISBN 978-960-469-407-5

9 789604 694075

ΚΛΑΣΣΙΚΑ
Επινοηγραφημένα